

የተርጓሚው አስተያየት	24
መቅደም	25
መግቢያ	26

መስከረም

የሰላም ጎዳና	33
ወደ ሰላም ለሚደረግ ጉዞ ሕሊናን ማስተማር	34
«እርስ በርሳችሁ በመተጋገዝ እያንዳንዱ የሌላውን ሽክም ይሸክም» (ገላ. 6፥2)	35
የኢየሱስ ሕይወት የሥራን ትርጉም ያሳየናል	37
በሥራ ዓለም ውስጥ የሚያጋጥሙ ችግሮች ነጸብራቆችና ማስጠንቀቂያዎች መሆናቸው	38
በሥራ ማጣት ችግር የክርስቲያን ሠራተኞች ድርሻ	40
ሥራና ክርስቲያናዊ ማሕበረሰብ	41
እናት ያለው የመሆን ደስታ	43
የእግዚአብሔር ክቡር ስጦታ	44
የዛሬ እርቅ ስለ ክርስቲያናዊ ግዴታ መመሪያነቱ	46
ዛሬ በክርስቲያን ክልል የሚደረግ መመሪያ	47
ለአካለ ስንኩላን መደረግ የሚገባው እንክብካቤ	48
የእእምሮ ሕመምተኛን እይታ	50

መስቀል የእርቅ ምስጢርነቱ	52
የኢየሱስ ቃላት በሥቃዩ ውስጥና የእኛ እርቅ	53
«ዛሬ እንተ ከእኔ ጋር እንደምትሆን»	55
ለሽምግልና ዕድሜ የሚደረግ ጂግጅት	56
አባትህንና እናትህን አክብር ሞግሎ	58
ሐዋርያዊ የበጎ ፈቃድ ሥራ	60
ክርስቲያናዊ ማኅበረሰብና የበጎ ፈቃድ ሠራተኛነቱ	61
ከእግዚአብሔር መራቅ	63
እርቅ ማድረግ አስቸጋሪ ቢሆንም እግዚአብሔር ግን ይታረቀናል	64
አዳኙ ፍቅር	65
የእርቅ ሐሳብ ለሁሉም ማቅረብ እንደሚገባ	67
እርቅ አዝጋሚ ስለመሆኑ	68
የእርቅ ምሥራች	69
ቤተክርስቲያን የእርቅ ሕብረተሰብነትዋ	70
ለስሙ ካቶሊክ ነን ባዮችና የተለማማጅ ካቶሊኮች የእርቅ ጉዞ	72
የእርቅ ምስጢራዊ እንቅስቃሴ	73
የንስሐ ንግግር	74

ኢየሱስ ፍጹም ቃል ስለመሆኑ	76
ቃሉ የሰውን ሕይወት ማሸጋገሩ	77
ቃሉና ቤተክርስቲያን	78
ቃሉና ሥርዓተ አምልኮ	79
ቃሉ የጋራ ስጦታ ስለመሆኑ	80
ቃሉ በቤተሰብ ውስጥ	81
ቃሉ የተቀበረ ሀብት ስለመሆኑ	82
ቃሉና የተስፋ ብርሃን	83
«አዲስ የእግዚአብሔር ሰዎች»	85
«የሚያስቅሉ ይደሰታሉ»	86
« ... እንዲጽናኑ ይደረጋሉ»	88
ኢየሱስና የተከተሉት ሰዎች	89
ዕውር ሆኖ የተወሰደው ሰው የእምነቱ ጉዞ	90
ሶስት መቃተቶች፤ የአፈጣጠር መቃተት	91
ሶስቱ መቃተቶች፤ እኛና በእኛ ውስጥ ያለው መንፈስ	93
የመታመን መዝሙር	95
ፀጥታን መቀበል	97

የአኗኗር ልምድ	98
ጸሎትና የእውነት ግንዛቤ	100
መላው ጸሎት በክርስቶስ	101
ጌታን በእርቅ መገናኘት	102
ለእኛ ጸሎት ክርስቶስን መግለጥ	103
ጸሎት የበጎ ተግባር ልምምድነቱ	104
የእምነት ጸሎት	106
የወንጌላዊ መልዕክተኛ ጸሎት	107
የሐዋርያዊ መልዕክተኛ ጸሎት	108
የሕሊናና የማሰላሰል ጸሎት	109
በቅስና ጸሎት ውስጥ የአንድነት ቁምነገር (ዮሐ. 17)	110
«አባት ሆይ እነርሱ በእኛ አንድ እንዲሆኑ አድርጋቸው»	112
ሀ. «አንተ በእኔ እንደሆንክ እኔም በአንተ»	113
ለ. «ለሁላችሁም የምሰው»	114

ጎዳር

ቅዱሳንና ክርስቶስ	116
ሞትና ሕይወት	117
«የቅድስና ባሕል»	119

የቅዱስ ቻርለስ ቦርሚዮ የተሰቀለና የተሰጠ ሕይወት	120
ቅዱሳን ደስተኞች ሕዝቦች መሆናቸው	121
ወዳጆቻችን	122
ስለሞት ኢየሱስ የሚሰው ነገር አለው	123
በሞት ከተለዩን ጋር ያለን ግንኙነት	125
ሰው የእግዚአብሔር አምሳያ መሆኑ	126
የማስፈራሪያ ክብር	128
ኃጢአተኛ ስብእና ሰእግዚአብሔር ጥል የመነሻ ነጥብነቱ	129
ለሁሉም ቅርብና እኩል መሆን	131
ሥጋ የመልበስን ማስተዋል ጥበብ (ሉጂክ)	132
የዘመኑ ሰው በመጽሐፍ ቅዱስና በንብረተሰብ ውስጥ	133
ወንድ የማይታይ የእግዚአብሔር አምሳያነቱ	135
ሕመም፣ ነጻነት፣ ታዛዥነት	136
ግላዊ ገሊናና ፍትሕ	137
ኢየሱስ እያንዳንዱን ሰው ይገናኛል	138
የአብርሃም ጉዞ	140
የሙሴ ጉዞ	141
ክእለት ጋር መሆን	142

ወንጌላዊ ድንግልና	143
መተውና መቀበል	145
ልዩ ልዩ ክርስቲያናዊ ጥሪዎች	147
እኔ ማን ነኝ?	148
አንተ ማን ነህ?	150
ገንዘብ ግንኙነት	151
ግንኙነትና ባሕል	153
ለእያንዳንዱ ሰው ድምፅን መስጠት	154
በክርስቲያናዊ መንገድ መገናኘት	155

ታህሣሥ

ፍርሃታችንና ታላቁ ብርሃን	157
የእምነት መንገድ	158
የመጥምቁ ዮሐንስ ሕያው ምስክርነት	159
ለላምና መገኘት	160
አምብሮስ የተስፋ ተሸካሚው	162
የአምብሮስ ትግልና መጽናኛ	164
አንደ አምብሮስ ቃል የተጣጣመው እንጀራ	165
ማርያም የቡራኬ አርማነት-ዋ	166

ለሕዝብ ሁሉ የደኅንነት ምልክቶች	168
እውነትን ፍለጋ	169
እውነት የሆነውን ኢየሱስ የመፈለግ ሁኔታ	170
«እኔ እውነት ነኝ»	171
«ጌታ ሆይ አንተ የእኔ እውነት ነህ»	172
«ጌታ ሆይ አንተ የእኔ ብርሃን ነህ»	173
«ጌታ ሆይ እንለምንሃለን ...»	174
የኢየሱስን መምጣት መጠበቅ	175
ተስፋና መጠባበቅ	176
የክርስቲያን ተስፋ	177
ብርሃን ጨለማውን ያበራል	179
ብርሃን በጨለማ ውስጥ ይበራል፣ ብርሃን! ብርሃን!	180
ልደት ሰእኛ ቃል መሆኑ	181
ልደት የእግዚአብሔር ቃል ነው	182
ደስታ ነጻነትና ሰላም	183
ሕጻኑ ኢየሱስ መሲሕ ነው	184
የእኛ ስጦታችን ኢየሱስ መሆኑ	185
እግዚአብሔር እይታን መገለጻቸው	186

<u>ማውጫ</u>	<u>ገጽ</u>
የእግዚአብሔር ቅርብነት.....	187
ኢየሱስ የደስታ ወንጌልነቱ	188
የተስፋ መንገድነቱ	189
ኢየሱስ የቅራኔ አሉታዊና አዎንታዊ ሞልክትነቱ	190

ፐር

ሰላም ከአዲስ ልብ መወሰዱ	194
ስለ ሰላም የሚደረግ ትግል	195
ያለ ግዴታ የሚደረግ ውይይት	196
የክርስቲያን ሕይወት	197
የመጀመሪያው የክርስቲያን ማኅበረሰብ	198
ማርቆስ የትምህርተ ክርስቲያን ወንጌልነቱ	199
የማቴዎስ ወንጌል ትምህርተ ክርስቲያንነቱ	201
ሉቃስ የምስክርነት ወንጌልነቱ	203
የዮሐንስ ወንጌል ለበሳል ክርስቲያን ጥልቅ ምርምር ያዘለ ስለመሆኑ	204
የወንጌሎች ዋናነት	205
የስብከቱ ተሳታፊዎች ባሕርይ	206
የእግዚአብሔር ምስጢር በክርስቲያን ማኅበረሰብ መገለጡ	207

<u>ማውጫ</u>	<u>ገጽ</u>
የነገይቱ ቤተክርስቲያን	208
ማኅበረሰብ የእግዚአብሔር ስጦታነቱ	210
የእግዚአብሔር ቃልና ማኅበረሰብ	211
በወዳጅነት የሚኖረው ማኅበረሰብ	212
የቅዱስ ሲኖዶስ ጉባኤ የክርክር ማዕከልነቱ	213
የቤተክርስቲያን ምስጢራዊነት	214
የቤተክርስቲያን ወዳጅነት	214
ማኅበረሰብና ተልእኮው	216
ማኅበረሰብና መለወጥ	217
ኢየሱስና ከተማዎቻችን (አገሮቻችን)	218
ክርስቶስን በአንድነት እናገኛለን	219
የኢየሱስ ቃላት ለእኛ ሕይወት ስለመሆናቸው	220
ስለተስቀለው ትስቦብት	221
ሹብር	222
ብቸኝነት	223
የማኅበራዊ ኑሮ ብልሹነት	224
ኢየሱስ ከእኛ ጋርና ከእኛ በፊት ስለመሆኑ	225
የቤተሰብን ስምምነት መረዳት	226

የካቲት

<u>ማውጫ</u>	<u>ገጽ</u>
ክርስቶስን መቀበል	229
ድፍረት	231
የኢየሱስ መታዘዝ ለእኛ ተስማሚ ቁሳሳብ ስለመሆኑ	232
የአብ ፈቃድ ለእኛ ምን እንደሚሠራልን	233
ትሕትና	234
ትሕትና በማጎበራዊ ሁኔታና አመለካከቱ	235
የትሕትና ግላዊ አመለካከት	236
የትሕትና ሥነ-መለኮታዊ አመለካከት	237
ጥንቃቄና ራስን መቆጣጠር	238
ታናሽና ደካማ መሆን	240
ድኻና የክርስቲያን ድኻነት	240
«ቃ» ድኻና «እንደ» ድኻኝ መሆን	242
የሕይወትና የድኻነት አዲስነት	243
የእግዚአብሔር መንግሥት ፍላጎቶችና የወንጌላዊነት ድኻነት	245
እጅግ በጣም ታላቁ ትእዛዝ	246
የአዲሱ ፍቅር መሠረቱ	248
በጎ አድራጎትና የመጀመሪያው ክርስቲያኖች አኗኗር	249

<u>ማውጫ</u>	<u>ገጽ</u>
እግዚአብሔርን አስደሳች የሆነው እውነተኛ አምልኮ	250
ዝነኛው የፍቅር መዝሙር	252
እግዚአብሔር ፍቅር ነው	253
ፍቅርና ሥነ-መለኮት	254
በጎ አድራጎት ቤተክርስቲያንን መገንባቱ	256
የግል አቋምና ፍቅር	257
ፍቅርና የጎብረተሰብ ዕድገት	258
እነዚያ ሰቶግር ውስጥ ስላሉት	259
ንቁ የፍቅር ልቦና	261
እውነተኛ ጸም	262
ጥምቀት ለእኛ ምን እንደሚያደርግልን	263

መጋቢት

ጥምቀት፣ በክርስቲያን ኑሮ ማዕከል ስለመሆኑ	264
ጥምቀትና ያስገኛልን ተስፋ	266
መለወጣችን የጥምቀት ውጤት ስለመሆኑ	267
እርባ ጸም የመለወጥ ጉዞ መሆኑ	267
የመለወጥ ጠቀሜታዎችና ባሕርያት	268
መለወጥና ወንጌሎች	270

ጥረቶቻችንና ለእርባ ጾም የምንጠቀምባቸው መንፈሳዊ «መሣሪያዎቻችን መሆናቸው»	271
የ«ሌክቶ ዲቪና» የመጀመሪያው እውጃ	272
መንፈሳዊ ንብብን («ሌክቶ ዲቪናን») መቀጠል	274
የመጀመሪያ ደቀመዛሙርትን ማስታማር የዛሬ ክርስቲያንን ማስተማር ስለመሆኑ	275
ከሉቃስ ወንጌል የምንጠቅሳቸው ትምህርቶች (ሉቃ. 9፣18)	276
ኢየሱስ በደቀመዛሙርቱ በጴጥሮስ እማካይነት ይሠራ እንደነበር መገሰጡ	278
የጴጥሮስ እምነትና ስሜት	280
በኢየሱስ የታወጀው የሕይወት እምነት ቃል	281
መሰወጥ (ማቴ. 17)	283
ኢየሱስ ስለ ጴጥሮስና ስለ እግዚአብሔር ነጻ ስጦታ መጸለዩ	284
ኢየሱስና ጴጥሮስ በደብረ ዘይት ተራራ ላይ	285
የጴጥሮስ መክዳትና መንፈሳዊ ሁኔታው	287
የቅዱስ ዮሴፍ የእምነት ጽናት	289
ኢየሱስ ጴጥሮስን መመልከቱ	291
በኢየሱስ ማመን	292
የአልባስጥሮስ ብልቃጣችንን እንስበር	293

ጽኑ ክርስቲያንና እምነት	294
ሶስቱ የጽኑ ክርስቲያን መሠረታዊ ባሕርያት	296
መስቀልን ማሰብና የሚነደው ቁጥቋጦ ልምድ	298
የመስቀሉ መልዕክት	300
መስቀል የሕይወት ጉዳና ከፋች ስለመሆኑ	301
ሕመምንና ሥቃይን ማክበር	302
የመስቀል ትርጉም	304
ሀ/ የፍቅር ሞት	305
ለ/ መስቀል የመልካም ስብእና ትምህርት ቤት መሆኑ	306

ሚያዝያ

ቤተክርስቲያንና የፋሲካ ምስጢር	309
የክርስቶስ ርኅራኄ ዘላለማዊ መሆኑ	310
በእርሱ ቁስሎች የእኛ መፈወስ	311
ሞት ድል መነሳቱ	312
የምትፈልገው ማንን ነው?	313
የክርስቶስ ድል በውስጣችን መሆኑ	314
የኢየሱስ ዘላለማዊነት	316

<u>ማውጫ</u>	<u>ገጽ</u>
የተነሳው ጌታ ምልክቶች	318
ግብዝና የተስፋ ቃላት	319
ፋሲካ የእግዚአብሔርን ፊት መግለጡ	321
የፋሲካ ባሕርያት	322
በፋሲካ ወቅት ሁለት ተፈላጊ ነገሮች መሆናቸው	323
የፋሲካ ደስታ	324
እንደ ኤማሁስ ደቀመዛሙርት	325
ክርስቶስ፣ የእኛ ሕይወት መሆኑ	326
ለክርስቶስ በሮችን መክፈት	327
የክርስቶስ ፍቅር በሕይወት ውስጥ	329
ክርስቶስ ነጻነትና እውነት መሆኑ	330
የኢየሱስ ምልክቶች ሌሎችን ሲያገለግሉ	332
የኢየሱስ መልካም እረኛነት	333
ክርስቶስ በፍርሃታችን ያጽናል	335
የኢየሱስ ኃይልና ሥልጣን	337
ጌታ ሁል ጊዜ ከእኛ ጋር መሆኑ	339
የዕርገቱ ቅድስና ክስተት	340
ሰዎች የኢየሱስ መሆናችን	342

<u>ማውጫ</u>	<u>ገጽ</u>
መስቀልና ክብሩ	343
ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ቃል መተርጎሙ	344
በክርስቶስ ፋሲካ ውስጥ ግልጽነትና ትክክለኛነት	345
«ኪዳሰሮስኩር» በቤተክርስቲያን ምስጢር ውስጥ	346
ማርያም ርኅራኄንና መልካምነትን ሰኢየሱስ ማስተዋወቅ	349

ግንቦት

እኛ የእግዚአብሔር ሥራዎች መሆናችን	351
የሰው ልጅ ሥራ እንደ ጥፋት አካል መሆኑ	352
በሰው ሥራ ውስጥ የአዳኝነት ዕቅድ	353
ማርያም የደገነነታችን ፍጹምነት	354
የክርስቶስ ሥራ በማርያም ፍጹምና ማግኘቱ	357
ለዘላለም ፍጹም የምትወደጁ ማርያም ሆይ	359
አንዲት ሴት በእግዚአብሔር ዕቅድ ማዕከልነት	360
ማርያም የመጀመሪያይቱ አማኝ መሆን	361
የጌታ አገልጋይ	362
እጅግ ድንቅ የሆነው ትንቢት (I)	365
እጅግ ድንቅ የሆነው ትንቢት (II)	367

ለትልቅ ምድር አነስተኛ ዘር	368
የምልክቶች አስመመጣጠን	369
የደስታና የቅርበት ምስጢር	370
መደሰት እንዴት እንደሆነ ማወቅ	372
እናትና ልጅ	373
የማርያም ሰጦታና መዋሐድ	374
ማርያም እኛ የጉደለን ምን መሆኑን እናውቅ ዘንድ መርዳት	376
ማርያም ደፋር መሆን	378
ማርያም በመስቀል ሥር መገኘት	379
ብርሃን ከለበሰች ሴት ጋር	380
መንፈስ ቅዱስ የቤተክርስቲያን ነፍስ መሆኑ	382
መንፈስ ቅዱስ ዋና የቤተክርስቲያን አስተንፋስነቱ	383
መንፈስ ቅዱስ ወደ እምነት መምራቱ	385
መንፈስ ቅዱስ ለብዙ ሰዎች ተለዋጭ እውነታ ስለመሆኑ	386
መንፈስ ቅዱስ ወደ ክርስቶስ እንደሚሰውጠን	387
በመንፈስ ቅዱስ ተግባር አማካይነት የክርስቶስ ሕይወት በእኛ ውስጥ መሆኑ	389
በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ የመለወጥ ምልክቶች	390

የትንሣኤ እውነታ በመንፈስ ቅዱስ መመራቱ	392
በመንፈስ ቅዱስ መጸላይ	393
ማርያም የሰላም ንግሥትነት	394
<u>ሰኔ</u>	
ቅዱስ ቁርባን የመስከታዊ ኃይል ምልክትነቱና እውነተኛነቱ	397
እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑ	398
የአሁኑ ቅዱሴ ሕያው ተግባርና ልምድ መሆን እንደሚገባው	399
ክብረ በዓልና ሕይወት	400
የቅዱስ ቁርባን ማዕከልነት	402
ቅዱስ ቁርባን ማዕከል ነው?	403
ቅዱስ ቁርባንና የልብ ደንዳናነት	404
ፋሲካ ሰእሄ የሚሰጠኝ ጥቅም	406
ቅዱስ ቁርባንና የአብያተ ክርስቲያናት ግጭት	407
ትውፊታችንን ለመንከባከብ የምናደርገው እንቅስቃሴ	409
ስለዚህ ብዬ ላደንቅህ አልችልም	410
በቅዱስ ቁርባን ጉዞ ወደ መለወጥ መቅረብ	411
ጌታ ሆይ ብቃት የሌለኝ መሆኔ	412

«በቅዱስ ቁርባን ለመውጋት» ራስን መተው	414
ከቤተክርስቲያን ጋር መራመድ	415
ማድመጥ፣ ማወደስ፣ ማገልገል	416
በቅዱስ ቁርባን መኖር	418
ቅዱስ ቁርባን በክብሩ ቤተክርስቲያንን ማነጽ	419
ቅዱስ ቁርባን ቤተክርስቲያንን ይቀድሳታል	421
በቅዱስ ለማካይነት ቅዱስ ቁርባን ቤተክርስቲያንን ማነጽ	422
የቅዱስ ቁርባን ምሳሌነቱና ተልእኮው	423
ቅዱስ ቁርባን እንደ መሰከረው	424
«እርሱ ጌታ መሆኑ»	425
«ኢየሱስ እንጀራውን ተቀብሎ ሰጣቸው»	427
«የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ትወድደኛለህን?»	429
ጴጥሮስ የመረዳት ዝግመቱ	430
ኢየሱስ ጴጥሮስን ጠየቀ	432
የሳላል አኗኗር	433
የጴጥሮስ የመጨረሻው ምጸት	436
ሐዋርያው ጳውሎስ	438

ከኤማሁስ ደቀመዛሙርት ጋር መጸለዩ	440
ሐዋርያዊ ተልእኮ 1 (ዮሐ. ሥ. 13፣ 17)	441
ሐዋርያዊ ተልእኮ 2 (ማቴ. 28፣ 10)	443
ሐዋርያዊ ተልእኮ 3 (1ኛ ቆሮ. እና ዮሐ. ሥ. 2)	444
የደቀመዛሙርቱ ሕይወት (ዮሐ. 13፣ 17)	446
የደቀመዛሙርቱ ሐዋርያዊ ተልእኮና አቋም (ማቴ. 10፣ 1-42)	447
በተልእኮ ውስጥ የደቀመዛሙርቱ «መፈተን»	449
«ፈተናን» የማለፊያ መንገድ	450
የሐዋርያዊ ተልእኮ ባሕርያት	452
ኢየሱስ ከዘኪዎስ ጋር እንደተገናኘ	453
ቅዱስ ቤኒዲክት	454
ኢየሱስ የሰማርያን ሴት ማግኘቱ	455
ኢየሱስ ቅዱስ ጳውሎስን ማግኘቱ	457
መስካሪ መሆን	458
በኢየሱስ አለመታመን	460
ካርዲናል ኤልዴፎንሶ ሹስተር የእግዚአብሔር አገልጋይ	461

ካርዲናል ኤልዴፎንሶ ሹሰተር	463
ወዳጆችሁ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ፍኛን እጠራለሁ	466
ጳውሎስ ፍኛ ለዛሬ ሕዝብ ያስተላለፈው መልዕክት	468
በዘመናችን ስለ ካርዲናል እስቴፋን ዋሲዚንኪ የተላለፈው መልዕክት	470
ዛሬ ከኢየሱስ ጋር ፈጽሞ ስለተሳሰረው የማርሴሎ ካንዲዳ አገልግሎት	472
በበጎ አድራጎት ቅርጽ የሚሰጥ ምጽዋት	474
ከድኻም ድኻ ለለሆኑት የሚደረግ የበጉ አድራጎት ጥንቃቄ	476
ጾታና ኃላፊነት	478
ቤተክርስቲያን ላልተወለደ ሕይወት (ጽንሰ) ተከራካሪነትዋ	479
«የሰው ልዩ» ክብር	480
የጣረሞት ጸጥታ ሴራ	482
ሳያሰቃዩ መግደል	483
ቤተክርስቲያን ለሰው የወደፊት ዕድል ጠባቂነትዋ	485
ሀ/ በወንጌል የታጀበ እረፍት	487
ለ/ የእረፍት ጊዜ ጠቀሜታ	488

በኢየሱስ አገር፣ በቤተልሔም የመለኮት መከሰት	490
በኢየሱስ አገር፣ በቤተልሔም መቆየት	491
በኢየሱስ አገር፣ በቤተልሔም የተገኘው ስጦታ	492
በኢየሱስ አገር፣ በኢየሩሳሌም ጌታ ሆይ እኛን የምታነጋግር እንተ ነህ	494
በኢየሱስ አገር፣ በይሁዳ በረሃ ክርስቲያናዊ መስዋዕትነት	495
በኢየሱስ አገር፣ በይሁዳ በረሃ ክርስቲያናዊ መስዋዕትነት	496
በኢየሱስ አገር፣ በይሁዳ በረሃ ጌታ ሆይ ራስህን በመንገዳችን ላይ አሳየን	497
በኢየሱስ አገር፣ በይሁዳ በረሃ የእግዚአብሔርን ፊት ማሰላሰል	498
በኢየሱስ አገር፣ በይሁዳ በረሃ ወደ ሕይወት የሚደረግ ፍጽምና	499
በኢየሱስ አገር፣ በኢየሪኮ የኢየሱስ መገኘት	501
በኢየሱስ አገር፣ በኢየሪኮ የኢየሱስ ጉብኝት	502
በኢየሱስ አገር፣ በኢየሩሳሌም ኢየሱስ ከሥቃዩ ጋር	503
በኢየሱስ አገር፣ በኢየሩሳሌም «የእኛን ሐዘን እርሱ መሸከመ»	504
በኢየሱስ አገር፣ በኢየሩሳሌም «ጠብቅ፣ ጸልይ»	504

በኢየሱስ አገር፣ በኪዳኖን ሸለቆ ማርያም የቤተክርስቲያን እናትነትዋ	506
በኢየሱስ አገር፣ በኤማሁስ የጉዞው ምሳሌ	507
በኢየሱስ አገር፣ በኤማሁስ «ዓለምን ያቀጣጠለው ፍቅር»	508
በኢየሱስ አገር፣ በኤማሁስ «ጌታ ለልባችን ይናገራል»	509
የእግዚአብሔር ሥራዎች በለው ተግባር የሚፈጸም መሆኑን ማሳየት እንደሚገባ	511
የአብ አስደናቂ ሥራ	512
በአዲስ ሕይወት መጓዝ	513
ተልእኮ ስላለብህ ንቃ	514
«ብርሃንሽን አብራ»	515
ኢየሱስ የደስታ ብርሃንነቱ	516
በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የክርስቲያን አገልግሎት	518
በጥምቀት ምርጫ የክርስቲያን አገልግሎት ጉዞ	519
ክርስቲያናዊ አገልግሎት ጉዞ	520
የክርስቲያን ጉዞ አገልግሎት በሩቅ ለሚገኙት ምርጫ	521
በክርስቲያን አገልግሎት ጉዞ ፍቅርን ማስላበል	522
ሀ/ እራስን ማቅረብ ከሁሉም የላቀ ሥራ መሆኑ	523
ለ/ ትንቢተ ሰላም	524

ይህ ጉዞ ከጌታ ጋር፣ የሚለው መንፈሳዊ መጽሐፍ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ውስጣችን ዘልቆ እንዲገባ ምን ማድረግ እንደሚገባና በቅዱሳት መጻሕፍት የተነገሩትን የእግዚአብሔርን ምስጢራት በጥልቀት እንድንረዳ ይገልጥልናል።

ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ በምዕራፍ 10 ከቁጥር 20-36 እንደገለጠው መጽሐፍ ቅዱስ የቅዱስ ቁርባንን ትርጉም በጥልቀት መጨበጥ እንችል ዘንድ፣ የቤተክርስቲያን ምስጢራትን በመጠበቅና ቃሉን በማሠራጨት፣ ቤተክርስቲያን የምታደርገውን የላቀ እንቅስቃሴ በጥልቀት በመረዳት እያንዳንዳችን ከቤተክርስቲያን ጋር ልናደርገው የሚገባንን ተሳትፎ ለማጠናከርና መንፈሳዊ ሕይወታችንንም በቤተክርስቲያን ምስጢራት ለማካይነት እንዴት ተገንዝበን መያዝ እንደሚገባን በማስረዳት ረገድ፣ ይህ መንፈሳዊ መጽሐፍ ከፍተኛ አስተዋጽኦ ያደርጋል። ይልቁንም፣ ከቤተክርስቲያን ምስጢራት ጋር በተመጣጠነ መንገድ መጽሐፍ ቅዱስንም በማጥናት ከጥርጣሬና ከጥፋት ነጻ የሚያወጣን እግዚአብሔር ብቻ መሆኑን፣ በኢየሱስ ክርስቶስ አዲስ ብርሃን ማግኘታችንን፣ በመንፈስ ቅዱስ በረከቶችም የመንፈሳዊ ሕይወታችንን እንዴት እንደሚያጠናክር የምንረዳው ከመጽሐፍ ቅዱስ መሆኑን፣ ይህ መንፈሳዊ መጽሐፍ እጅግ በርካታ ምሳሌዎችን በማቅረብ መንፈሳዊ ሕይወታችንን የተሟላ የሚያደርግ መጽሐፍ ነው።

ጉዞ ከጌታ ጋር፣ የሚለው ይህ መንፈሳዊ መጽሐፍ ቤተክርስቲያን ለእግዚአብሔር ቃል እውነተኛና ትክክለኛውን ትርጉም የመስጠት ሥልጣን ያላት መሆንዋንና ብቸኛዋ የጌታ መሸራነትዋን ይገልጻል። የርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ሥልጣናዊ መመሪያ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንዴት እንደሚፈጸም ሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ለነድ (ስለ መለኮታዊ መገለጥ) (ደይ ቪርቡምን ቁ. 10) በመጥቀስ የቤተክርስቲያን አበው፣ የቤተክርስቲያን አገልጋዮችና ምእመናንም ጭምር በማሕበራዊ፣ በኢኮኖሚያዊና በመንፈሳዊ አኗኗራቸው እንዴት አድርገው የክርስቶስ መስካሪዎች መሆን እንደሚችሉ፣ በድፍረትም እንዴት እንደሚወጡ፣ የሚያስተምረው ይህ ጉዞ ከጌታ ጋር የተባለው መንፈሳዊ መጽሐፍ ነው።

ከተርጓሚው

መቅድም

ጌታ ሆይ፤ ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት ይነገርበት የነበረውን ይህን ቃልህን ዛሬ በመካከላችን ሕያውና አጥጋቢ ሆኖ እንዲቀርብ በማድረግህ እናመለካለን።

ከእኛ ጋር በመካከላችን እንዲኖር እድርገን እንድንቀበለውና እንድንረዳው ማድረግ አለመቻላችን፤ ደካሞችና ችሎታ የሌለን መሆናችንን እንገነዘባለን። እርሱ ከእኛ የበለጠ ጠንካራ፤ ከድክመታችን የበለጠ ኃይለኛ፤ ከተሰባሪነታችን የበለጠ ጠቃሚ፤ ከሕልውናችን የበለጠ ግልጽ መሆን የሚችል ቃል ነው።

ስለዚህ ቃሉን በጥንቃቄ መከታተል እንድንችል ታበራልን ዘንድ እንለምንሃለን። ለእኛ ልትገለጥ የምትፈልገውን መረዳት እንድንችል እእምሮአችንን ክፈትልን። ይህ ቃል በእኛ ውስጥ ከኃያል በረከቱ ጋር እንዲንቀሳቀስ በሕይወታችን ውስጥ መተማመንን ስጠን።

የኢየሱስ እናት ሆይ፤ ለእንቺ ያለምንም መታቀብ ሁለመናውን የሰጠሽ እምላክ በተናገረሽ ቃል መሠረት ዘወትር ወደ እኛ ይመጣ ዘንድ እማልጅን። ስለራሳችን ማንነት ማወቅ እንድንችል የመረዳት መንፈስ ስጪን። ሌሎችን መርዳት እንድንችል ስለ እግዚአብሔር ስትዩ ጸጋሽን ስጪን። የምንኖርበት ሕብረተሰብና እንዲያገለግሉት የምንፈልጋቸው ሁሉ ማግኘት የሚገባቸውን እንዲያገኙ የቃሉን ብርሃን ስጪን።

እንጸልይ፤

እብ ሆይ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ እማካይነት ቃልህ ሥጋ ሆነ፤ በሞቱ በትንሣኤውና በመንፈስ ቅዱስ፤ ይህ ቃልህ ለዘላለም እስከ ዘላለም እንዲያድስን አሁንም እንለምንሃለን። አሜን።

ኳርሎ ማርያ ማርቲኒ

መግቢያ

1. ጌታ ብዙ ጊዜ የተለያዩ «መንገዶችን» ወይም «ጉዞዎችን» ወይም «መንፈሳዊ ጉዞዎችን» ያዘጋጀው ለእኛ ሲል ነው። ይህ ጉዞ ከጌታ ጋር የተባለው መጽሐፍ የጥንት እስራኤላውያን ከታላቁ ባቢሎን ግዛት ተመልሰው ወደ ይሁዳ የመጓዛቸውን ታሪክ እንድናስታውስ ያደርገናል።

የዚህ የመለኮታዊ ጉዞ አጠቃላይ ይዘት በነብዩ ኢሳይያስ የተዘመው ዜማ እንዲህ የሚል ነው፤ «ይልቅስ እኔ ወደፊት የማደርገውን አዲስ ነገር ጠብቁ፤ እርሱም በመፈጸም ላይ ስለሆነ አሁን ማየት ትችላላችሁ፤ እኔ በምድረ በዳ መካከል መንገድ አዘጋጃለሁ፤ በዚያም የውኃ ምንጮችን እሰጣቸዋለሁ» (ኢሳ. 43፡19)። «መራብና መጠማትም አይደርስባቸውም፤ በሚወድዳቸው ጌታ ስለሚመራቸው በበረሐ የፀሐይ ቃጠሎ አይጉዳቸውም፤ እርሱ ወደ ውኃ ምንጮች ይመራቸዋል። ተራራዎችን አቋርጦ የሚያልፍ መንገድ አበጃለሁ፤ ሕዝቤ የሚጓዝበትንም ጉዳና አዘጋጃለሁ» (ኢሳ. 49፡10-11) ይላል።

በሰው መንገዶችና በእግዚአብሔር ምልክቶች መካከል የሚገኘውን መምረጥ ስንጀምር በቀላሉ ግራ እንዳንጋባ ኢሳይያስ ደግሞ የጥበቃ ተግባር አስቀምጦልናል፤ «በሚገኝበት ጊዜ እግዚአብሔርን ፈልጉት፤ በሚቀርብበትም ጊዜ ጥሩት፤ ክፉ ሰው ጠማማ መንገዱን፤ ተንኩለኛውም ከንቱ ሐሳቡን ይተው፤ ወደ እምላካችን ወደ እግዚአብሔር ይመለስ፤ እግዚአብሔር መሐሪና ፈጥኖ ይቅር ባይ ነው። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ «ሐሳቤም እንደ ሐሳባችሁ መንገዴም እንደ መንገዳችሁ አይደለም» (ኢሳ. 55፡6-8)።

«በመጀመሪያ የዓለም ሕዝቦች መነጋገሪያ ቋንቋ አንድ ብቻ ነበር። ለዎቹ ወደ ምሥራቅ በተጓዙ ጊዜ በባቢሎን ምድር አንድ ሜዳ አገኙ፤ በዚያም ተቀመጡ። እርስ በርሳቸውም ኑ፤ ጡብ እንሥራ፤ እንዲጠነከርም በእሳት እንተኩሰው ተባባሱ፤ በዚህ ዓይነት የሚገነቡትን ጡብ አገኙ፤ አንድ ላይ የሚያጣብቁበትንም ቅጥራን አገኙ። እንዲህም አሉ፤ ኑ፤ አንድ ከተማ እንመሥርት፤ በዚያም ጫፉ እስከ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንገንባ፤ ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ለዎቹ የሠሩትን ከተማና ግንብ ለማየት ወረደ።

በእያንዳንዱ ክርስቲያን ትውልድ፣ ኦሪት ዘጸአት ሌላው ከፍተኛ የጉዞ ምሳሌ ነው። እስራኤል የጌታን መንገዶች ማወቅ እንድትችልና እንድትከተል ፍላጎትዋን በመናዘዝና ጸሎት በማድረግ እንዲህ ብላ ጠየቀች፡ «ቃል ኪዳንን የሚጠብቁትንና ትዕዛዙን የሚፈጽሙትን ሰዎች እግዚአብሔር በእውነትና በፍቅር ይመራቸዋል» (መዝ. 25፡10)። «እግዚአብሔርን የሚያከብሩና ትዕዛዛቱን በመጠበቅ የሚኖሩ ደስ ይበላቸው» (መዝ. 128፡1)። «እግዚአብሔር በሚያደርገው ሁሉ እውነተኛ ነው፤ በሥራውም ሁሉ ቸር ነው» (መዝ. 145፡17)። የእግዚአብሔርን መንገዶች መሆን የሚቻለው የናዝሬቱን ኢየሱስ ሆኖ መገናኘት ሲቻል ነው። «መንገድና እውነት ሕይወትም አኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ማንም ወደ አብ የሚመጣ የለም» (ዮሐ. 14፡6)።

ስለዚህ፣ ለክርስቲያን የቅዱስ ጳውሎስን የልምድ ድጋፍ ማወቅ ጠቃሚ ነው። ሕይወታችን ትርጉም እንዲኖረው ከፈለግን፣ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በተቀበላችሁት ዓይነት ከእርሱ ጋር አንድ ሆናችሁ ኑሩ» (ቆላ. 2፡6) ይላል።

የመንገዱ መግለጫዎች፣ የጌታ «መንገዶች» ናቸው። እጅግ ብዙም ባይሆን ወደ እርሱ ያስጠጉናል፤ ሥራው ግን በእኛ ውስጥ ከእርሱ ጋር ተገዟል፤ ከእርሱም ጋር በመሆን እንድንጓዝ ያደርገናል። ቀድሞ በእግዚአብሔር ጸጋና «በረከት» ከራሳችን ችሎታዎች ጥንካሬ ወይም ግላዊ ተሰጥዎ የበለጠ እንኖራለን።

2. አዲሱ ሊቀ ጳጳስ ሐዋርያዊ ተልዕኮአቸውን ለመፈጸም ወደ ሚላኖ በመጡ ጊዜ ራሳቸውን እንዲህ ብለው አስተዋውቀዋል፤ «በመካከላችሁ ለመገኘት የመጣሁት ጌታ እንደላካቸው እንደ አንዱ በመሆን፣ የርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዮሐንስ ጳውሎስ ዳግማዊ እንደራሴ በመሆን ነው፤ የመጣሁትም ቅዱስ ጳውሎስ ለቆርንቶስ ሰዎች በላከው መልዕክቱ «ደኅንነታችሁን፣ የተቀበላችሁትና ጸንታችሁም የቆያችሁት፣ ሞቶ የተነሳው ኢየሱስ ክርስቶስ ለእያንዳንዱ ወንድና ሴት ሲል ወደዚህ ዓለም በመምጣት፣ የሰውን ልጅ ማዳኑን የሚያበስረው የምሥራች ቃል ነው ያለውን መልዕክት ለእናንተ ለማድረስ ነው» በማለት ተናግረው ነበር።

ለእኛ ሲል የሞተው ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ሕያውና የሚወድደን ኢየሱስ ክርስቶስ ምን ያህል እንደሚወድደን፣ መውደድን የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው። በስብከታችንና በትምህርተ ክርስቲያን ትምህርታችን የምናውጀው፣ በመለኮት የከበረውን

ኢየሱስን ነው። ፍትሕ ሰጪያችን፣ ምግባችን፣ ሕይወታችን፣ ይቅር ባያችን፣ ተስፋችን፣ አንጸባራቂ ብርሃናችን፣ ወዳጆችንም ኢየሱስ ነው። ፍቅር እንደሚያድገው፣ ልክ፣ ኢየሱስም በእያንዳንዳችንና በማሕበረሰባችን ውስጥ ፍቅሩን መጨመር አሰበት። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ በዘመናችን ለሚገኙ ወንዶችና ሴቶች ይልቁንም፣ ለበሽተኞች፣ ለተጨቆኑት፣ ለተሰቃዩት፣ ተስፋ ለቆረጡት ሁሉ ምትክ በመሆን የእግዚአብሔርን ቸርነት ገላጭ ይሆናል። ጌታ ሕይወትና እስትንፋስ እስከሰጠኝ ድረስ፣ ለሁላችሁም፣ እንዲሁም ከሁላችሁም ጋር ይልቁንም ለእናንተ ሰቤተክርስቲያን ለገልጋዮች በሕዝብ ፊትም ሆነ በግል በቃላትና በድርጊት ከልብ ደጋግሜ መናገር እፈልጋለሁ። የመልዕክቱ ብቸኛው ዓላማም ይኸው ነው።

3. በዚህ መጽሐፍ እነዚህ ቃላት የመጀመሪያ ናቸው፤ ስሜትን የሚቀስቅሱና የጉዳዩ ምክንያት የሚሆኑም ናቸው። በሃይማኖት ጥናታችንና በሥነ-መለኮት ትምህርታችን ስለ እያንዳንዱ ዕለት የማስተንተን አርዕስተ ሐሳብ መኖር ጠቃሚነቱ ዘወትር እንዲታወስ እናደርግ ነበር። በሚቀጥለው ሁኔታ አንዳንዶች እንዴት ማስተንተን እንደሚገባ የሚያውቁ፣ አንዳንዶች ከጌታ ጋር ለመነጋገር በፍላጎት ተንቀሳቅሰው ራሳቸውን ለገባብ የሚያዘጋጁ፣ አንዳንዶቹም በጥቂት አስታዋሽ ወይም በዕለት ውሎአቸው ሊፈጽሙ የወሰኑትን ቃሉን እንዴት ማስታወስ እንዲችሉ የሚያስችላቸው ናቸው።

4. በዜተክርስቲያን ዓመታዊ አቆጣጠር (ካሌንደር) ሥርዓት መሠረት፣ በየቀኑ፣ በየሰዓቱና በቅዱሴ ጊዜ የሚነበቡ አጠቃላይ መለኮታዊ የሆኑ በጠዋት ወይም በማታ የሚደገሙ፣ አጫጭር ጸሎቶችንና ከእግዚአብሔር ቃል የሚነበቡ ንባቦች፣ ተፈላጊ የሆኑና ለእምነታችንም ሕያው የሆነ እንቅስቃሴ የሚሰጡ፣ እንደ ጣፋጭ የዳቦ ቁራሽ የሚጥሙ የዕለት በዕለት መንፈሳዊ ኑሮአችን ተፈላጊ የሆኑ መሠረቶች ናቸው።

5. ትልቁ ችግር ፍላጎትን እንዴት ማሳደግ እንደሚቻልና እንዴትስ መግታት እንደሚገባ፣ ስሜትን ለትንሽ ጊዜ ሆነ ብሎ በማቆየት የዕለት ተግባሮችን በደስታና በፍላጎት ለማኖር፣ ጥቂት ድፍረት ማድረግ አስፈላጊ ነው።

በታሪካችን ውስጥ፣ በሥራችን ላይ፣ የጌታን መገኘት ለመገንዘብ የሚረዳን ከቃሉ ገጾች መንፈሳዊ ሕይወታችንን እንዴት እድርገን እንድንመግብ፣ በተለይ በክርስቲያናዊ ቋንቋ እንዴት ማከናወን እንችል ይሆን ብለን መጠየቅ አይገባንምን? በአዲሱ ቀን መልካም ተግባር ለመፈጸም በመውደድ ፍላጎት መጀመር እንችል ዘንድ፣ የመንፈስ ቅዱስ ፍቅር ኃይል እንዲመጣልን ከየትኞቹ ገጾች ቅደም ተከተል እንጀምር? ብለን ራሳችንን መጠየቅ ይገባናል።

6. የቅዱሳን መጻሕፍት ቃላት የመንፈሳዊ ሕይወት የመጀመሪያዎቹ ግንባታዎቻችን ናቸው። የቤተክርስቲያን አበው ተብለው የሚጠሩ አጉስጢኖስ፣ አምብርስ፣ የአሌክሲንደሪያው ቅሊሚናጦስ፣ የኢየሩሳሌሙ ሲሪል፣ ታላቁ ሊዮን፣ ታላቁ ግሪጎሪ ያበረከቱዋቸው ሥራዎች ከወርቅ ማዕድን ጋር የሚነጻጸሩ ገጾቻቸው ትንግርት የሆኑ ትንታኔዎችን ይሰጣሉ።

ይሁን እንጂ፣ የተፈቀዱት ትርጉሞች ሁሉም እንደታሰበው ወደ ቅዱሳን መጻሕፍት ማስጠጋት ቀላል ሊሆን አይቻል ይሆናል። ቀደም ብሎ ከባሕላዊ ይዘት አንጻር ከእኛ በፍጹም የሚለየውን፣ ለማሕበረሰባቸውን እምነትን ለማስተማርና ቃሉንም ለመተርጎም ያደርጉት የነበረውን ጥረት ተረድቶ ግንዛቤ መጨበጥ ዘወትር ቀላል አይሆንም።

7. በአማላጃችንና በጌታችን ፊት መገኘት፣ በጳጳሳትና በሊቀ ጳጳሳት መንፈሳዊ አገልግሎት አማካይነት የቃሉ አገልግሎት ተግባራዊ ሆኗል። በተቀነባበረና ፍሬያማ በሆነ መንገድ፣ ትምህርቶቻቸውን እንደገና ማንበቡ ጠቃሚ ስለሆነ፣ የጌታን ስጦታና የሕይወትን ምስጢር ለማጣጣም፣ መንፈሳዊ ጽሑፎቻቸውን በማድነቅ በጥበባቸውም እየተመራን ለስጦታቸው እእምሮአችንን እንደገና በመክፈት ትምህርቶቻቸውን ማንበብ ይገባናል፤ ጠቃሚያችንም ናቸው።

8. ከአሥራ አምስት ዓመት በፊት የሚላኖ ሊቀ ጳጳስ ካርዲናል ካርሎ ማርያ ማርቲኒ ኤስ ጆ፣ ይህን መጽሐፍ ጥልቀትና ብልጽግና እንዳይጉድለው በማድረግ፣ በግልጽ፣ ትምህርት አዘል በሆነ ሁኔታ አቅርበውታል።

የሚላኑ ሊቀ ጳጳስ፣ ለእነዚያ ወደ ጌታ ቃል መቅረብ ለማፈልጉ ሁሉ የጻፉትን ወይም በካቴድራላቸው ውስጥ የሰበኩዋቸውን ሁሉንም ማንበብና መስማት እንችል ዘንድ ዕድል

አላገኘንም፤ አልታደልንምም። እያንዳንዱ አማኝ፣ ልክ፣ እንደሚገምተውና እንደሚገነዘበው፣ ጌታ ተሰቃይቶ ራሱን እንደሰጠን፣ ጳጳሱም የጌታ ደቀመዛሙርት እንሆን ዘንድ እጅግ የተመረጡትን ገጾቻቸውን በተለያየ የኑሮ መስክ ለሚገኙ ክርስቲያኖች መዳረስ አለበት ተብሎ የቀረበው የእርሳቸው ሥራ ነው።

9. የዚህ መጽሐፍ አጠቃቀም ልክ ምክር አዘል በሆነ ሁኔታ በአጫጭር ጥቅሶች ተደርጎ ቀርቧል። በተከታታይ ቀናት በየወሩ የሚነበቡ መንፈሳዊ ምንባቦች «ጉዞአችንን ከጌታ ጋር» አድርገን የእግዚአብሔር ስጦታዎችን አዳብረን በመገንዘብና በመቀበል በእያንዳንዱ እርምጃችን ላይ ብርሃን እንዲበራልን በመፈለግ የክርስቲያናዊ አኗኗራችንን ለእርሱ እናስረክባለን።

ዓይኖቻችንና ልባችን ሁለቱም የቤተክርስቲያን ሥርዓት መስከታዊ ዓመትን አጥብቀው ያስታውሳሉ። እያንዳንዱ ወር የታጀበው በየወሩ የሚከበሩትን በዓላት መሠረት ተደርጎ የተዘጋጀ ሲሆን፣ እነዚህ በየወሩ መጪያ የሆኑ በዓላት ሁኔታና ቅድስና በተዋበ መልክ በቅደም ተከተል ቀርበዋል።

9.1. የመስከረም ወር፣ ከቤታችን ተነስተን ወደ ቃሉ ት/ቤት እንድንገባ ተስማሚ ማድረግ ያለብን ወር ነው።

9.2. የጥቅምት ወር፣ በዓለም የእግዚአብሔር ታሪክ የሚነገርበት፣ በእምነት አኗኗራቸው ዕቅድ መንፈሳዊነት ካልወረሱትም ጋር ቢሆን እርቅ የሚደረግበት ወር ነው።

9.3. በኅዳር ወር፣ ከቅዱሳን ጋር ወዳጅነት የሚፈጠርበት፣ በግል ቅሬታ ጉዳይም እንደገና ውይይት ተከፍቶ ሰላም እንዲታደስ የሚደረግበት ጊዜ ነው።

9.4. በታህሣሥ ወር፣ ኢየሱስ በገሰጠልን መሠረት የምጻትና በልደት የእግዚአብሔርን ፊት ለማየት የምንገዝበት፣ በቀረቡልን ተከታታይ ዘዴዎች አማካይነት እርሱን በተስፋ፣ በፍለጋ፣ በትዕግሥት እንደገና የምንገናኝበትን መንገድ ለማመቻቸት የምንሰማራበት ጊዜ ነው።

9.5. በጥር ወር፣ ስለ ሰላም ምክንያት በየቀኑ በሚነበቡ መንፈሳዊ ንባቦችና ክርስቲያናዊ ሕይወታችንን ግምት ውስጥ በማስገባት፣ የአራቱ ወንጌላውያን ስጦታዎች፣ ቤተክርስቲያን እያልን ለምንጠራት የማሕበራዊ ታሪክን ኃላፊነት ለመስጠት፣ ከእግዚአብሔርና ከእያንዳንዳችንም ጋር ሊኖረን የሚገባውን መለኮታዊ እውነታን ያንጸባርቃል።

9.6. በየካቲት ወር፣ ወደ አርባ ጾም ለመግባት ማድረግ የሚገባንን ዝግጅት ጊዜ እንድንገባ ያዘጋጀናል። ይልቁንም ለጥምቀት ምስጢር ምስጋና ይግባውና፣ ክርስቲያን እንደመሆናችን፣ በኑሮአችን ሂደት ጠቃሚ የሆነውን የመላው ጉዳይ አቀራረብ ልምድ ተከታታይነት ጠቀሜታ ላለው ንግግርና ኦሳኤ ቆም ብለን የምናሰላስልበትም ወር ነው።

9.7. በመጋቢት ወር፣ በሕይወታችን ውስጥ መስቀልን በመቀበልና አጥብቆም በመያዝ፣ ከማስተማር አርእስት ሂደቶች ጋር በመተባበር እምነታችንን በትምህርት የምናበልጽግበት ወር ነው።

9.8. በሚያዝያ ወር፣ ከተነሳውና በእኛ ውስጥም በመካከላችን ከሚገኘው፣ ከሕያው ጌታ ጋር እምነታችንን እንድናረጋግጥለት ዕድል እንድናገኝ ያደርገናል። ስለዚህም የወሩን ድጋም በጥንቃቄ እናነባለን።

9.9. በግንቦት ወር፣ ቅድስት ድንግል ማርያም፣ በመንፈስ ግልጽነት መተማመንዋንና በእምነት ድንቅ ምዕራፍም በመጨረሻ ኢየሱስ ለተከታዮቹ የሰጠውን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ምዕራፍ እንበባን እናስተነትናለን።

9.10. በሰኔ ወር፣ በቅዱስ ቁርባን ውስጥ ኢየሱስ ሕያው ሆኖ መገኘቱን የምናሰላስልበት ወር ነው። በዋናነት ማሕበረሰብ በቅዱስ ቁርባን ምስጢር ዙሪያ የተገነባ ነው። በሐዋርያት ላይ እንዲመሠረት፣ ከእርሱም ጋር መራመድ፣ ይልቁንም፣ ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ጳውሎስ የቆሙለት ምስጢር ይቀጥላል። ስለዚህ ጉዳይም በተመስጥኦ እናነባለን።

9.11. በሐምሌ ወር፣ በዓመት ዕረፍታችን ጊዜ የእምነታችንን ማሕበራዊና ሥነ ልቦናዊ ጥያቄ በማንጸባረቅ፣ ለተነሳው ጌታ ምስክር በመሆን፣ ከእርሱም ጋር ለመራመድ፣ በየዕለት ተግባራችንና በተከታዩ ጉዞአችን ከእርሱ ጋር ለመጓዝ ራሳችንን ግዴታ የምናስገባበት ወር ነው።

9.12. በነሐሴ ወር፣ በመጨረሻም በቅዱስ ሀገር ከጌታ ጋር መጓዝና ዋናው ጉዞአችንን የምናስብበት ወቅት ነው።

በሚላኖ ለሚገኙ የቅዱስ ልብ ታናናሽ እህቶች እነዚህን አጫጭር ጸሎቶችን በማስባሰብና በማደራጀት መላውንም በማስተካከል ላደረጉት ተሳትፎ የላቀ ምስጋናዬ ይድረሳቸው።

ሉቺያኖ ፖኮሚዩ
ሬክተር ካፕራኒካ ኩሌጅ ሮም

የመስከረም ወር

መስከረም 1

የሰላም ጎዳና

አንድ እውነታ በልዩ ጥራት ጉልቶ ወጥቷል፤ ወደ ሰላም የሚያመራው ጉዳዩ ውስብስብ ነው። በጣም ተከታታይ የሆኑ እርምጃዎችና ተመስጋኝ የሆኑ ጥረቶች በሚያስፈልጉት ሁኔታ ላይ የተመሠረተ ነው። ስለሰላም የሚደረገውን እያንዳንዱን ጉዞ አቃልሎ ለማየት መሞከር ከመልካም ፈቃድና ክቅን ፍላጎት የፈለቀ ቢሆንም እንኳ አደገኛና ውጤት አልባም ነው።

እኔ ሰላምን ከመልካም ግብረ ገብ ጋር አያይዞ አለመመልከትን አልደግፍም። ሰላምን ከፖለቲካ ስልትና የጋይል ሚዛንን ከመቀነስ ጉዳይ ጋር ብቻ አጣምሮ ማየቱን አላምንበትም።

እዚህ ላይ መጠንቀቅ ያለብን፤ ሰላምን በሌላ መልኩ ማለትም በዚህ ዓለም ላይ ያልተደረሰበትን፤ ፍጹም የሆነውን ሰላምንና ከጊዜ ወደ ጊዜ እንዳንድ ሰብአዊ ትብብር እንዲደረግ በሚያስችል መልኩ ያለውን ሰላም በቅጡ መለየት መቻል እንዳለብን ነው።

አልፎ አልፎ በጊዜያችን ይህን የሚያገናዝቡ አንዳንድ ሰላማዊ የሆኑ አባባሎች ይሰራጫሉ። ማከናወን ከሚቻለው ዓላማ ይልቅ በደፈናው በውንጀላ የታጀቡ ናቸው። በአቀራረባቸውም ጥሩውንና መጥፎውን ሰው ቁልጭ አድርጎ ለይቶ ለማቅረብ ይሞክራሉ። ዘዴያቸውም እውነተኛውን ሁኔታ በትዕግሥት ከመመርመር ይልቅ መሠረታዊ ዓላማዎችን በማስተጋባት ላይ ያተኩሩና መጨበጫ የሌላቸው ባይ ጭብጥ ናቸው። የእነዚህን መሠረተ ሐሳብ መነሻ የምናደንቅበት በርካታ ጉዳዮች ሊኖሩ ቢችሉም እንኳ ከተጨባጩ ሁኔታ መራቅ የለብንም። ምክንያቱም ግልጽነትን የማጣት፣ የአለመረጋጋት፣ የራሳቸውን ሽብር ለመሸፋፈን ለስለስ ባለ ቅስቀሳ ሌሎችን ለመበዘበዝ ሽር ጉድ የሚሉ ሰዎችን አደጋ ማስወገድ አለብን። አንዳንዴ ክርስቲያኖችም ቢሆኑ የሰላምን ጠቀሜታ በሰው ልብ በጥልቅ ተፈላጊና እንጸባራቂ በሆነ በወንጌላዊ አስተሳሰብም ጉልህና እንጸባራቂ መሆኑን ራሳቸው ያረጋግጣሉ፤ ነገር ግን በሰላም ላይ ቃላቸውን ጠንካራ የፖለቲካ ተቀባይነት ወዳለው ሥራ መተርጎም ያቅታቸዋል። ከጊዜ ወደ

ጊዜ የሚያጋጥሙ፤ ወደ ተግባርነት ሊለወጡ የሚችሉ የሰላም እርምጃዎችን ለይተው ማመልከት ያቅታቸዋል። ከሁሉም በላይ ስለ ሰላም ተጨባጭ በሆኑ ዕቅዶች(ፕሮጀክቶች) ላይ መሥራት አለብን።

ስለዚህ ክርስቲያናዊ ግዴታዎቻችን በሁለት አቅጣጫዎች ተለይተዋል፤ ማግኘት የሚቻለውን ሰላም የመሻት ኃላፊነትና በዚህ ዓለም በተጠናከረ ሁኔታ እየገነባን ያለነውንና ከእግዚአብሔር እንደሰጠታ የምንቀበለውን ፍጹም የሆነ ሰላም የመተንበይ ግዴታ ነው።

መስከረም 2

ወደ ሰላም ለሚደረግ ጉዞ ሕሊናን ማስተማር

በአዳዲስ የጦር መሣሪያዎች እሽቅድምድም አውዳሚና እጅግ ውድ በሆኑ መሣሪያዎች ፊት ግድየለሽ ሆኖ መቀጠል የሚችል ማነው? በግልጽ እንደዚህ አስደንጋጭ የሆነና የሚታከት ሁኔታን ልንለማመደው አይገባም። አብዛኛው ሰው ለኑሮው አስፈላጊ የሆኑትን ነገሮች አጥረውት እያለ፤ ከፍተኛ ቁጥር ያለው የሰው ልጅም በረሃብ እያለቀ፤ ጥቅም ላይ አይውሉም ብለን በቅንነት ተስፋ እናድርግ እንጂ፤ ከፍተኛ የመዋዕለ ንዋይ ምንጮች ለእነዚህ አውዳሚ መሣሪያዎች ማምረቻ እንዲውሉ ይደረጋል።

በሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ሰነዶች፤ በዚህ ዘመን ቤተክርስቲያኖች በተባለው ሰነድ ውስጥ ለእነዚህ አውዳሚ መሣሪያዎች አጠቃቀም ሁኔታ ብቻ ሳይሆን፤ መሠራታቸውንና ጭካኖቻቸውንም ጭምር ፍትሐዊ አይደለም ሲሉ ያወግዛሉ። «ስለዚህ እኛ ደግሞ እንደገና የምናውጀው፤ የጦር መሣሪያ እሽቅድድም ለሰው ዘር እጅግ በጣም መርገምትና በድካሙ ሕዝብ ላይ የሚያስከትለውን ጥፋት ሊታገሱት የማይቻል እጅግ ከፍተኛ ስቃይ ነው። ይልቁንም ዝግጅቱ እንደዚህ ባለው ሁኔታ ከቀጠለ፤ የማንኛውም ሰው ፍርሃት የከፍተኛ ዕልቂት ምክንያት የሆነውን ጥፋት ያመጣል» (ጋውዲያም ኦስቲስ ቱ. 81) በማለት ነው።

ውስብስብ የሆኑ ችግሮች ቀላል መፍትሔዎች አሉአቸው ብሎ ማለብ የዋህነት ነው። ይሁንና አስተያየቶችን መስጠትና ተፈጻሚ ለማድረግም አስፈላጊ ሁኔታዎችን ማመቻቸት ይቻላል። የተደራጀ የጋራ አኗኗር ለማግኘት፤ ሰው በሁለት ተቃራኒ

ወገኖች መካከል የሚነሱ ግጭቶች፤ በሰላማዊ መንገድ ሲፈቱና በእያንዳንዱ አገር የተከናወኑትን ጉዮች በከፍተኛ ባለሥልጣኖች እማካይነት ውድድር የተደረገበትን ውሳኔ እቅጣጫ ማስያዝ ሲቻል ነው።

ለዚህ ዓላማ ተፈላጊው ሁኔታ የበለጠ ጠንካራ መሠረት ያላቸውና በዓለም አቀፍ መድረክም ተቀባይነት ያገኙት የሞራልና የባሕል መሠረቶች ናቸው። በሰዎች መካከል በባሕል ላይ የተመሠረተ ተስማሚ የሆነ አንድነት የፍጽምና ጠቀሜታና የጋራ ሰላምን ለማሳደግ እውነተኛ ደኅንነት ያስፈልገዋል። ዛሬ በእርግጥ፤ የሰው ልጅ በሳይንስና ቴክኖሎጂ ችሎታው ከፍተኛ ደረጃ የደረሰ ቢሆንም፤ የሚያሳዝነው በሞራልና በብልሃት ማዳበር በኩል ግን ገና ጨቅላ መሆኑ ነው።

ከዚህ አደጋ ሊያወጣ ከሚችለው ቅንጅት የተሻለ አማራጭ መፍትሔ የለም፤ በዚህ ረገድም አጠቃላይ ግንዛቤን ለማሳደግ የእያንዳንዱን አስተሳሰብ በማስተማር ማጉልበት ያስፈልጋል።

መስከረም 3

«እርስ በርሳችሁ በመተጋገዝ እያንዳንዱ የሌላውን ሽክም ይሸክም» (ገላ. 6፡2)

እያንዳንዳችን ለእያንዳንዳችን የሌሎችን ጫና መገንዘብ መቻል አለብን። ሌሎች ዘወትር ያጋጠማቸውን ሁኔታ በቁም ነገር ቆጥረን መርዳት አለብን። ማንም ከተሳታፊነቱና ከነዚያ ጥሩ ተደርገው ከተሞክሩት ሕብረት ጋር ተካፋይ ከመሆን መለየት የለበትም። ይልቁንም፤ በጋራ የሆኑ ጉዳዮችን በተናጠል መፈጸም ካልተቻለ፤ በሙያ ሁኔታዎች ትብብር በማድረግ እያንዳንዱ ከፍተኛ እገልግሎት ካበረከተ፤ ለጋሪነትና ተገቢ የሆነ አስተዋጽኦም ነው።

እነዚያ በሕዝባዊ ውይይቶች፤ በሠራተኛ ማሕበራት ወይም በሠራተኞች ጠቅላላ ስብሰባ ተሳታፊ የሚሆኑት ሁሉ ሰላማዊ ለሆኑ ውይይቶች ዘወትር ግልጽ መሆን አለባቸው። ሌሎች የሚያቀርቧቸውን ፍላጎቶችና ትምህርት አዘል ሐሳቦችን መጨበጥ ይገባቸዋል፤ ግምት ውስጥ መግባት የሚገባቸውን ተገቢ መረጃዎችንም በጥንቃቄ መመርመሩን በፍጹም መዘንጋት የለባቸውም። በመጨረሻም ተገቢ የሆኑ፤ የተሳታፊነት

ፍላጎቶችን ሁሉ ግምት ውስጥ ማስገባት፤ ይልቁንም የእነዚያን ድምፅ አልባ ድኸችን ፍላጎቶች ለማስጠበቅ፤ ስምምነት የተደረገባቸውን ጠቃሚ መፍትሔዎችን መጠበቅ ተገቢ ነው። የእነዚያን ሰዎች ልስልስና ብልህ ድምጾች ሁሉ በሁሉም ስፍራ ማዳረስ የክርስቲያኖች ሁሉ ድርሻ ነው።

በእርግጥ አንድነትን መምረጥ በምንም መለኪያ በጥራት ወደ ጓላ መቅረትን አያመለክትም፤ ወይም የጤናማ ምጣኔ ሀብታዊ ሥርዓት መዛባትን አያሳይም። ይልቁንም፤ በእያንዳንዱ ግለሰብ ውሳኔ፤ አሰጣጥ ሂደት ውስጥ ያለውን የጋራ ደኅንነት መገንዘብ ማለት ነው። የእያንዳንዱ ውሳኔ አሰጣጥ በተለይ በምጣኔ ሀብት፤ በማሕበራዊና በፖለቲካዊ መስኮች ላይ የሚደረግ ውሳኔ የሰው ልጆችን ከነችግራቸው፤ ከነገቢያቸውና ከነክብራቸው በአንድ ወይም በሌላ መልኩ የሚመለከታቸው ክብራቸውን የሚጠብቅና የሚያሳድጋቸውም መሆን አለበት።

አንድነትን መደገፍ በመጀመሪያ ደረጃ የክርስቲያኖችን ሕብረተሰብ በጥልቅ የሚመለከት ሥራ ነው። በሐዋርያት ሥራ እንደተረጋገጠው በግል እንደ ጥንቱ ክርስቲያን፤ በጌ አድራጎትና እገልግሎት፤ የእኗኗር ልምዶች መኖር አለባቸው።

ሰዎች በክልላቸው ለሚገኙ ቁምስናዎች፤ ለኑሮና ለችግር የሚሆን ገንዘብ በማዋጣት ተሳታፊ ለመሆን፤ ለምሳሌ ሥራ ለሚፈልጉ ወጣቶች፤ አስተማማኝ ያልሆነ ገቢና የገንዘብ ችግር ላለባቸው ቤተሰቦች፤ ለኑሮ አስፈላጊ የሆኑ መሠረታዊ ጉዳዮች ላጡት፤ ጊዜያቸው ሳይደርስ ለተተው ሽማግሌዎችና ራሳቸውን እንደተዘጋባቸው አድርገው የሚቆጥሩ አካለ ስንኩላን ስላሉ ቤተክርስቲያን እነዚህን ለመደገማቸው ይረዳታልና ማህበራዊ ዋስትናን ማመቻቸት አለባቸው።

እነዚህ ሁኔታዎች፤ በእያንዳንዱ ግለሰብና ቤተሰብ ላይ የሥነ ልቦናዊና ሞራላዊ ተጽዕኖ ምልክት ይተዋሉ። እነዚህ ሰዎች እንዲያውም እስከተወሰነ ድረስ የማሕበረሰብ እርዳታ የማግኘት መብት አላቸው። በማንኛውም በኩል ማሕበረሰባችን የእነዚህን ሰዎች መኖር ካልተገነዘበና ከእነርሱም ጋር ሕብረት የማድረግ ስሜት ከሌለው አደገኛ ጥፋት ማስከተል ይችላል። አንዳንዴ የገንዘብ እርዳታ ማድረግ በፍጹም የማይታለፍ ግዴታ ነው፤ ነገር ግን ለመፍትሔ ፍላጋ የጋራ ጥረት ማድረግ እንደተለመደው ችግሮችን ለመከፈል የሚያስችል ጥልቅ ማስተዋልም ነው።

በቁምስናችን ማሕበረሰብ ውስጥ የሚገኝ የእያንዳንዱ አባል ሁኔታ ጥናት ማድረግን፣ ግላዊ የአኗኗር ሁኔታ ማጥናትን፣ ባሕርያዊና ወቅታዊ ሁኔታዎችን በተመለከተ የሚቀርቡልንን ጥያቄዎች ችላ ማለት አይገባንም፡፡

መስከረም 4

የኢየሱስ ሕይወት የሥራን ትርጉም ያሳየናል

የሰው መንፈስ በውስጣዊ ጥረት በእምነት እየተመራ፣ በተስፋና በበጎ አድራጎችም እየታጀበ በእግዚአብሔር ፊት ለሥራ ትርጉም መስጠት ያስፈልገዋል (ላቮሬም ኤክሰርሴንስ ቁ. 24)፤ ለእኛም በመጨረሻ ትንተና የዚህ ትርጉም በኢየሱስ ሕይወት ተንጸባርቆልናል፡፡

ክርስቶስ የሰው ልጅ በመሆን የአፈጣጠር ሁኔታዎቹ ልክ እንደእኛ ነበሩ፡፡ የእግዚአብሔር እብ ዘለዓለማዊ ቃል በመሆን የተወለደ አንዲያ ልጁ ነው፡፡ በእግዚአብሔርና በሰው ልጅ መካከል ወዳጅነትን የመሠረተ የመጀመሪያውና የማይነገር ምክንያት ነው፡፡ እርሱም የሰብአዊ ሕይወት ትርጉም ነው፡፡ የናዝሬቱ ኢየሱስን መልዕክት እንዲገባን ከፈለግን በእርግጥ ሥራን በኢየሱስ ሕይወት ውስጥ እንደ ጠቃሚና ማወናቀቂያ ስፍራ የሚያሳየውን፣ የምንጌድበትን ደረጃ፣ በወንጌል እንደ ሞዛይስ ቁርጥራጭ መሥራት አለብን፡፡ እንደዚሁም ትርጉሙን በሙሉ የመረዳት ምክንያት የኢየሱስ ክርስቶስን እውነት ከመረዳት ምክንያት ጋር የተያያዘ ነው፡፡

ዋናው የእግዚአብሔር ዕቅድ በኢየሱስ ፍጽምና ውስጥ ታይቷል፡፡ በእርሱም ሥራ በዓለም ላይ ለሰብአዊ አኗኗር እንደ መሠረታዊ መለኪያ ሆኖ ይታያል፡፡ የሰው ልጆች በሚሠሩበት ጊዜ «የፈጣሪን ዓለም አቀፋዊነት እውነተኛ ተግባር ያንጸባርቃሉ»፡፡ እያንዳንዱ ሰው እርሱ ወይም እርሷ ሥራን በተግባር በገለጡ መጠን ራሳቸው እንደ እግዚአብሔር አምሳያ ይሆናሉ፡፡ «የሚታየውን ዓለምንም ይቆጣጠራሉ»፡፡ (ላቮሬም ኤክሰርሴንስ ቁ. 4 ተመልከት)፡፡ ሰዎች ይህን የሚታየውን ዓለም በሥራ ለማካይነት ለመለወጥ ከእግዚአብሔር ጋር ባላቸው ግንኙነትና ባሕርያቸውን እንደ «ስጦታ» በመለዋወጥና በጋራ በመደጋገፍ ልምድ ተፈላጊ የሆነውን ማንነታቸውን ይወስናሉ፡፡

የኢየሱስ ትንሣኤ የሰውን ደንክነትና ሙሉ ተፈጻሚነት፣ የፍርድ ቤት ዳኝነት፣ የሰብአዊ ነፃነት ሙሉ ግዴታ መቀበል ቢሆንም፣ የእርሱን መለኮታዊ ፍቅር በእምነትና በተስፋ መቀጠል የእግዚአብሔር ስጦታ ሆኖ ይቆያል፡፡ ሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ሰነድ እንደነገረን «...በአዲሲቱ ዓለም ላይ ተስፋ መጣላችንን እንድንገፋበት የሚያደርገን የመጪው ዓለም ምልክቶች የሚጠቁሙት አዲስ ሕብረተሰባዊ አካል የሚደራጁበት በመሆናቸው ነው በዛሬይቱ ቤተክርስቲያን ሰነድ ውስጥም (ጋውዲየም ኤት ስፔስ ቁ. 39) ተረጋግጧል፡፡

በእርግጥ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት የሰው ሥራ አይደለም፡፡ ሥራ ደግሞ የመጨረሻው ትዕዛዝ ድርሻ ነው፤ ስለ ሰው አኗኗር ትርጉም በሙሉ ሊነገረን አይችልም፡፡ እንደዚሁም ሥራ ለሰው ልጅ የሚያስገኝለት ጥቅም «በሰባተኛው ቀን» ዕረፍት ማግኘትን ብቻ ሳይሆን፣ የሰው ልጆች በእግዚአብሔር ጸጋ አማካይነት የሚያገኙትን፣ ጌታ ለአገልጋዮቹና ለሚወዳቸው ሰዎች የሚለግሰውን «ዕረፍት» ለማግኘት አመች ሁኔታ መሆን አለበት፡፡

መስከረም 5

በሥራ ዓለም ውስጥ የሚያጋጥሙ ችግሮች ነፃብራቆችና ማስጠንቀቂያዎች መሆናቸው

አሳዛኝ ስሜት፣ አልፎ ተርፎም አጠራጣሪና የማይታመን ውጤት ከሚፈጥሩ ማሕበራዊ ችግሮች ጋር በመጋፈጥ፣ ቤተክርስቲያን ያለባትን ኃላፊነት በተገቢው መንገድ ለመወጣት ትንቀሳቀሳለች፡፡ በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት ላይ አተኩሮትን መጀመር፣ ከሚለቃዩት ጋር ብቻ ሳይሆን፣ ነገር ግን ችግሮችና ምክንያቶቹን ለማስወገድ ከሚጥሩት ሁሉ ጋር የባሕርይና የተግባር እንድንትን ታሳድጋለች፡፡

የችግር ሁኔታ ከሞላ ጉደል ሁሉንም እንደሚነካ እንገነዘባለን፡፡ በመጀመሪያ ደረጃ የሚያጠቃው እነዚያ በገንዘብና በማሕበራዊ ኑሮ ደክምክም ያሉትንና ምንም ዓይነት ዋስትና ወይም መከላከያ የሌላቸውን ነው፡፡ «ለፊ የማሕበራዊ ኑሮ አቅጣጫ የመወሰን ከባድ ኃላፊነት የተሸከሙትን ሰዎች» ድረስ ይዘልቃል፡፡ እነዚያ በሕዝባዊ ክርክሮች፣ በሙያ ወይም በሠራተኞች ማሕበራት ስብሰባዎች የሚሳተፉትን ችግሮችን

እንዲገነዘቡ፤ ጉዳዮችን በትክክል እንዲገመገሙና ጠቃሚ በሆኑት ጉዳዮች ላይ እንዲስማሙ፤ እነርሱን መርዳት ይገባል። እኛ የሚያጋጥሙንን ችግሮች በማይረዱልን ብኩንነትና ቅንጦት የኑሮአቸው ዘይቤ ሊሆን አይገባውም።

ተደብቀው የሠራተኛ ማሕበራት ድርጅቶችን የሚያቋቁሙ፤ ለሁሉም አስተያየት ተደርጎላቸው ቢታሉም፤ ሥራን ራሱን በጥራት የበለጠ ለመለወጥ በሌሎች ላይ እንቅፋት ይሆናሉ፤ ቀረጠችን የሚመድቡ ለወች ለአስቸጋሪነታቸው ሁላችንም ቅሬታ ስላለን፤ ለችግሮች የመፍትሔ መንገድ ለመፈለግ አርገጠኞች ይሆኑ ዘንድ ራሳቸውን መጠየቅ አለባቸው።

ይልቁንም፤ በተጨማሪ የመዋዕለ ንዋይ እንቅስቃሴ ሁኔታን ተከትሎ የመገምገም የሥራ ድርሻ ያለባቸው ዩኒቨርሲቲዎች፤ የምርምር ተቋሞች፤ ጥናት የሚያደርጉ ልዩ ልዩ የማሕበር ክፍሎች፤ የፖለቲካ ድርጅቶችና የመንግሥት አካላት ለእኛ አስፈላጊዎቻችን ናቸው። በዚህ ነጥብ ላይ፤ ይህ ግዴታ እንዳይዳከም በቤተክርስቲያን ማሕበራዊ ኃላፊነትን የሚሰጡ እንቅስቃሴዎችን ግምት ውስጥ የማስገባቱን ሁኔታ እንዳይተው እኛ በቅንነት ተስፋ በማድረግ ተባባሪ እንሆናለን።

ለእነዚያ በሥርዓቱ ውድቀት ተጠቂ ለሆኑት፤ መደረግ የሚገባው ዋስትና የተከበረና ለሁሉም ተስማሚ መሆን ያለበት፤ የወቅቱ ግዴታ፤ ከሙያ ማሕበራት፤ ከቡድን ግዴታዎች፤ ከፖለቲካ ሙያ ጥረቶች ጋር ማስተሳሰር ስለሚገባ ነው። እያንዳንዱ ማሕበራዊ ቡድን በራሱ ፍላጎት እንክብካቤ ወደ አበጠ ኮርፖሬሽን መለወጥ የለበትም።

በሥራ ማጣት ችግር የክርስቲያን ሠራተኞች ድርሻ

ክርስቲያን የሆኑ ሠራተኞች ሚና ከዓለም የሠራተኛ ማሕበር ጋር የቀረበ ግንኙነት ኖራቸው ወይም አልኖራቸው፤ ግንኙነታቸው የወቅቱን የሠራተኛ ታሪካዊ እንቅስቃሴ ዓላማ ነፃነታቸውንና የሥራ ፈጣሪነታቸውን ለማረጋገጥ፤ በጥንቃቄ መለየት ያለበት ጉዳይ ነው ብዬ አስባለሁ። የሚከተሉትን የሐሳብና የማሕበራዊ መሠረቶች አደረጃጀቶችና አማራጮችን፤ ይልቁንም፤ ከሌሎች ማሕበራዊ ኃይሎች ጋር የግንኙነትና የዓላማ አንድነቶችን የመከለስ ችሎታ የመለየት ጊዜያቸው ነው።

የሠራተኛ ማሕበር በሠራተኞች መካከል የአንድነት መግለጫ፤ የፍትሕና የድርጅቱን የሥራ ደኅንነት ምሳሌ ከመሆን እራሱን አይጥልም፤ ወይም የአዳዲስ ሠርቶ አደሮችን እምነት አይተውም። ነገር ግን ቀላል ሥራ ባይሆንም በጣም አስፈላጊ ነው። እንግዲህ፤ ክርስቲያን የሆኑ ሠራተኞች በመሠረታዊ ሰላም በተገነባ ትኩረት ላይ በማነጣጠር፤ ገንቢ በሆነ ግንኙነት አኗኗር ላይ ታዋቂ ለመሆን ራሳቸውን ግዴታ ውስጥ ማስገባት ይኖርባቸዋል። ክርስቲያን የሆኑ ሠራተኞች፤ በቃሉ ፍሬያማ የሆነ የአንድነት ስሜት ጠንካራና እንደ አንድ ሥራ አገልግሎት ለመተርጎም የሚያስችል መመሪያ ለማግኘት ምስክርነትን መስጠት አለባቸው።

ክርስቲያን ሠራተኞች፤ ለፍትሕና ለሰብአዊ መብቶች መሻሻል ድጋፍ የሚሰጡ አስተሳሰቦች እንዲሰፍኑ፤ እንቅስቃሴና ተሳትፎ ማድረግ አለባቸው። ይህ ከባድ ግምት የሚጠይቅ ሲሆን፤ ለሥራ በተለይም የወጣት ሠራተኞችን ሥራ ለማጎልበት የሚደረጉ ጥረቶችን ያካትታል። እነዚያ የሥራ ዋስትና ለሌላቸው፤ ለሚዘጉ የሥራ እንቅስቃሴዎች የሚደረጉ ማካካሻዎችን የማግኘት አስፈላጊነት መቀበልን ይመለከታል። የሠራተኛ ማሕበራትን ተግባር ማሻሻል ማለት ሲሆን፤ ይህም ጥልቅ የሆነ የአስተሳሰብና የአቀራረብ ለውጥ ለማድረግ የታለበ ማስረጃ ነው።

እንደዚህ የመሰለው ሰው፣ በሞራልና በመንፈስ እይታ በተሠራና በተደገፈ ልብ የሚመጣ እውነተኛ ሰው፣ ነው እንጂ እንዲሁ አይሰወጥም። ይኸውም፣ በራስ ላይ ሲሆን አስቸጋሪ፣ ሌሎችን በተመለከተ ግን ግልጽና ርኅሩኅ ነው።

በዚሁ ልዩ ወቅት፣ በሙያ ማሕበራት እንቅስቃሴ የኃላፊነት ቦታ ያላቸውና ይልቁንም የታገሉትንና አሁንም በዚሁ ውስጥ በመታገል ላይ የሚገኙትን የሠራተኞች ማሕበር መሪዎችን በከፍተኛ ደረጃ ማሰቡን መዘንቆት የሰብንም። ዛሬ የተፈለገው፣ ግልጽ ዳኝነትና በጸሎት ኃይል ዘወትር ማግኘት ያለባቸውን ጉዳዮች እንዲያገኙና ከክርስቲያኖቹ አንድነት ጋር እምነታቸውን እንዲያረጋግጡ ከሠራተኛ ማሕበር አባላት ጋር የመገናኘት ከፍተኛ ዕድል አለን።

መስከረም 7

ሥራና ክርስቲያናዊ ማኅበረሰብ

ሁል ቀን በዜና ማሰራጨዎች አዳዲስ ከሥራ ስለሚባረሩ ሰዎች ዜና እንሰማለን። እንደዚህ የመሳሰሉ አሳሳቢ የሆኑ ችግሮችን ማሕበረሰባችን በምንቸገረኝነት ማለፍ አይችልም። በእርግጥም ብዙ የእኛ ሰዎች የሆኑ ብዙ ሠራተኞች እንደዚህ በመሳሰሉ ማሕበራዊ ትርኢቶች ሂደት ውስጥ ይገኛሉ።

ለምሳሌ፣ ብዙ ነባር ሠራተኞች በብዙ ድካምና እንዳንዴም በጤንነት እስከሚጉዱ ድረስ ለኢንዱስትሪያዊ ሕብረተሰብ ዕድገት አስተዋጽኦ አድርገው ነበር፤ አሁን ግን የተረሱና ለዚህ ማሕበራዊ እደጋ መስዋዕትነት እንዲከፍሉ የተገደዱ ይመስላሉ። እነርሱን በተመለከተ ይህ ዘወትር የሚታይ ሁኔታ ነው።

ክርስቲያኑ ማሕበረሰብ በወንጌል ተነሳስቶና ተመርቶ፣ አንድነትንና ፍትሕን ከማጠናከር ተግባር እራሱን ሊያገል አይገባውም። እንዳንዴ በእርግጥም፣ ክርስቲያናዊው ማሕበረሰብ በሰበካ ፕሮግራሞች ችግሮችን መቀነስና ማቃለልን በመተው፣ አዝናኝ ለሆኑ ጉዳዮች የበለጠ ትኩረት በመስጠት «ልበ ጨካኝ» ይሆናል።

በሌላ በኩል ደግሞ፣ «የኢንዱስትሪያዊው ሕብረተሰብ ቀውስ» ተብሎ በሚጠራው በዚህ ታሪክና በዚህ ዘመን ውስጥ የሚገኘው ክርስቲያናዊው ማሕበረሰብ፣ ታሪክንና የጌታን ቃል በማቀናጀት ለዛሬው ትውልድ የምሥራቹን ቃል እንዲያስራጭ ተጋብሟል። የምናገረው ዋጋ በሌለው ሐሳባዊ አመለካከት ብዙሃኑን ሕዝብ እንዴት እንቅረበው ማለትን ሳይሆን፣ ነገር ግን ነብዩ ዮናስ በነፃ ያደርግ እንደነበረው ስብከት ዓይነት፣ ራሳችንን በመጽሐፍ ቅዱስ አመለካከት እዘጋጅተን፣ ወንጌል የሚያስፈለገውን ብቻ ሳይሆን፣ ወንጌልን የመቀበል መብትና ፍላጎት ባለው ሕብረተሰብ ውስጥ በትክክለኛ ቦታ ሆነን እንዴት እንገኝ የሚል መሆን አለበት።

ይህንንም ለማድረግ፣ የአካባቢው ክርስቲያን ማሕበረሰብ ሊከተላቸው የሚገቡትን አራት የድርጊት አቅጣጫዎችን እማሳየት እሞክራለሁ።

1. እምነትን በቤተሰብ፣ በቡድን፣ በማሕበረሰብ ግዴታ ክልሎች ውስጥ ማሰራጨት፣ የውስጣችንን እውጥተን የመናገርና የመስበክ ግዴታ አለብን። የምናስተላልፈው ተጨባጭ መልዕክት፣ እኛ ራሳችን በምንፈልገው መንገድ ለማዋሐድ በንቃት ማዳመጥና ማሰላስል፣ እንዲሁም ሕዝቡ በሚገባው ቋንቋ በመጠቀም መናገርም አስፈላጊ ነው።

2. በቃሉ ብርሃን እየተመራን፣ በማሕበራዊ እኗኗር፣ አኳያ በጉ ፈቃድ ካላቸው ሰዎች ጋር ራስን መግለጥ፣ በጊዜያችን የሚገኙ ጉልህ ሁኔታዎችን በድፍረት፣ ገንቢ በሆነ ፍላጎት፣ በንቃት መወሰንን መቻል፣ ከምጣኔ ሀብት ባሻገር፣ የችግሩን ሞራላዊ መንስኤ መስተጋብሮችን መለስ ብለን ማጤን አስፈላጊ ነው። ለእያንዳንዱና በተለይ ለተገለሉ የሠራተኛ ክፍሎች ተስፋ እንዲያደርጉ የምናስችልበት መንገድ ይህ ነው።

3. «እጅግ በጣም ድካ ከሚባሉት መጀመር» የሚለውን ፅዕርሕ በመከተል ተግባራዊ ምስክርነትን መስጠት። ከዚህ አኳያ ክርስቲያናዊ ማሕበረሰቦች የሚከተሉትን መንገድ እራሳቸውን መጠየቅ አለባቸው፤

- እንደየማሕበረሰባቸው አደረጃጀት «የመጨረሻዎቹ ድኾች» በእርግጥ የትኞች መሆናቸውን መለየት፤

- እነዚህን የሚያባብሱት የችግሮችን ክፍፍል ሁኔታዎች ምንነት ማወቅ፤ በጋራ መጠቀም አለመቻል ነው? ወይስ ሌሎችን ማገልገል?

- ለምርጫቸው ምን ዓይነት ቁምስናዊ ይዘት ያስፈልገዋል? ንቁና ፍላጎት ያላቸውን ምእመናን ብቃት ባለው ሁኔታ ለመመስረት መዘጋጀት ያስፈልጋል።

መስከረም 8

እናት ያለው የመሆን ደስታ

ስለ እመቤታችን ልደት፤ ማናቸውም ቅዱሳት መጻሕፍት በግልጽ አይነግሩንም። ይህ ጥንታዊ በዓል፤ ቤተክርስቲያን ለእናትዋ ካላት ግላዊ የልጅነት ፍቅር ጋር የተወሰደ ነው። ይህ በምሥራቅ አብያተ ክርስቲያናት ሥርዓተ አምልኮ የዓመት መጀመር የሚያመለክት በዓል ሲሆን፤ በሚላኖ ቤተክርስቲያናችን ውስጥ ደግሞ፤ ከካቴድራል ቤተክርስቲያን ጠባቂ የቁምስና ዓመት በዓል መጀመሪያ ምልክት ነው።

ስለዚህ ምንም እንኳ፤ የመወለጃዋና የልጅነት ጊዜዋ ስለ ነበረው ሁኔታ ትክክለኛ መረጃ ባይኖራቸውም፤ መላው የምሥራቅና የምዕራብ አብያተ ክርስቲያናት፤ ልክ፤ ልጆች የእናታቸውን የልደት በዓል እንደሚያከብሩት ዓይነት አድርገው ይህን በዓል በፍቅር ያከብሩታል። የእናታችንን ልደት ስናከብር፤ ትኩረት የምንሰጠው፤ ስለ አንድ የተለየ ሁኔታ ሳይሆን፤ የእናታችን የልደት በዓልዋ ስለመሆኑና፤ እናታችንም ስለሆነች ነው። ይህች እናት በመኖርዋ መለኮታዊው ዕቅድም እውነት ሆኖልናል።

ይህንን በዓል ቤተክርስቲያን በደስታ የምታወድሰው እናት አለችን ብላ ስለምታስብ ነው። ቅዱሳት መጻሕፍት እንደሚነግሩን፤ ኢየሱስን የሕዝብ ወገን ያደረገችልን እመቤታችን ማርያም ናት።

ከአብርሃምና ከዳዊት፤ እንዲሁም ከኢየሱስ ረጅም የትውልድ ሐረግ ጀምሮ የሕዝብ ወገን ያደረገችው እርሷ ናት። በኢየሩሳሌም ቤተልሔም ከሚገኘው ትንሹ ስፍራ ወገን ሕዝብ አደረገችው። እርስዋ ልዩ የሆነ ስፍራ ሰጠችው፤ እውነትም፤ በጊዜው እግዚአብሔር ሥጋ ለብሶ ሰው እንዲሆን አደረገች።

መለኮታዊ ዕቅድ (ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ሮሜ ስዎች በላከው መልዕክቱ በአምስቱ ታላላቅ ደረጃ የተገለጡትን ንቁ ግንዛቤዎች፤ ዘላለማዊ ፍጻሜ፤ ጥሪ፤ እውነታና ክብር ይኸውም ሁሉም የዕቅዱ ተሳታፊ ይሆን ዘንድ ነው)። ጥልቅና ትክክለኛ እውነትን፤ አካባቢያዊና መልክዓ ምድራዊ ገጽታን አረጋግጣ ስጥታለች። የእንዳንዱ አካባቢ ባሕል አካል በመሆን ታሪካዊ በሆነ ክልል እንዲገለጥ ምክንያት ሆናለች።

ስለዚህም፤ በእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም አማካይነት መለኮታዊው ዕቅድ ከቃል ወደ ሕያውነት ተለወጠ።

መስከረም 9

የእግዚአብሔር ክቡር ስጦታ

መሲህ ከአብርሃምና ከዳዊት ዘር እንደሚገኝ የሚያብራራው በማቴዎስ ወንጌል የመጀመሪያ ምዕራፍ (1፡1-16) የሚዘረዝረው የዘር ሐረግ አስፈላጊ አይመስልም። ነገር ግን በእነዚህ ረጅም ተከታታይ የስም ዝርዝሮች ውስጥ የጥንት የአስራኤላውያንን ባሕል ማወቅ እንድንችል ያስታውሰናል። ዳዊት፤ ሰሎሞን፤ ያዕቆብና ይስሐቅ የመሳሰሉትን፤ የክቡራንና የጻድቃን ትውልዶችን ታሪክ የሚገልጥ ነው። እንዲሁም የመጥፎ፤ የአስቃቂና የአሳፋሪ ንጉሶችና ነገሥታት ታሪክም ነው። በጣምራ የጽድቅና የስቃይ ታሪክ ነው። ኢየሱስ ከዚሁ ጋር ተያይዞ የሚገለጥበት ታሪክም ነው።

የመሲህና የደገንነታችን ታሪክ ታላቅ፤ ግልጽና ትሑት ከሆነ ሁኔታ የመጣ ነው። ይህ የምናከብረው የእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም በዓል እንዴት መጨበጥ እንደሚቻል ራሳችንን እንጠይቃለን።

እዚህ የምናከብረው ይህ በዓል ምንድነው? የእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ነፃ ፈቃድ ምንድነው? ዛሬ በዚህ ጊዜ የምናከብረው፣ የማርያምን ውሱን ድርጊት ሳይሆን፣ ታዛዥነትን፣ መመረጥን፣ በእግዚአብሔር ፍቅር መወለድን፣ ስላላት የቤተሰብ ፍቅር፣ ይኸውም፣ ምንም ሳይኖራቸው ሁሉንም ነገር የተቀበሉትን ግምት ውስጥ ያስገባናቸውን ነው።

የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ልደት፣ በሙሉ የጸጋ ክስተት ነው። ምንም ያልተደባለቀበትን ንጽሕና የመቀበል ተግባር ነው። ማርያም ተብላ የምትጠራ ይህች ሕፃን፣ ይህች ትንሽ ልጃረገድ፣ በራስዋ በኩል የምታከናውነው ምንም ግላዊ የሆነ ነገር የላትም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ሥራ የሚፈጸምበት መሣሪያ ሆና ለማገልገል የተፈጠረች ናት። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ የማርያም ግላዊ ሕይወት ወሳኝና ክብር የተመላባቸውን ተግባሮች ሁሉ መነሻና ተከታታይነት አላቸው።

የእመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ልደት፣ በመላ ሕይወትዋ የምታገለግለውን፣ በእግዚአብሔር ሥራ፣ በእርሱም ፍላጎትና ፍቅር ላይ ሙሉ በሙሉ የመተማመንን ሁኔታ ትርጉም ባለው መልክ ያሳየናል። «እነሆ እኔ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነኝ፤ አንተ እንዳልክ ይሁንልኝ»፤ የሚለው ጥቅስ ፈቃድዋን የሚገልጽ ነው። ታላቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

የማርያም ሕይወት፣ እንደዚህ ከተመቻቸ ልደትዋ አኳያ እንኳ ሲታይ የእግዚአብሔርን ነጻ ፈቃድና ግልጽነትዋን ያሳያል። ይህም በመጽሐፍ ቅዱስ ሲተረጎም «ሔሴድ» በተሰኘው መለኮታዊ ቃል ሲሆን ይህም በዕብራይስጥ የተገለጠ ቃል ነው።

«ሔሴድ» ማለት እግዚአብሔር ወደ ወንዶችና ሴቶች በመቅረብ ከእርሱ ጋር ምስጢራዊ አንድነት እንዲፈጥሩ በንጹሕ ፍቅር የሚጠራበት የማጽናናትና የፍቅር መግለጫ ቃል ነው።

የዛሬ ዕርቅ ስለ ክርስቲያናዊ ግዴታ መመሪያነቱ

በዛሬ ዘመን ላሉ የታሪክ አስገዳጅ ሁኔታዎችን ጠንቃቃ ሆነን መገኘት አለብን። ዛሬ የሕብረተሰብ ፍላጎቶችን በጣሊያን አገር ከምትገኝ አንዲት ቤተክርስቲያን ካሠፈረቻቸው አራት ቃላት ማለትም እርቅ፣ ክልል፣ ተቋምና ትምህርት ተብለው ከተጠቀሱት ቃላት ጋር የሚስማማ ስለሆነ መመሪያዬን በእነዚህ ቃላት ውስጥ ማጠቃለል አፈልጋለሁ።

የዛሬ ሕብረተሰብ ፍላጎት እርቅ ቢሆንም፣ የኃይል ክምችት፣ ሀብት፣ ጠቃሚ የሆኑ ጉዳዮችና ገና ያልተፈቱ ውጥረቶች ናቸው። ነገር ግን እነዚህ ሀብቶች ለጉጂ ነገሮች መዋላቸውንና ስለው ልጅ ለራሱ ደኅንነትም ጉጂ ስለሆኑ ለመከላከልና ለደኅንነት ለማዋልም የአንድነት እርማት የለም። እንዲሁም ሺወራረሱ የመጡትን የሰው ልጅ ወገኖችን አለማክበር፣ በሕዝቦች መካከል የአንድነትን ስሜት በማጥፋት ቀደም ሲል የነበሩትን የማይታረቁ ቅራኔዎችን፣ ክፍፍልንና መለያየትን ይፈጥራሉ። የጋራ መሠረቶች ካሉ ግን እነዚህን ክፍፍሎች ማስወገድ ይቻላል። የጋራ ምላሽ ነጥቦች የሚጉሉ ከሆነ ተጻራሪ አመለካከቶች ገንፍለው ወደ ጥል ሊያመሩ ይችላሉ። እንደዚህ ከሆነም ልዩነቶችን ማቃለል አይቻልም።

ሕብረተሰባችን የሚፈልገው በሰላምና በውይይት የሚያምኑ ስዎችን ነው። መሠረታዊ የሰው ልጅ ክቡር በሆነው የሰብአዊ ሕይወቱና ነፃነቱ፣ በቤተሰብ ግንኙነቶች፣ በሰው ሥራ በመሳሰሉት ጉዮች ላይ መስማማት አለብን። የተጠቀሱት ፍሬ ሐሳቦች ዋጋቢስ ሁኔታዎች ሳይሆኑ እውንና ተጨባጭ እንዲሆኑ ከተፈለገ ተከታታይነት ባለው ሞራላዊ ግዴታ፣ ስለ ሰው ልጅ ደኅንነት ፍለጋ ሲባልና እራስ ወዳድነትን በማስወገድ፣ ሌሎችን መበዝበዝን በመተው፣ እነዚህ መሪ ሐሳቦችን ማክበር፣ መጠበቅና ማዳበር አለባቸው። እነዚህ ልማዶች በእያንዳንዱ ግለሰብ ሕሊናና ግብረ ገባዊ ሕይወት ውስጥ ሠርፀው በመግባት በጋራ አመለካከት ወደ ማሕበራዊ ወገና ሕዝባዊ ደንብነት መሸጋገር አለባቸው። ይህ የእርቅ ሥራ በራስ ወዳድነትና በዝባዥነት ላይ ድልን መቀዳጀት አለበት። የእግዚአብሔር ምሕረት በሰው ልጅ ዕጢአት ላይ የተቀዳጀውን ድል በትክክል ከሚገልጸው ወንጌል ጋር ያለውን ግንኙነት ያውጃል።

መስከረም 11

ዛሬ በክርስቲያን ክልል የሚደረግ መመሪያ

የእርቅን ሥራ አጠናክሮ ትኩረት መደረግ ያለበት ይልቁንም የበሰጠ ችላ ከተባሉት፣ ከተከሰሱትና ከተረሱት ጋር መሆን አለበት። እነዚያ በሰብአዊ ልዩነት የማይታለፉ፣ የተለያዩ ሁኔታዎችን በክልል ይዘቶች በሕብረተሰባችን ውስጥ የተለመዱ ጉዳዮች ናቸው። እያንዳንዱ ግለሰብ እርስ በርስ እንዲገናኝና፣ በማሕበረሰቡ ውስጥ የሚገኝበትን ቦታ ለይቶ እንዲገነዘብ፣ የማድረግና የመርዳት ግዴታ በእያንዳንዱ ክርስቲያን ላይ የተጣለ ኃላፊነት ይሆናል።

ለተገለሉት ሰዎች የሚደረገው የእርቅ ሥራና ሌሎችም ግዴታዎች በሕዝባዊ መመሪያ ውስጥ ተገቢ ስፍራ እንዲሰጣቸው ይገባል። የእያንዳንዱ ግለሰብ ሕይወት ከሌሎች ማሕበራዊ ሕይወቶች ጋር የተሳሰረና ማሕበራዊ ሕይወቶችን በሚቆጣጠሩ ድርጅቶችና ተቋሞች ላይ የተመረከቡ ነው። በራስ አሰመተማመን፣ በግል ሕይወትና በማሕበራዊ ተቋሞች መካከል መለያየትን ወይም ቅራኔን እያጠናከሩ ሲመጡ፣ ማሕበራዊ ሕይወት እደጋ ላይ ይወድቃል። በጊዜያችን የሚገኝ ምእመን ዓይነተኛው ግዴታ በነፃነት፣ ቁልፍ በሆኑ ማሕበራትና ማሕበረሰቦች አማካይነት በመነጨ እርምጃዎች ውስጥ ተፈላጊነቱን ማዳበር አለበት። እንደዚሁም፣ ሕዝባዊ ተቋሞች ተሳታፊ ይሆኑ ዘንድ በመጠየቅ ምሳሌነታቸውን፣ አስተማሪነታቸውን በመልሶ ማቋቋም እርምጃዎች በኩል የበሰጠ የተጠናከሩና የተጣመሩ መሆን አለባቸው።

ከላይ የተገለጡት ጥቂት አስተያየቶች፣ በበጎ ፈቃደኝነት ደረጃ ሊከናወኑ የሚችሉ ናቸው ወደሚል አመለካከት ሊመሩን አይገባም። በቤተሰብም ሆነ በማሕበረሰብ ውስጥ ትምህርታዊ ተግባር ያስፈልገናል። ለዛሬው ሕብረተሰብ እያሌ ፍላጎቶች፣ በተመጣጠነ እኳኋን ወጣቶችን ማስተማር እንዲቻል፣ ክርስቲያናዊ ተቋማትም ስለ ምእመናን ግዴታዎች ተጨባጭ የሆነ ዕውቀት ስላላቸው፣ ለእነዚያ ቦታዎች ማለትም ለቤተሰቦችና ለሰበካዎች፣ የማስተማሪያ መሣሪያዎችና ቀስቃሽ የሆኑ ፕሮግራሞችን ማዘጋጀት ይጠበቅባቸዋል። በወጣቶች መካከል የሚገኘው፣ የበጎ ተግባር ሥራን ለመሥራት አስደናቂ በሆነ

የርገራኔ ኃይል፣ ሐዋርያዊ ፍላጎትንና ፈቃደኝነትን የማስፋፋት ችሎታ አላቸው።

መስከረም 12

ለአካለ ስንኩላን መደረግ የሚገባው እንክብካቤ

እነዚያ ልዩ ችግር ያጋጠማቸው ወንድሞቻችንና እህቶቻችን በአካል፣ በሥነ ልቦናና በማሕበራዊ ኑሮ ችሎታዎች፣ ሕይወታቸው ፍጹም በሆነ ክብር፣ በቀጥታ ከእግዚአብሔር የመጣ በመሆኑ እያንዳንዱን ሰፊአዊ ፍጥረትን የበሰጠ ሰብአዊ እድርገን በመናገር በበሰጠ የመገንባት ግዴታ አለብን። በመጀመሪያ ደረጃ እነርሱ (አካለ ስንኩላን) በስሜትና በፍቅር የእግዚአብሔርን መንግሥት መሻት እንዳለባቸው ክርስቲያናዊው እምነት ይገልጣል።

በአካልና በእናደር ሁኔታቸው ያጋጠሙባቸው ችግሮች ከእግዚአብሔር መንግሥት አያርቁአቸውም። በእርግጥ፣ እነርሱ የእግዚአብሔርን መንግሥት የመቀበል መብት አላቸው። ለዚህ መንግሥት የቀረቡና በእጅጉም የተወደዱ ልጆቹ ናቸው። እነዚያ ድኻ የሆኑ፣ ታጋሾች፣ የሚያለቅሱት ብፁአን ናቸው፤ ዋጋቸውም ታላቅ ነው ሲል ኢየሱስ አውጆላቸዋል።

ክርስቲያናዊ ማሕበረሰብ በእውነትና በጥልቀት የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመካፈል ከራሱ እውነት ጋር ማስተሳሰርና በባሕርዩም ማወጃ ይገባዋል። ይህም ማለት በመጀመሪያ ደረጃ የድካምን፣ የአካል ስንኩልነትንና የስቃይን ትርጉም መረዳት፣ ቻይ ወደሆነው ወደ እግዚአብሔር የሚወስደውን መንገድ በእምነት ብርሃን ለመጨጠጥ መሞከር ነው።

እንደገናም፣ የእነዚህ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ፍላጎቶችና ብልጽግናዎች ዝርዝር በትክክል ግምት ውስጥ ማስገባት፣ መንፈሳዊ ጸጋቸውን መገንዘብና ቁምስናዊ ተግባራችንን በማሰብ፣ አካለ ስንኩላንን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መጥፈትና በቤተክርስቲያንም ሊኖራቸው የሚገባውን ስፍራ በትክክል መረዳት፣ ይህንንም ማሳየትና መተርጎም ጭምር ማለት ነው።

በቤተክርስቲያን ውስጥና በማናቸውም መገናኛ ቦታዎች አካላዊ አገልግሎቶችንም በመጨመር፤ ተስማሚ የሆኑ ቴክኒካዊ መገልገያዎችን በማመቻቸት፤ ተገቢ ስፍራ እንዲያገኙ ማድረግ ማለትም ነው። ይህ ጠለቅ ያለ ብልሃትና የፈጠራ ችሎታንም ይጠይቃል። ነገር ግን እነዚህን አገልግሎቶች ስለእነዚህ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን አገልግሎትና ደስታ ስንል ከቶ የተሻለ አድርገን መጠቀም አንችልምን?

ዛሬ የጉረቤቶቻችንን አኗኗር ሁኔታ ለማሻሻል ያለባችሁን ግዴታ ላለታወሳችሁ አፈልጋለሁ። የእግዚአብሔርን መንግሥት ስለምናምን፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት «ምልክቶችን ለማሳየት እራሳችንን ግዴታ ውስጥ ማስገባት አለብን። የእያንዳንዱ ወንድምና እህት ሕይወት በእግዚአብሔር ተወዳጅ የመሆን ክብር ስላለው፤ እያንዳንዱ ሰው ሰላም፤ ነፃነትና የተከበረ ሕይወት እንዲኖረው፤ እነዚህን ባሕርያትና ስጦታዎችን በተቻለ መጠን በማዳበር ይህን ክብር የሆነውን ምልክት ማክበር እንዳለብን እናምናለን።» የእያንዳንዳቸው የወንድሞቻችንና የእህቶቻችን የአኗኗር ሁኔታ ማሻሻሉን ለመቀጠል በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ ሁሉም የበለጠ ፍሬያማ እንዲሆንና፤ በእምነት አንጻርም በጥልቀት የተገኙትን በማሕበራዊ አኗኗር መልሶ በማቋቋም፤ በለብአዊ ግንኙነት ላይ የበለጠ ፍሬያማ ማድረግ ይገባል በማለት ጨምሮ ለማሳሰብ አፈልጋለሁ።

በዚህ እምነት መሠረት በአንድ በኩል፤ አካለ ስንኩሳንን የመውደድ ጥረት ሁሉ የማይታለፍ ማነቃቃትና የማያከራክር ስጦታ ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ፤ በማሕበራዊ አኗኗር፤ በመልሶ ማቋቋምና መገናኘትን በተመለከተ አልፎ አልፎ ጥረቶቻችን የማይታለፉና በወሱን ምክንያቶች የሚሰናከሉ ናቸው። የክርስቲያናዊ ጥሪያችን በከፍተኛ ደረጃ የሚያነቃቃው ይህ እምነት ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ለዚያ ነጻነትና ፍላጎት ዋስትና ለመስጠት በድፍረትና በለብአዊ አገልግሎት ላይ የሚገኝ ሕግ፤ ያለ ተቋማትና ያለ ማሕበራዊ ኑሮ አገልግሎት የአካለ ስንኩሳንን አደጋ መከላከልና መንከባከብ ተግባራዊ ሊሆን አይችሉም። ይልቁንም የክርስቲያን ቤተሰብና የልዩ መንፈሳዊ ድርጅቶችን ጥሪ መጥቀስ አፈልጋለሁ።

የራሱን ስሜት የሚቆጣጠር ቤተሰብ (ፍጹምነት እንዳለው) ሁሉ ራሱን እንደ አንዱ ምስጢር አድርጎ የሚመለከት፤ የእግዚአብሔር መንግሥት አምሳያ፤ የዕለት አኗኗሩን በግልጽ ተመቻችቶ መገኘት የሚችል ሲሆን፤ ይኸውም እጅግ አስቸጋሪ ሲሆኑ ጉዳዮች እንኳ ተገቢ የሆኑ መፍትሔዎችን ያገኛል።

አካለ ስንኩሳን ያሉባቸው ቤተሰቦች፤ እርስ በርሳቸውና ከሌሎች ርኅራኄና ፍላጎት ካላቸው ቤተሰቦች ጋር ብልህና ዘለቂታዊ የሆኑ መፍትሔዎችን ለማግኘት፤ እርስ በርሳቸው በመተሳሰርና በመደጋገፍ መረዳዳት አለባቸው፤ አለበለዚያ በተናጠል ከሆነ፤ ለበርካታ ጉዳዮች እልባትና የማቃለያ ዘዴዎችን ማግኘት ያስቸግራቸዋል።

ከዚያም ለቤተሰብ እርዳታ እንደ ድጋፍ ያሉትንና ሌሎች እርዳታዎችም ያስፈልጋሉ። የቤተሰብን ሕይወት እንደ ምስክርነት ለመስጠትና ለእግዚአብሔር መንግሥት ዋጋዎችም ከእግዚአብሔር ጥሪ ገሰል መደረግን የተቀበለ ሰው ስለዚህ ሁኔታ የተለየ ስሜት አለው።

መስከረም 13

የአእምሮ ሕመምተኛን እይታ

አስደናቂ በሆነ ሁኔታ፤ በመካከላችን የሚገኙትን የአእምሮ ሕመም ያለባቸውን ሰዎችና የሚደረግላቸውን ጥንቃቄና እንክብካቤ በቸግራቸው ላይ ለመወያየት እንደገና መሰሰ ብለን እንመሰክራለን።

አገዳንዴና ከልዩ አቅጣጫ፤ ይልቁንም ከሚለቃዩ ቤተሰቦች ጋር ለመገናኘት እነዚህ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ስለሚገኙበት አሳሳቢ ሁኔታ የሚቀርበውን አቤቱታ ለመስማትና ለበለጠ ዳኝነት ዓላማና ለጠነካሪ ውይይት ጻጸሱ ይጃጃ ለመስማት መጥተዋል።

በአንዳንድ በኩል ውሎአችንና በዘመናችን፤ በሥነ ልቦና ጥንቃቄ የዝግመት ለውጥ ትክክለኛና አዳዲስ የሆኑ ክስተቶችን በማንጸባረቅ በኩል፤ አሳሳቢ የሆኑ መዘግየቶችና ጉድለቶች መኖራቸው የተገለጠ ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ፤ በአንዳንድ አከራካሪና አጠያያቂ ሁኔታዎች እይታ ላይ ብርሃን ይፈነጥቃሉ። በረጅም ጉዞ ሁኔታዎች መካከል በቤተሰብ ላይ ሰባብሮ

የሚጥሰውን ሽክም የአሰማራገፍ ሂደቶች ናቸው ተብሎው የተደመደሙ አስቸጋሪ ጉዳዮች ናቸው።

የብዙ ሰዎችን ሰማያዊ ክብርና የብዙ ያልታደሉ ቤተሰቦችን ሰላም የሚያውኩ ችግሮችን በግልጽና በማያወላውል ሁኔታ መጋፈጥ በአስቸኳይ ተፈላጊ የሆኑ የጋራ ግዴታዎች ናቸው። ለሕክምና፣ የመከላከል ዘዴዎችና ለመልሶ ማቋቋም ሥራዎች አስቸጋሪነታቸው ቢታወቅም የማይቻሉ ጉዳዮች ግን አይደሉም። የመጠቀሚያ ዘዴዎችን ፈጥሮ በትክክል ማዘጋጀት ያልተቻለው ስለዚህ ነው፤ በእውነት ዘመናዊና የሰላማዊ ሕብረተሰብ ነው ብሎ መጥራትም የማይቻለው።

ጊዜ ወደ አሰራባቸውና ተቀባይነት ወደ አጡት መፍትሔዎች እንመሰስ ማለታችን ግን አይደለም። ነገር ግን በስቃይ ላይ የሚገኙትን ሰዎች ረስተን፤ በአስተሳሰብ ዕቅድ አረንፎ ውስጥ መውደቅ እንፈልግም። ይልቁንም የሚመሰክታቸው ሁሉ ሰፊጠራ ራሳቸውን እንዲያሳትፉ መጣር አለብን። በተቻለ መጠን፣ ቀድሞ መሻሻል ስታየብት አካባቢ የሚሆን ድጋፍና የሕክምና አገልግሎት መስጠት አለብን። እንደዚሁም፣ በልምድ ተቃራኒና ዋጋቢ መስለው የሚታዩትን መልሰን ማየትና የተሻሉ መፍትሔዎችን ለማግኘት አብረን መሥራት አለብን።

ለእያንዳንዱ መስፈርት ዋነኛው ምርጫ መሆን ያለበት፣ ስታመመ ሰውና ሰቤተሰብ የሚሆን የጋራ ደኅንነትን በተቃና መንፈስ የሚመራና የሚደረግ የእንክብካቤ ተሳትፎ ነው። እጅግ የበለጠውና ጠቀሜታ ያለው ጉዳይ ማሕበራዊ ደኅንነትን የሚመለከት አጠቃላይ የሆነ ማሕበራዊ አካልና በተቋማቱም መካከል አንድነት እንዲኖር ማድረግ ያስፈልጋል።

እነዚህን አሳሳቢ ችግሮች የሚመለከታቸው የአስተዳደርና የጤና ድርጅቶች የግዴታቸው ዋነኛው ማዕከል እድርገው እንዲመለከቱአቸውና ባሉአቸው ዕቅዶችና በሚወስዱአቸው እርምጃዎች እንዲበረታቱና እንዲደገፉ የተሟሟቀ ጥሪዬን አቀርባለሁ።

ነገር ግን በተለይም፣ በማሕበረሰባችን ክርስቲያኖች መካከል ለሚኖሩ ብዙ ቤተሰቦች፣ ልባዊና እውነተኛ ትኩረት በመስጠት፣ በአቋማቸውና በደህንነታቸው፣ ችግራቸውን ለመቀበልና ተስፋም ላለመቁረጥ፣ ባላቸው ችሎታ አዳኝና ፈዋሽ የሆነውን የኢየሱስን ምስጢር በእኛ መካከል በይበልጥ እንዲሠርዕ ማድረግ ነው።

መስከረም 14

መስቀል፣ የእርቅ ምስጢርነቱ

የእርቅ ግዴታ በሚነሳበት ጊዜ፣ በቀጥታ በራሳችን ውስጥና ከእኛም ውጪ፣ ወዲያውኑ፣ ጥያቄዎችና ተቃውሞዎች ይሰሙናል። ነገር ግን መታረቅ ምን ማለት ነው? እርቁስ ከማን ጋርና ለምንድነው? እርቁስ የማነው?

የኢየሱስን መስቀል የምናስበውና የምንጠይቀው በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል እርቅ ምን እንደሆነ እንዲገባን፣ እርሱም ምን እንደሆነ እንድንረዳው ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ለሮማ ሰዎች ባስተላለፈው መልዕክቱ እንዲህ ብሏል፤ «ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ ሞት ታረቅን» (ሮሜ 5፡10)። ግልጽ እንዲሆንልን ብንሞክርም፣ እርቅ፣ ከኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ጋር ስላለው ግንኙነት ትርጉም በእነዚህ ቃላት ማረጋገጥ ብንፈልግም፣ በዚህ ሞት፣ በዚህ መስቀል፣ የእግዚአብሔር ልጅ እንደዚህ በመሰለው ሁኔታ መለቃየቱ ለምን እንደዚያ ሆነ? ብለን ራሳችንን ደግመን እንጠይቃለን።

በቅዱሳት መጻሕፍት በመመራትና መስቀሉንም በመረዳት፣ በተሰቀለው ኢየሱስ ላይ ማየትና ማመን ያለብን የእግዚአብሔር ልጅ፣ ታዛዥ ልጅ መሆኑን፣ እውነተኛ ሰውና እውነተኛ አምላክ በመሆን፣ በዚህ ሁኔታ ውስጥ የጳጳሳት ሁሉ የበላይ የሆነውንና ለእርሱም አባት የሆነውን እግዚአብሔርን በመታዘዝ በልዩ ሁኔታ እውን ያደረገ መሆኑን ነው።

ኢየሱስ እግዚአብሔርን በመታዘዝ፣ የስቃዩንና የሞቱን ምስጢር፣ በእምነትና ማናቸውንም ተቃውሞ እርግፍ አድርጎ በመተው፣ የአባቱ ወገን ያልሆኑትንም ይገናኛል። ሁሉም የእርሱ ተቃራኒዎች ቢሆኑም እንኳ እርሱ ግን ስተልዕክው በታማኝነትና በቀጥታ ቀድሞ ተጓዙ። ስለዚህ የተሰቀለው ጌታ የሚያስተላልፈው ምስል ባሕርይ ግልጽ ነው፤ ከአብ የተቀበለውን ተልዕኮ ለመፈጸም በልጁ ታዛዥነት እስከመጨረሻው ድረስ ራስን መተው ነው። በዚህም ወደ ኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ እንዴት መግባት እንደሚገባንና፣ ወደ እግዚአብሔርም ሙሉ በሙሉ ለመቀላቀል እንዴት መሆን እንዳለብን፣ የሰላምና የእርቅ

አራማጆች ለመሆን ከእግዚአብሔር ጋር እንዴት መስማማት እንዳለብን ተገልጿልናል።

እርቅን በተመለከተ፣ ከኢየሱስ መስቀል የተወለደው ትክክለኛና ቁርጥ መልዕክት ይኸው ነው፤ በቀላሉ የተከናወነ ስምምነት ሳይሆን፣ በማንኛውም ሁኔታ የግንኙነቱ ተደራቢ ሳይሆን፣ ለሰው ውድቀቶች ዐይኖችን ሳንጨፍን፣ ያለፈውንም ሳንረሳ፣ ይልቁንም፣ ለአባቱ ባለው ታዛዥነትና ታማኝነት የኢየሱስን ሞት ምስጢር በጥልቅ መረዳት ነው።

መስከረም 15

የኢየሱስ ቃላት በስቃይ ውስጥና የእኛ እርቅ

የተሰቀለው ኢየሱስ ለአባቱ ታዛዥ ልጅ የመሆን ዓላማውን ስናስብ፣ በዚያ አሳዛኝ በሆነ ስቃይ ወቅት ከተናገራቸው ቃላት፣ እኛ ደግሞ አንዳንድ እርዳታዎችን እናገኛለን።

«አባት ሆይ፣ ለአንተ ሁሉ ነገር ይቻልሃል። ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን አንተ የምትወድደው ይሁን እንጂ፤ እኔ የምወድደው አይሁን» (ማር. 14፡36) አለ። ኢየሱስ በጌተሰማኒ የተናገራቸው ቃላት በእርግጥ፣ ሐዘኑን በጀመረበትና ከሞቱ አደጋ ጥቂት ቀደም ባለው ጊዜ የተናገራቸው ቃላት ቢሆኑም ታዛዥነቱን የሚገልጹ ናቸው። ኢየሱስ አንቀጠቀጠው፣ ብቸኝነት አጠቃው፣ የደም ላብ አላበው፣ ፍርሃትና ጭንቀት ተሰማው፣ ከባድና አለቃቂ እውነታ ገጠመው፤ ነገር ግን እራሱን በሙሉ ለአባቱ ሰጠ። «አንተ የምትወድደው ይሁን እንጂ፤ እኔ የምወድደው አይሁን» አለ። ከዚህ የመታዘዝ ምስጢር የጨበጥነው ጨረፍታውን ነው እንጂ በጥልቀት አይደለም፤ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ጥልቅ ግንዛቤ አግኝተናል። ከአብ ጋር በሚደረገው የእርቅ መንገድ ላይ ሰው ራሱን ወደ እርሱ ማቅረብ ማለት መሆኑን ተገንዝበናል።

ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሆኖ የተናገራቸው ጥቂት ቃላት፣ አንድ ዓይነት ምዕራፍ በመድገም፣ የእግዚአብሔር ልጅ በአባቱ ፊት በትውልድ ቅርበቱ የመታዘዙን ተመሳሳይነት ያሳየናል። የመጀመሪያው ቃል በሰብአዊና በማሕበራዊ ደረጃ በቀጥታ ከእርቅ ጋር የተሳሰረ ነው። «አብ ሆይ ይቅር በላቸው የሚያደርጉትን አያውቁምና» (ሉቃ. 23፡34)። ሊሻሻል በማይችለው ከፋት ላይ

ይቅር ማለት፣ ማብረድ ወይም አንዱ ዐይኑን እንዲጨፍን ማድረግ በቀላሉ የሚታለፍ ጉዳይ አልነበረም። በተቃራኒው ከአባቱ ምሕረት ጋር በአንድነት የሚኖር ልጅ ባሕርይ የሆነውን ምሕረቱን እንደገማግርና እንደጸሎት የገለጠው ለወንድሞቹና ለእህቶቹ፣ ለተሳሳቱት፣ ላዋረዱትና ላፌዙበትም ጭምር ሲሆን ለእነዚህ ሁሉ ሲል የራሱን ሕይወት ለአባቱ ሰጠ።

ኢየሱስ የመጨረሻ ቃሉ አድርጎ የተናገረው፣ እምነትንና ተስፋን ስለሚቃረነው ሁኔታ በጥቂቱ ማንጸባረቅ ጠቃሚ ሳይሆን አይቀርም። ሉቃስ ያልጠቀሰው ግን አስቸጋሪነቱን በመገመት ሳይሆን አይቀርም። በማቴዎስ ወንጌል 27፡46 እና በማርቆስ ወንጌል 15፡30 ውስጥ «አምላኬ፣ አምላኬ፣ ለምን ተውከኝ?» የሚሉትን ቃላት እናነባለን። እዚህ ላይ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ያጋጠመውን ትርጉም ሁሉ እናያለን። በሕይወትና በሞት፣ በብርሃንና በጨለማ፣ በተስፋና ተስፋ በመቁረጥ፣ በእርቅና በጥላቻ ግርግዳ መካከል ብጥብጥ የበዛበት ትግል ነው። በዚህ ትግል የአካሉን እንቅስቃሴ እስከመጨረሻው እስትንፋስ ተሽከሞት ቆየ።

«አምላኬ፣ አምላኬ፣ ለምን ተውከኝ?» መዝሙር 21 በእነዚህ ቃላት መሆኑን እናውቃለን። የንጹሐን መዝሙር ትርጉም ባለመረዳት፣ በእርሱ ላይ በደረሰው ሁኔታ ቅሬታውን እንዲያብሉ መግለጡ አንተ ከእንግዲህ ወዲያ ከእኔ ጋር አይደለህምና፤ ከጉኔም አልቆምክልኝም ማለት ሊመስል ይችላል።

ይህ፣ ኢየሱስ የገለጠው የመዝሙር ጸሎት፣ ስለ እርሱ ያቀረበው የተወዳጅነት ሰቆቃ ነው እንጂ፤ ከእግዚአብሔር ጋር መከራከሩ አይደለም። ይህ በሰቆቃ ውስጥ የተከሰተው ሁኔታ የሆነውን ድርጊት ለመሸከም አለመቻሉን ተረድቶ የተቀበለው ነው። አማራጮች ሁሉ አላዋጡም፤ ኢየሱስ ወጥመድ ውስጥ ወድቋል፤ መውጫ ዘዴ አላገኘም። ስለዚህ እንዲህ ሲል ጸለየ «አምላኬ፣ አምላኬ፣ ለምን ተውከኝ?» አስገራሚና ምስጢራዊ ቢሆንም፣ ኢየሱስ ከእኛ ጋር ያለውን ቅርበት እንዲሰማን ያደርገናል፤ ስለዚህም ይህ አዲስ መንገድ ነው። ይሁን እንጂ ይህ ቅርበት ከእግዚአብሔር ያራቃቸው አድርገው ለሚለማቸው፣ በዚህ ሁኔታ ለእርሱ ወይም ለእርሷ ኃጢአት ተካፋይ የሆነው ኢየሱስ ከኃጢአተኛ ጋር ሕብረት በመፍጠር ኃጢአትን በግርግዳ ከልሎታል።

ዛሬ አንተ ከእኔ ጋር እንደምትሆን

ኢየሱስ በተመሳሳይ ሁኔታ በቀኙ በኩል ለተሰቀለው ሌባ የተናገራቸው ቃላት «ዛሬ አንተ ከእኔ ጋር በገነት ውስጥ ትሆናለህ» (ሉቃ. 23፡43) የሚሉ ናቸው።

የእርቅን ሰብአዊ ምስጢር እጀማመር፤ በተከታታይና የእርሱን መከዳት፤ ለእባቱ ያለውን ወደር የማይገኝለትን ፍቅር ያመለክታል። ኢየሱስ በእባቱ መንግሥት እዲስ ወይን እንዲሟጠጣ እርግጠኛ ነው። ወደ እባቱ መንግሥት እንዲሟገባም እርግጠኛ ነው። ይህ የተስፋው ባሕርይ የተወገዘን ሰው፤ የተረሳን ሕብረተሰብ፤ ለእርሱ የተሰጠ እካል አድርጎ ይቀበለዋል።

እግዚአብሔር ልክ ለልጁ መንግሥተ ሰማይ እንዳዘጋጀለት፤ እንደዚሁም ልጁ ያዘጋጀው ለራሱና ከጋጢአተኞች መካከል ለነበረው ለእንዱ ለተማጸነው ነው። ኢየሱስ ከእብ ጋር ያስታረቀው በቀላሉ ይቅር በማለት ብቻ ሳይሆን፤ እርሱ በጋጢአት መተላለፍ ዓይኑን ጨፍኖ እንዳላየ ሆኖ ሳይሆን፤ ነገር ግን ይልቁንም በእዳኝና በምሕረት ፍቅር ኃይሉ በመሳብ ነው።

ስለተሰቀለውና የልጁን እምነት አንብበን ስንረዳ በተስፋና በምሕረት ኢየሱስን ያሳየናል። ከእርሱ ጋር ቅርበት ከነበራቸው ሰዎች ጀምሮ፤ ተሳታፊ ያደረገባቸውን ባሕርያት፤ የእርሱን ኃይል የሚገልጡት፤ በምልክት ወይም አጠቃላይ በሆነ ተስፋ ሳይሆን፤ በመስቀል ላይ በመሞት ድርጊቱ ነው።

ለሽምግልና ዕድሜ የሚደረግ ዝግጅት

በሰው አኗኗር ሂደት ውስጥ፤ ወርቃማ ነው ተብሎ የሚጠራው ዕድሜ በእርግጥ ወሳኝ ነጥብ ነው። «በወጣትነትህ ዘመን ፈጣሪህን አስብ፤ ይህን ባታደርግ ግን ከፋ ቀን ይመጣብሃል፤ ደስ እያሰኙኝም የምትላቸው ዓመታት ይደርሳሉ» (መክ. 12፡1) የሚለውን እንዳይረሳ ያሳሰበውን መሠረት በማድረግ፤ እኛ በሰብአዊ አኗኗር ከዚህ እጅግ መሠረታዊ ከሆነው ችግር ጋር ተጋፋጮች ሆነናል። የእርጅና ጊዜ አስከፊነት ሁኔታ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ በእጅጉ ተጠናክሮ ተገልጿል። በእርጅና ዘመን የሚያጋጥሙ ሁኔታዎች እንዳለፈው ዕድሜ ዘመን ሳይሆን፤ ነገር ግን የእያንዳንዳችን የአኗኗር ሁኔታ ትርኢት፤ ወይም የጤና ማጣት እንክኖች፤ ከዚሁ ከመጨረሻው ዕድሜ ጋር ተሳስረውና ተደምረው፤ የአካልና የሥነ እእምሮ ኃይሎችን ደካማነት የሚያስከትሉትን ሁኔታዎች በከፍተኛ ስቃይ ከሌላ ጋር የማይጋሩዋቸው ግላዊ የሆኑ እስኞች ጋር የኑሮ ክስተቶች ናቸው።

በሰው ልጅ የአኗኗር ይዘት ካልጀመርነው በስተቀር፤ የዚህን የሽምግልና ዘመን ትርኢት በሌላ አመለካከት መወከል የሚቻል አይደለም። ለምሳሌ፤ እንደ ስዊዲኖች የመሰለ፤ ለዛውንቶችን የሚንከባከብ ድርጅት እንዲኖር ካልተደረገ በስተቀር፤ የአዛውንቶች ሁሉ የጋራ ባሕርይ የሆነውና ተስፋ የሚያስቆርጠውን የጤና ጥበቃ እንክብካቤ አገልግሎት የለም። በተቃራኒውም፤ የሰው ልጅ የወጣትነት ዘመኑን በማጣት ከሚከሰቱ ስቃዮች ለመጋፈጥና ለመቁቁም፤ ከእነዚያ አጭርና ጠቃሚ በሆኑ ጉዳዮች አማካይነት እንደገና ካልተከለሱ በስተቀር የተለመደ ነገር ተደርገው ይቆጠራሉ። በወጣትነት ዘመናቸው ከሞቱት በስተቀር ማንም ይህን የሽምግልና ጊዜ አያልፈውም።

ስለዚህ በመሠረታዊውና በማይለወጠው ውሳኔ ላይ ትኩረት ማድረግ ያስፈልጋል። በዚህ መሠረት የእንደኑ ሰው ሕይወት እንደውዳቂ ነገሮች ከመቁጠር ይልቅ፤ ወደድንም ጠላን፤ የበለጠ ጠቃሚ እንደሆኑ ጉዳዮች በማየት ዝንባሌ፤ ወሳኝ በሆነ ሁኔታ፤ ስለዚህ ጉዳይ እንደገና የማሰብ ችሎታ ይኑረን ማለታችን ነው። ተወዳጅነት፤ ወይም የተትረፈረፈ ህብት፤ መሠረታዊ የሆኑ መፍትሔዎችን መተካት የማይችሉ መሆናቸውን ደህና አድርገን

እናውቃለን። በእርግጥ ብዙ ጊዜ ሽማግሌዎች የገንዘብ ምንጭ በማጣታቸው ራሳቸውን አያጠፉም፤ ጠቃሚም አይደለም። የሚንከባከበኝ ሰው የሰኝም በማለት ሳይሆን፤ እራስን መግለጥ ባለመቻል፤ ነገር ግን የማይታገሉትና ተወዳጅ ያልሆነ ወይም በሌሎች ላይ ሽክም ሁኛለሁ የሚል ስሜት ከተሰማቸው አዛውንቶች ራስን ወደማጥፋት ትርኢት ማምራትን ይገጥማቸዋል።

እንግዲህ፤ ውስጣዊ ኃይላችን እስከፈቀደልን ድረስ በመዝለቅ የዚህን ሰብአዊ ሙከራ ተስማሚ በሆነ ሁኔታ በመቅረብ፤ ይህን ኃይል እንጋፈጣለን።

እስካሁን መሠረታዊ ናቸው ተብለው ከተገለጡት ጋር በአንድነት፤ የሰዎችን ሁኔታ በመገምገም፤ በገንዘብና በወዳጅነት አማካይነት ለመርዳትና ለማመቻቸት፤ በውጫዊ በኩል ምን ማድረግ እንደሚቻል ጠቃሚ የሆነ ስፍራ ማግኘት እንችላለን። ችሎታን በሚመለከት አቅማቸው በጥቂቱ ቢቀንስም፤ አዛውንቶች ራሳቸውን ማቋቋም የሚችሉ መሆኑን እንዲረዱ የግድ እነርሱን መርዳት አለብን። ለአዛውንቶች ዕውቀትና ጥበብ የዘለቂታ ዋጋዎቻቸው ናቸውና። ውስጣዊው ሕይወት ማለቂያ የሌለው ነው። እነዚህ የሕሊና እይታዎች ስሜቶችና አመለካከቶች፤ ከታወቁ፤ ለአዛውንቶች መደረግ ያለበት ዕለታዊ ኑሮ በሙሉ፤ መታየት የሚገባው አስፈላጊና የግዴታ ጉዳይም በማድረግ ነው። በእርግጥ፤ ይህ ትኩረት የክርስቲያን ማሕበረሰብ አንዱ መሠረታዊ ግዴታ ነው። በዚህ የወርቃማ ዘመን ተብሎ በሚጠራው በአዛውንትነት ዕድሜ፤ ይህና አድርጎ መኖር እንዴት እንደሚቻል ማስተማር የሚገባው ቀደም ብሎ መሆን አለበት።

ሰዎች የአካባቢ እንቅስቃሴዎቻቸው ውስንነትና፤ የአንዳንድ ጠቃሚነት ያላቸውንና የሌላቸውን ሁኔታዎችን መዳከም አስመልክቶ ሥልጠና መስጠት ይገባል ማለታችን ነው። ይህ ሥልጠና የሚጉለበተው፤ ጥበብ ግንዛቤ አግኝቶ መጨበጥ በሚያስችል ሁኔታ ሲመራ፤ የአንዱ ግላዊ የሆነውን አሠራር መለወጥና ማስተካከል ስለሚቻል፤ የራሱን አሠራር ልምድ ወደ ሌሎች ማስተላለፍ ይቻላል።

ለሽማግሌዎች የሚሰጠው ሥልጠና የሚደረገው መሰናዶ ግምት ውስጥ ማስገባቱ ሳይዘነጋ፤ ለመንከባከብ የሚደረጉ ምልክቶች ሁሉ ትኩረት በመስጠት፤ መሠረታዊ ስለሆኑ ጉዳዮች በመናገር፤ ችሎታና ጥበብን በፍቅር ምላትና እውነታ አማካይነት

በመጠቀም ነው። እንደዚህ የመሰለው ትምህርት ዋጋ የሚኖረው በዚህ ይዘቱ ሲሰጥ ብቻ ነው። በማንኛውም ጊዜ ወደ ጥያቄው እምብርት መሄድ ስለማይፈለግ፤ እነዚህ መሠረታዊ የሆኑ ጉዳዮች ዘወትር መረሳታቸውን እንገነዘባለን። የሚመለከታቸው እርሱ ወይም እርሷ በውጤቱ ስለማይደሰቱ በከፍተኛ ደረጃ ይነጫነጫሉ። በእርግጥ የአዛውንት ንጭንጭ ማስማት ማለት በችግሮቹ ዘዴና ይዘት ላይ ንጭንጮቹ ተደጋግመው የተሰሙ ቢሆኑም እንኳ የሚነጫነጩት መሠረታዊው ትርኢት ግንዛቤ ስላላገኘ ነው።

ይህ በእጅጉ አስቸጋሪ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ የሚገኙትን ሰዎች፤ ጠቃሚነት ባላቸው ነገሮች ለመርዳት ድፍረት እንዲኖረን ያስፈልጋል። በዚህ አሳሳቢ በሆነው ነጥብ ላይ ለስለስ ተደርጎ የተነካው ልግስና፤ በቃል በቀረበው ዕድልና እርሱ ወይም እርሷ ፍጹም ግንኙነት መፍጠር በማይቻሉበት ትርኢት ውስጥ ግንዛቤ በማግኘት ስሜት ምክንያት፤ በቀላሉ መተንፈስ እንዲችሉ በሚደረገው እርዳታ፤ ተሳትፎ ባሉበት በእነዚህ ድርጊቶች መካከል መገኘት አለብን። ይህ ትርኢት ልክ ኢየሱስ በጌተሰማኒ በወሰነበት ቦታ ሲያስቀምጥ፤ እርሱ ወደፊት ከሚገጥመው ጭንቀት ጋር እንዳደረገው ግንዛቤ ዓይነት ነው።

መስከረም 18

አባትህንና እናትህን አክብር መባሉ

«ልጄ ሆይ፤ አባትህን በሽምግልና ዕድሜያቸው ደግፋቸው፤ በሕይወታቸው ሙሉ አትነጫነጭባቸው፤ አእምሮአቸውን ቢስቱ እንኳ እዘንላቸው እንጂ በጤንነትህና በጉልበትህ ተማምነህ አትናቃቸው፤ ለአባት የሚደረግ ትሕትና ፍጹም መርሳት የለብህም» (መክ.3፡12-14)። መጽሐፍ ቅዱስም በእነዚህ ቃላት ይመክረናል። መጽሐፍ ቅዱስ እኛ ለሕብረተሰባችንና ለአዛውንቶች አክብሮትና አገልግሎት በሕብረተሰብ የትኩረት አቅጣጫችንን በሐሳባችንና በድርጊታችን ወደዚያ እንድናተኩር አበክሮ ያስተምረናል። አገልግሎት የሕብረተሰብን ያህል ዕድሜ ያለው የትዕዛዝ መግለጫ ነው። ለዚህ ትእዛዝ ትኩረት የሚሰጥ ከሆነ ኅብረተሰቡ ጤናማ ነው። በሌላ በኩል የተባለው ኅብረተሰብ አዛውንቶችን ገሽሽ የሚያደርግ ከሆነ፤ አዛውንቶችን የማያገለግል ከሆነ ግን ወራዳ ሕብረተሰብ ነው። ይልቁንም ከአካባቢያችን ባሕሎችና በእግዚአብሔር መገለጥ የትኩረት አቅጣጫችንን ወደ

አባትና እናት የማድረግ ተግባር፤ በሽምግልና ዕድሜአቸው በሚረሱበት ወይም ደስቸኞች በማይሆኑበት ጊዜ እነርሱን መንከባከብ የመላው ሕብረተሰባችን ግዴታ መሆን አለበት።

ይህን አገልግሎት ይህና አድርገን ብናውቀውም በውስጡ ብዙ ችግሮችን ያዘለ ነው። ከተወሳሰቡት ችግሮች የበለጠ ሕብረተሰቡ ጠንካራ ቢሆንም፤ ይህ አገልግሎት በቴክኒክ ረገድ ካልሆነ በስተቀር የበለጠ አስቸጋሪና ኢ-ሰብአዊም ይሆናል። አንዳንዴም ግሰሰቦችን ለማያስፈልግ ውጣ ውረድና ለስቃይ ይዳርጋል።

ለእነዚህ ችግሮች የበለጠ አቀላጥፎ ውሳኔ መስጠት የሚያስችሉ ከገንዘብና ከድርጅት ጀምሮ፤ እንደዚሁም ሌሎችንም ቀጥተኛ የሆኑ የፖለቲካ እውነታዎችን የሚመለከቱ ሰፋፊ ምክንያቶች መኖራቸውን አውቃለሁ። ይሁን እንጂ፤ በሕብረተሰባችን ውስጥ ይህ መሆን ያለበትና የተለመደም ጉዳይ ነው። እነዚህ ችግሮች በየዕለቱ መነሳት ያለባቸው የአስቸጋሪ ችግሮች ምክንያቶች ናቸውና። ይህ የሆነበት ዋና ዋና ምክንያቶቹ የአካላል የሞራል ነክ ስቃዮች ሲሆኑ አንዳንዴ በተሳሳተ አመለካከት ተስፋ መቁረጥን አጠቃለው የሚቀርቡት በኋለኛው ዓመታት ጊዜ ነው። ተስፋ የመቁረጥ አደጋ አልፎ አልፎ እጅግ ከፍተኛ ጉዳት ሊያስከትል ይችላል። ይህ ተስፋ እንዳይወድቅ የሚሠሩ የሙያ ሰዎች፤ ከፍተኛ ድካም ቢያስከትልባቸውም በእግዚአብሔር ፍቅርና በተስፋ ፍላጎት ልዩ ሙያዎቻቸውንና ችሎታቸውን ሁሉ አቀናጅተው በመጠቀም መሥራት ይገባቸዋል።

ነገር ግን መሠረታዊ የሆኑ የአዛውንቶች ፍላጎቶች፤ ከሐሳብ ግጭቶችና ችግሮች ሁሉ ባሻገር፤ በእነዚህ የማራዘሚያና የመለያ መንገዶችን ማሳመን ያስፈልጋል። ለአዛውንቶች ፍላጎቶች የሚደረገው ፍቅርና ጥንቃቄ ከግላዊ ፍላጎት ወይም ቡድናዊ ከሆነው ዋና ዓላማ ማለፍ ይችላል። ለእነዚህ ማዕከል ለሆኑ ጉዳዮች የሌሎችን እውነታዎች ሁሉ እውነተኛ ዓላማዎችን እስከማግኘት ግምት መተሳሰብ ድረስና እነርሱን ማግኘት እስከሚችል ድረስ የሚሆን የረጋና አጥጋቢ የሆነ የማስተዋል ስሜትን ይፈልጋል።

ኅብረተሰባችን አዛውንቶችን በጤናቸውና በአኗኗራቸው የተሻሉ ሆነው እንዲገኙ፤ በሁለቱም ማለትም በሞራልና በመንፈሳዊ ደኅንነታቸው በትክክል መርዳት ይቻላል። ዘንድ ጌታ ከእርሱ ጋር ይሁን፤ «አባትና እናትን የሚረሳ እርሱ ወይም

እርሷ የተረገሙ ይሁኑ» ከሚለው የመጽሐፍ ቅዱስ ዳኝነት ነፃ ወጥተን «ጌታ በሰጠህ ምድር ዕድሜህ እንዲረዝም አባትህንና እናትህን አክብር» የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ በራሴ እናገኝ ዘንድ በብቸኝነታቸው እንዳይጉዱ ማጽናናት ይገባናል።

መስከረም 19

ሐዋርያዊ የበጎ ፈቃድ ሥራ

ሐዋርያዊ የበጎ ፈቃድ ሥራን በተመለከተ ጥቂት የተለያዩ ነጥቦችን አንስቼ ልገልጽላችሁ ወደድሁ። በመጀመሪያ ደረጃ በትክክለኛ ፍላጎቶች ላይ የተመሠረተ ተከታታይነት ያለውን ጥያቄ ማቅረብ አለብን።

በአንዳንድ ጀምረናቸው በነበሩ አገልግሎቶች መካከል ጥቂት እምርጃዎች ቀስ በቀስ ራሳቸውን የመቀለብ ዝንባሌ አደጋ ያሳያሉ። በአዳዲስ ፍላጎቶች በኩልም ራስን ለመለወጥና ለማሻሻል ግልጽ በመሆን ፈንታ ራሳቸውን ያገልጻሉ። ለእውነተኛ ፍላጎቶች በበጎ ፈቃድ ሠራተኞች መካከል ዘወትር ፊት ለፊት ግልጽና ቀጥተኛ የሆነ ግንኙነት ማድረግ ይረዳል። በተጨማሪም የመጨረሻ ፍላጎቶችን ለማግኘት፤ የሚመለከታቸውን የበጎ አድራጎት ሠራተኞችን በመመሥረት በኩል፤ መሠረታዊ የሆኑ ማነቃቂያዎችን ለማግኘት ግላዊ ባሕርያትን፤ ደካማና አሳሳች ሁኔታዎችን መቋቋም የሚያስችል፤ የመሥራት ችሎታን ለማግኘት ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ አለብን።

የክርስትና እምነትና የበጎ ፈቃድ ሥራ ልዩና መደበኛ የሆኑ ውጤቶችን ይመሠርታሉ። የድርቅን አደጋ መፍራት ይገባናል። የሰውን ባሕርይ በእምነት ብርሃንና በበጎ ፈቃድ እይታ ፍቅር ውስጥ በጥልቀት የሚረዱ፤ ለልዎች የተገቡ፤ የታማኝነትና የግዴታ ይዘቶችን የተለያዩ የባሕልና የሃይማኖት ልዩነት ካላቸው ሰዎች ጋር የሚተባበር ሁሉንም ማድነቅ ያውቅበታል። እንደዚህ የመሰለው ሰው፤ በብዙ ሕብረተሰብ ውስጥ በእነዚያ መሠረታዊ በሆኑ በሰው ልጅ ጥቅሞች ስም፤ በዲፕሎማሲ መንገድ ፀጥተኛ የሆነ ሰው ነው፤ ይኸውም በአንዳንድ ቅንና ግልጽ በሆነ ልብ ውስጥ በእምነት እይታ በከፍተኛ ብርሃን አማካይነት የሚገኙ ናቸው።

የበጎ አድራጎት ሠራተኛ እነዚያን፣ ሐዋርያዊ ጥሪዎችን በማንጸባረቅ፣ በግል ፍላጎት መሠረታዊ ባሕርይን በማሻሻል፣ መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያን ማሕበረሰብ ውስጥ በሚቀሰቅሰው መሠረት አንዳንድ ሰዎች ሕይወታቸውን በሙሉ ለጌታና ለወንድሞቻቸው አገልግሎት እንዲሰጡ ይገፋፋቸዋል።

በክርስቲያን ማሕበረሰብ ውስጥ የበጎ አድራጎት አገልግሎት በተለያዩ ይዘቶች ጠቃሚ የሆነውን የጥቅም ማዳበሪያ በመሆን ለከፍተኛ ጥሪ አማራጭ ሆኖ መቅረብ የለበትም። በእርግጥ ከእነርሱም መካከል አዲስ ኃይልና አዲስ ግፊት ለማግኘት ወደነዚያ ምርጫዎች ማምራት አለበት።

መስከረም 20

ክርስቲያናዊ ማሕበረሰብ የበጎ ፈቃድ ሠራተኝነቱ

ለበጎ ፈቃድ ገቁ ሐዋርያዊ እንቅስቃሴ ማድረግ፣ ጉዳዮችን በክርስቲያናዊ ማሕበረሰብ መንገድ በመመልከት ላይ የተመሠረተ ነው። እንደገና እዚህ ላይ ጥቂት ምሳሌዎችን በማቅረብ እወሰናለሁ።

ሀ. ማሕበረሰባችንን በአዲስ ግንዛቤ፣ በቁምስና ተግባር፣ በበጎ ፈቃድ ሥራ ቦታ፣ በሙሉ ተሳታፊ ይሆን ዘንድ ማበረታታት አለብን። ይህ ግንዛቤ የበጎ ፈቃደኞችን ሐዋርያዊ ተግባር ወደ ማድነቅ የሚመራና ግልጽ ወደሆነ ክርስቲያናዊ ዓላማ የሚቀጥል ሆኖ እንዲገኝና እንደዚሁም ለበጎ ፈቃድ ተግባር የሚቀሰቅስ፣ ቀደም ሲል ማንም ቢሆን መደበኛ ለሆነ ለበጎ ፈቃድ ተግባር ግዴታ ያልገባ ግን በዕለታዊ ኑሮውና ተግባሩ በጎ አድራጊ መሆን የሚችል መሆን አለበት።

ለ. ሀገረ ስብከቶችና ቁምስናዎች፣ በየክልላቸው የሚገኙትን ሕዝቦች እውነተኛ የሆነውን ፍላጎት ለማግኘት፣ ተስማሚ በሆነ ድርጅት መሣሪያነት አማካይነት አባሎቻቸውን ለማንቀሳቀስ ራሳቸውን አመቻችተው ማዘጋጀት አለባቸው።

አንዳንድ ፍላጎቶች በማሕበረሰቦቹ በራሳቸው አማካይነት ሊተኩሩባቸው ይችላሉ። ሌሎች በእጅጉ የተወሳሰቡትን በተጠናከረ ሁኔታ ለተደራጀ ቡድን ትኩረት መቅረብ አለባቸው። ሌሎች ደግሞ አሁን በተገኘው እርምጃ አማካይነት መውሰድ

ያልተቻሉትን በአዲስ የቅየላ ዘዴ መልስ ይፈልጋሉ። በዚህ መንገድ ክርስቲያናዊ ማሕበረሰቦች የተምኔታዊ ፍላጎቶችን ወይም አልፎ አልፎ የሚከሰቱትን በመተው፣ የበለጠ ትኩረት በመስጠት በትክክልና አስቸኳይ በሆኑ ምክንያቶች ላይ የተለያዩ የበጎ ፈቃድ አድራጊዎችን ሊረዱ ይችላሉ።

ሐ. ሀገረ ስብከትና ቁምስና ለበጎ ፈቃድ ሠራተኛ የአመሠራረት ዘዴዎችንና የአደረጃጀት ትስስርን መስጠት አለባቸው፤ ይኸውም የበጎ ፈቃድ አድራጊዎች ወንድማማችነትን «ካሪታሲን» ቢያንስ በዝቅተኛ ደረጃም ቢሆን ለማደራጀት በቡድን ተሰባስበው መመስረት አለባቸው፤ ለትስስርና ግንዛቤም ጠቃሚ ስለሆኑ በብሔር፣ በሀገረ ስብከትና በቁምስና ደረጃ መገምገም አለባቸው።

መ. በመጨረሻም ክርስቲያናዊ ማሕበረሰብ በጎ ፈቃደኞችን በትምህርታቸውና በሙያ ተግባራቸው፣ ዓላማቸውን መገምገም ይችላሉ። የበጎ ፈቃድ ሥራ፣ የሁሉንም ሰው ዕድሜ የሚያሳትፍ ቢሆንም እንኳ በእርግጥ የወጣቶችን ፍላጎቶች በሥነ አእምሮአዊና በዕድሜ አኳያ በብዛት ማግኘት ተገቢ ነው።

የሕብረተሰቡን ትክክለኛ ፍላጎቶችን በማወቅ፣ ክርስቲያን የሆኑ ማሕበረሰቦችን ሁሉ፣ ወጣቶችንም በጥሪ በምርጫቸው በማደራጀት ወጣቶች ሁሉ የሚፈልጉትን ማግኘት ይችላሉ። ነገር ግን በማሕበራዊ አገልግሎት አመለካከት፣ በልዩ ሥልጠና መሣሪያነት፣ ወጣቶችን ለልግስና ተግባርና ለኃላፊነት ሕይወት ማሠልጠን ይቻላል።

አንዳንድ ሁኔታዎች በበለጠ እውነተኛ የሚሆኑት፣ የበጎ ተግባር ሥራን ለመፈጸም እንዲፈቀድ የሚቀርቡትን ጥያቄዎች በመጨመር ወይም በዓመቱ ውስጥ ሊከናወኑ የታቀዱትን የበጎ ፈቃድ ሥራዎች ያንዱን ልብ ይላፍታሉ። ለምሳሌ የወጣቶችን የበጎ «ፈቃደኝነት» አስተሳሰብ በአመለካከታቸውና በዕለት ተዕለት አኗኗራቸው ብዙ አዳዲስ መንገዶችን ማዳበር እንዲቻል ወጣቶችን በአንድ ዓይነት ሥራ ማስገደድ ሳይሆን፣ ወይም አይችሉም ወደሚለው ሁኔታ እንዲያዘቀዘቅ ሳይደረግ፣ በእነዚህ በተለመዱ ምሳሌዎች መጀመር ይገባል። ይህም የወጣቶችን አፍላነትና የችኩልነት ሁኔታን ነፃ ማድረጊያና የማዳኛ እውነተኛነትን ያረጋግጣል።

መስከረም 21

ከእግዚአብሔር መራቅ

አራት ዘፍጥረት ምዕራፍ ለባት የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅስ ስንመለከት በእግዚአብሔርና በሰው ልጅ መካከል የተደረገውን ትክክለኛ ገጽታ እንድናጤን ይጋብዘናል። ጥርጣሬን፣ ጨለማንና የሰው ኃጢአት ዘፍጥረት የሚገልጽን ውይይት መሆኑን እንረዳለን። እግዚአብሔር አራት ጊዜ ይናገራል። የእርሱ የመጀመሪያዎቹ ሶስቱ ጥያቄዎች ልዩ አስተያየቶች ናቸው። «የት ነህ? እራቁትህ መሆንክን ማን ነገረህ? የሠራኸው ምንድነው?» ብሎ ጠየቀው። እነዚህ ሶስቱ ጥያቄዎች የጠላትነት ሁኔታን የሚያሳዩ የታሪክንና የሰብአዊ አኗኗር ልምድን በፍጹም የሚከፋፍሉ ታላቅ ትንቢታዊነትን ተከትለው የተጠየቁ የእምቢተኝነት ጥያቄዎች ናቸው።

በጉዳዩ ተሳታፊ የሆኑት እነዚያ ሰዎች፣ ለአራቱ የእግዚአብሔር ጥያቄዎች መልሳቸው በፍርሃት፣ በጥርጣሬና በሽብርብነት፣ በከፊል ውሸት የተቀላቀለባቸው ሶስት መልሶች ነበሩ። አዳም እግዚአብሔርን «ፈርቼአለሁ» አለው። ከእንግዲህ አዳም ከእግዚአብሔር ጋር በተበላሽ ግንኙነት ውስጥ ይኖራል። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በእርሱም በኩል መሐረውን አብ ማየት አይችልም። ከእንግዲህ ከእግዚአብሔር ድጋፍ መለየት አለበት።

ከዚያም ሔዋንን መወንጀሉን ቀጠለ፣ «የለጠኸኝና በጉኔ ያስቀመጥሃት ሴትዬ ከዛፋ ቆርጣ የለጠችኝን በልቼአለሁ» አለ። እዚህ ላይ ከሴትየዋ ጋር፣ ከሕይወት ጓደኛው ጋር፣ ያለው ግንኙነት ኃላፊነት የጉደለው ግንኙነት መሆኑን አምኖ፣ የራሱን ሕሊና ይቆረቆረው የነበረውን ጥፋት በእርሷ ላይ አራግፏል። ሔዋን በበኩልዋ ግልጽ የሆነው፣ ኃላፊነት ያጉደለውን ድርጊት መፈጸምዋን በፍርሃትና ጭንቀት በተመላበት ሁኔታ «ያሳሳተኝኝ አባቢቱ ናት» ስትል መልሳለች።

የሶስቱም መልሶች ድምር ውጤት በልዩነት ላይ አለመረፈ። ጨለማውም የአንዱን ወቀሳ ወደ ሌላው በማስተላለፍ ሁሉንም በክሉ የለው ልጆች በኃጢአት ውስጥ እንዲሆኑ፣ በጥርጣሬና በፍሃርት፣ በመለቃየትም ከእግዚአብሔር በመራቅ ሂደት ውስጥ እንዲዋጡ አደረገ።

ለው ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር የመለሳቸው ሶስቱም መልሶች በዓይነ አፋርነት፣ ግራ በመጋባትና በመታለል ውስጥ እንዲዘፈቁ የተደረጉ ሲሆን፣ በዚህ ወቅት ስንጠባበቀው የነበረው መልስ፣ «የእግዚአብሔር ገጽታ ተሰውሮብናል» የሚል መሆን የነበረበትን አባባሉ ጠፍቶባቸው በትግል ወደ ከንፈሮቻቸው የመጡትን መልሶች መስጠት ብቻ አልነበረም። ከፍተኛው መልስ በቀላሉ ዳዊት የለጠው መልስ ዓይነት መሆን ይገባው ነበር፤ ይኸውም፣ «የእኔ እግዚአብሔር ሆይ፣ እኔ በአንተ ላይ በስተቀር በማንም ላይ ኃጢአት አልሠራሁም...» (መዝ. 50) በማለት መማጸን ነበረባቸው።

መስከረም 22

እርቅ ማድረግ አስቸጋሪ ቢሆንም እግዚአብሔር ግን ይታረቀናል

ዛሬ በሰዎች መካከል እውነተኛ እርቅ ማድረግ ይቻላልን? በእነዚህ ጉዳዮች ላይ የቃላት አባባል በልጦ ይቀርብ የለምን? ስለ ለላም የሚቀርቡ አቤቱታዎች ያለማቋረጥ ተደጋግመዋል። አንዳንዴ አባባላችንን መለወጥ አስቸጋሪ ነው። ስለዚህ ራሳችንን ምኝ ወደሚያደርግ አደጋ በመሮጥ የሚያስፈልገንን ሁሉ የቀረበበት ሁኔታ የሚታይበት ይመስል፤ በቃላት ብዛት አንድ ጉዳይ እንዲከሰት ለማድረግ የተውጠነጠነ ነው ይባላል። ይህን አባባል የሚያረጋግጥ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ አለ። እርቅን በተመለከተ ሁልጊዜ የምንገልጠው ጥቅስ የጠፋውን ልጅ ምሳሌ ነው።

የወደፊት ኑሮው ምን እንደሚሆን ሳያውቅ፣ የአባቱን ቤት ትቶ ወደ ሩቅ አገር በመሄድ ንብረቱን ሁሉ አባክኖ ወደ አባቱ በተመለሰ ጊዜ አባቱ አገኖ ስለተቀበለው ልጅ ታሪክ ነው። እርቅን አስመልክቶ ከቀረቡ ሥነ ጽሑፎች ሁሉ፣ በማያጠራጥር ሁኔታ ይህ እጅግ በጣም ጥሩ የሆነ ቆንጆ ምሳሌ ይሰጣል። ነገር ግን ዘወትር ወዲያው በሚቀጥሉት መስመሮች ማለትም በአባቱና በጠፋው ልጅ መካከል በተፈጠረው ለላም ምክንያት በቤቱ ውስጥ አዲስ መከፋፈል መፈጠሩን፣ በሌላው ልጅ ቁጣ ምክንያት ስለተፈጠረው ሁኔታ አስተያየት ለጥተን አናውቅም። እንደዚያ በጥንቃቄና በደስታ የተዘጋጀው ትልቁ የእራት ግብዣ እንዴት በደህና ሁኔታ እንደተከናወነ ምንም የምናውቅበት መንገድ የለንም። በዚህ ምሳሌ ውስጥ አባት ከልጁ ጋር በመታረቁ

ምክንያት በቤተሰብ ውስጥ የተፈጠረውን አዲስ አለመግባባት ሊያስወግድ አልቻለም። በዚህ ምክንያት እኔ ቀጥሎ የተመለከቱትን አስገራሚ ሁኔታዎች እንዴት አስቸጋሪ እንደሆኑ አሳያችኋለሁ።

ነገር ግን እዚህ ነጥብ ላይ የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ወደ እኛ ያመጣልናል። የሐዋርያው ጳውሎስ መልዕክት እንዲህ ይላል፡ «ከእኔ ጋር ታረቅ» (2ኛ ቆሮ. 5፡20)። እነዚህ ቃላት በጥፋትና ባልተረጋጋ ስሜት የምናነባቸው ከሆነ፣ እነዚያ ቃላት ሁሉ እንደገና ለመተባበርና ለአንድነት ምክንያት የሚሆኑን ናቸው። አንድ ዓይነት እምነት ባለን ሰዎች መካከል እንኳ ፍጹም ሰላምን ለመገንባት አለመቻላችን ሊገባን የማይቻል ነው ያሉት እነዚያ የቅዱስ ጳውሎስ መልዕክቶች የሚደነቁ ቃላት ናቸው።

የዚህን ቃል ተለዋዋጭ ኃይሉን መቀበል አለብን። ቅዱስ ጳውሎስ ለምንድነው እርስ በርሳችሁ ታረቁ? እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ፤ እርስ በርሳችሁ ፍጹማን ወንድማማቾች ሁኑ ከማለት፣ ለምንድነው? «ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ» ያላለን። የዚህ አባባል ተለዋዋጭ ባሕርይ፣ ከድክመታችንና የእርቅን ቅርበት የመጨረሻው ቅርጽ ለማግኘት አለመቻላችን ይመስለናል። ይህ በእኔ ላይ ጥርት ብሎ አለማየታችን ይመስለናል። የሆነው ሆኖ፣ በመጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር እርቅ የማድረግን አስፈላጊነት ያውጃል።

መስከረም 23

አዳኙ ፍቅር

«የሴፍ የላኩለትን መልዕክት ሲደርሰው አለቀሰ» (ዘፍ. 50፡17)። ይህ ትርኢት የሁከትን ንግግር ይገልጣል። የሴፍ ተንሰቅሶ የሚያለቅሰው ለምንድነው? የሴፍ በወንድሞቹ ቅናት የተካደና ሞት የተፈረደበት፣ ከዚያም ለባሪያ ነጋዴ ተሽጦ ወደ ግብፅ የተወሰደ የያዕቆብ ልጅ ነው። ነገር ግን የሴፍ እንደዚያ የበደሉትን ወንድሞቹን እጁን ዘርግቶ ተቀበላቸው።

የሴፍ «እኔ ቻይ ሰው ነኝ፣ ይቅር ማለት የምችልና ንፋግም አይደለሁም ፤ በእኔ ይቅር የማለት ችሎታ ማመን የሚገባችሁ ሰዎች እናንተ ናችሁ» አላቸው። ይሁን እንጂ፣ የሴፍ መልስ የጥርጣሬን ጥያቄ ቀሰቀሰ። የሴፍ ይቅር ማለቱን ወንድሞቹ

አላመኑትም። በፍጹም አላመኑም ነበር። ያላመኑትም፣ ይህን ያህል ጉዳትና በደል የደረሰበት ሰው በእውነትና በሙሉ ልብ ይቅር ሊል አይችልም በማለት ነበር። በዚህ ጥርጣሬያቸው ምክንያት ነበር አባታቸው እንዳረፈ ለመናገር የሴፍን ፈርተው፣ እንዲያምናቸው «አባታችን የወንድሞችህን ጥፋትና ኃጢአት ይቅር በላቸው» ሲል ተናገዟል ያሉት። የሴፍም የተግባቡ ስላልመሰለው አለቀሰ፣ ምክንያቱም ወንድሞቹ አልተማመኑበትም ነበርና።

በኢየሱስ በኩል ያሉን ስሜቶቻችን ተመሳሳዮች ናቸው። ሁሉጊዜ እግዚአብሔር እራሱ፣ እኛን ከእንግዲህ ወዲህ ይቅር አይለንም ብለን በመጠራጠር፣ ስንፍናና ተስፋ የመቁረጥ ስሜት እየተሰማን በኃጢአታችን እናሳዝነዋለን፤ ከእርሱም ጋር ያለን ግንኙነት ማሻሻል በማይቻል ሁኔታ ተቋርጧል እያልን እናስባለን።

በስሜት ኢየሱስን እንደ ፍጡር ሰው አድርገን በመገመት እርሱ ይረዳናል እንጂ፣ እኛ ራሳችን እርሱ እንደሰለፈን አድርገን በማስብ እርሱ ሰልችቶናል የሚል ሐሳብ እንመሠርታለን። ይህም ማለት ጌታን አናውቀውም፣ አናምነውም፣ ማንነቱንም አልተረዳንም ማለት ነው። «አሁንም አትፍሩ እኔ እናንተንና ልጆቻችሁን እመግባችኋለሁ» (ዘፍ. 50፡21)። የኦሪት ዘፍጥረትን ትረካ ተረድተን ቢሆን ኖሮ «ምንም የሚያስፈራችሁ ነገር የለም» በማለት የሰጠንን ተስፋ ሙሉ በሙሉ እርቅና ደስታ በሆነልን ነበር። የጌታን ማንነት ለመረዳት፣ የእርሱ እውነተኛ ግንዛቤ እንዲኖረን መሥራትን መቻል፣ እኛ በእርሱ የተደነቅንና ምን መሆን እንደምንችል የመገመት ስሜት እንዲኖረን ያስፈልጋል። እንግዲህ፣ ይህ የሁለት ገጽታ ግንዛቤ ጠቃሚ ነው። እኔ እራሴን ሳውቅና እግዚአብሔርን ሳውቅ በእርሱ መታወቁን መገንዘብ እችላለሁ። የሁሉም ጉዳይ መሠረቱ እርሱ ነውና። የዚህን ግንዛቤ ውበት ከተገኘ በየሴፍ ወንድሞች ላይ የተከሰተው በእኛም ላይ እንደዚያው ይከሰታል። እኛ በፍጭነትና በመንቀጥቀጥ በጥርጣሬና በጉጉት ተጨብጠናል። ኢየሱስን እንጠራለን፣ ሌሎችንም እንጠራለን፣ ቤተክርስቲያናችንንም እንጠራለን።

መስከረም 24

የእርቅ ሐሳብ ለሁሉም ማቅረብ እንደሚገባ

የልብ መለወጥ ከሌለ፤ ጽኑና ዓለም አቀፋዊ የሆነ ዘላቂ፤ ማሕበራዊ እርቅና ሰላም የሰፈነበት የፖለቲካ መረጋጋት አይገኝም። ከማሕበራዊና ከፖለቲካው ውዝግብ መካከል እውነተኛና ትክክለኛ የሆነ የልብ መለወጥ አይገኝም። ስለዚህ እነዚህን ውዝግቦች የማስተካከያ እውነታ ግልጽነት ባለው ድርሻ አግባብ ያላቸው አብያተ ክርስቲያናትና ዓለም አቀፋዊ ድርጅቶች ናቸው።

እዚህ ላይ መንፈስ ቅዱስ ብዙ ጉዳዮችን እንድናከናውን ያቀርብልናል። ቢያንስ ጥቂቶቹን መጥቀስ እፈልጋለሁ።

በአደገዛዥ ዕዕ ተጠምደው የነበሩትን የሕብረተሰብ አባላትን አስባለሁ፤ እስረኞችን ሁሉ አስባለሁ። በሕብረተሰብ ውስጥ እንዲሁ ዋነኛው ዓላማ በመጨረሻው ግብ እርቅና ፍጹም የሆነ ተቀባይነት እንዲገኝ፤ ወደ ሕዝቡ ለመጠጋት በሚደረገው የትኩረት እቅጣጫ መናገር የምፈልገው ስለ እስር ቤቶች ሳይሆን ስለ እስረኞች ነው።

በክርስቲያን ቋንቋ መለወጥ ወይም መልሶ መቋቋም የሚለውን ቃል መጠቀም እንችላለን። ነገር ግን የመጨረሻው ግብ ሰብአዊ ክብርን ግምት ውስጥ ከማስገባት ጀምሮ የተሟላ እርቅን ይፈልጋል።

እርቅ ለሁሉና ሽብርተኞችም ካሉባቸው ይዘቶች፤ የመጥፎ ተግባሮቻቸውን ቅርጾች ሁሉ መታሰብ አለባቸው። ጸጸትንና ሰብአዊ መብት ገፈፋን ግምት ውስጥ ማስገባት አለባቸው። ከመተሳሰብና አስገራሚ ከሆኑ እውነታዎች ጋር የተሳተፉ ኃይላት በሙሉ እስከ ንጹሐኑ (እንደዚህ የመሳሰሉት አሉና) እስከንደርስ ድረስ የተጨቆኑትን፤ ከምርመራ በፊት ለረጅም ጊዜ እስር ቤት ውስጥ እንዲማቅቁ የሚደረጉት ሁሉ መታሰብ አለባቸው።

በእርግጥ፤ ይህ መስክ እጅግ ሰፊ ነው። የእኛ ፍላጎት ግን መጀመር ያለበት ከቅዱስ ቁርባን መነሻ ነጥብ አንጻር ሆኖ፤ በሕብረተሰብ ምሳሌ አትኩሮት ላይ የሚወለደው ቅዱስ ቁርባን ነው። ከትግል ጋር የተያያዙ ሁሉ በመጥፎ ሥራና በወንጀል

መሠረቶች ላይ ዘወትር እንደ አጣብቂኝ አልቅት የተደበቁትን፤ እንደ አመረቀዘ ሰውር የሕብረተሰብ ነቀርሳ፤ ማሕበራዊና አጠቃላይ የጥፋት ይዘቶችን ማለትም ዕንስ ማስወረድን፤ አደገዛዥ ዕጾችን፤ የኳደገዛዥ ዕጽ ሰለባዎችን፤ ማፈያዎችን (አሸባሪዎችን) የመሳሰሉትና ከእነዚህ ጋር የተያያዙትን እውነታዎች በሙሉ በእምነት ይስተካከላሉ።

የለው ልጅ እስከ ዘለቁታው ለማገልገል ጠንካራ ፍላጎት አለን እንጂ የተለየ መብት የለንም፤ መኩራራትም የምንፈልግ አይደለንም።

መስከረም 25

እርቅ አዝጋሚ ስለመሆኑ

እርቅ ልክ አሁን የመጣ ሳይሆን የፍጽምና ሁኔታ ጉዞ ነው። እንግዲህ፤ መቼም ወደ እርሱ መድረስ የማንችለው እዚያ አልደረስንም ማለት አንችልም። ዋናው ነገር የምናደርጋቸው እርምጃዎች፤ አሁኑኑ ከዚህ ተነስተን በምናደርጋቸው ሌሎች ተጨማሪ እርምጃዎችን በማድረግ የሚከናወን ነው።

«እኔ የማምነው፤ ለእርቅ የምናደርገው ጉዞ ወደፊት በመራመድ የሚደረግ ውይይት ሲሆን፤ የክርስቲያንነትን ጉዞ መረዳት በእጅጉ ጠቃሚ ነው።።። የሆነ ሆኖ፤ ይህ የተገለጠው እውነታ በመላው የቤተክርስቲያን አደረጃጀት፤ በመዋዕለ ንዋይ አጠቃቀም ሁሉ የተረጋገጠ ጉዳይ ነው። በየቀኑ በፊታችን ስላሉት ጉዳዮች እየተነገረን ነው። ይሁን እንጂ፤ ለማዳመጥና ለመረዳት ስንፍና እእምሮአችንን ደፍኖታልን? «ዓይን እያላችሁ አታዩም፤ ጆሮ እያላችሁ አትሰሙም» ተብለው የተነገሩትን በሚገባ እንድንጨብጣቸው አልተፈቀደልንም? እንግዲህ ስለክርስቲያን እውነታዎች፤ እርቅን በመጨመር፤ ለዘለቁታዊው የፍጽምና ሁኔታን በማስተካከል አስተያየት መስጠቱን እንቀጥላለን። ቅሬታ የማንሰማውና ፍጹም መሆን የማንችለው፤ ዘወትር በዚያው ደረጃ የምንሆነው በዚህ ምክንያት ነው። ውይይቱ እንደቤተሰብ፤ እንደ ቁምስና፤ እንደ ሲቪል አገልጋይ ወይም እንደ ዓለም አቀፋዊ ማሕበረሰብ ለመሆን ፈልገን፤ ወደዚያ ሳያደርስን ልክ ባዶ ንግግር ሆኖ ይቀራል።

የዐርባ ጸም፤ ፋሲካና ጳራቅሊጦስ በየዓመቱ ደጋግመው የሚመጡት ምን እውነታ ሊነግሩን ነው? የሰው ጉዞ የማያቋርጥ፤ ዘወትር በሂደት ላይ መሆኑና፤ ፍጹምም እንደማያልቅ፤ የትም እንዳልሄደ አድርጎ በመገመትና፤ በፍጹምም እንደማይቆም ይነግሩናል። እንደዚሁም፤ በየጊዜው፤ ቀስ በቀስ፤ እንደ ግለሰብ አኗኗርና የማሕበረሰቦች የታሪክ ጉዞ ሆኖ ይታያል። እነዚህ ሁከቶችና ብጥብጦች እንደሁኔታው ቢታለፉም ጉዞው እስከ መጨረሻው ድረስ ያለማቋረጥ ይቀጥላል።

መስከረም 26

የእርቅ ምሥራች.

የውይይታችን ጉዞ የምሕረትን ወንጌል በመቀጠል የበለጠ ይጨመራል። የእግዚአብሔር ምሕረት በኢየሱስ መስዋዕትነት ፋሲካ የምሥራች፤ ኃጢአታችንን አጥፍቶ አዲስ ልብ ይሰጠናል። ይህን ወንጌል መቀበል፤ በእኛ ውስጥ የመንፈሳዊ እርቅ አስተዋይነትን ያመጣልናል። የኃጢአትን ግንዛቤ በግልጽና በጥርጣሬ ውስጥ ስንሆን እናገኛለን። ፍትሕ አልባነት፤ በልባችን ውስጥ ተተክሎና እስከ ማሕበራዊ ባሕርያችን ድረስ ዘልቆ በመድረስ፤ የጭቆናና የእብሪት መሠረቶች ሥር ሰደው፤ በእኛ ውስጥ የበለጠ ጠንካራ ያደረጋቸው መሆኑን እንረዳለን።

በእርግጥ፤ የእግዚአብሔር ምሕረት ኃጢአታችንን ደምስሶ፤ የተዘረጉብንን የራስ ወዳድነት መሠረቶችንና ወደ ሌላ አቅጣጫ የሚያመሩት ጥፋቶች በድፍረት ለመከላል መጋረጃ እናገኝ ዘንድ ይረዳናል።

ጉዳዮችን ከማመስገን አቅጣጫ ብንመረምራቸው፤ ማሕበራዊ ክፍፍሎችን ለማሸነፍና በእርግጥ በፖለቲካ ትግሎች መንገድ አማካይነት የምሥራቹን ትንታኔ መገንዘብ እንችላለን። ነገር ግን ስለሰው አኗኗር ሰፊና በጥበብ የተመላ እይታንና የበለጠ ጥልቀትን ይጠይቃል። ይህ እይታ፤ ውጫዊ ክፋትን ከውስጣዊ ሥርዐቱ ጋር ማያያዝ፤ በክፋቶች ላይ ለሰው ልጅ እውነተኛና ለተሟላ ጥቅም በቅን ፍላጎት መከራ ለማድረግ መሠረትም ነው። ይልቁንም፤ በክፋት ላይ ወሳኝ የሆነ ድል ለመቀዳጀት ሰዎችን ማግባባት አስፈላጊና ግዴታ ቢሆንም፤ የሁሉም አባት በማዳን ተግባሩ የሰውን ልጅ ጥረት ይፈልጋል።

በማጠቃለልም፤ ክፍፍሎችን ለመቋቋምና እነርሱንም ለማዋሐድ፤ ተገቢ የሆነን ስፍራ መሻት፤ የሰው አመለካከቶችና ግዴታዎች ናቸው እንላለን። ቤተክርስቲያን የተቀበለችውና የምታስተምረው፤ የምሕረት ወንጌል፤ በእግዚአብሔር የተሰጠን ብቸኛው ቦታ፤ ከእኛና ከመሠረቱ ቀሪ ከሆነው ስሜት ወይም ግዴታ ባሻገር ድረስ መሄድን ይጠይቃል።

መስከረም 27

ቤተክርስቲያን የእርቅ ኅብረተሰብነት

ይህ እርቅ የወረደበት ሕብረተሰብ፤ ይህ የመነሻና የግንኙነት ነጥብ፤ ተምኔታዊ ማሕበረሰብ ሳይሆን፤ ነገር ግን በአንዳንድ መንገዶች በታሪክ የተረጋገጠ ልምድ ነው። በማንኛውም መንገድ ቤተክርስቲያን ከክፍፍልና ከሥቃይ ምንም አይነትም፤ ሆኖም አሁን ከጉሣና ከደም ትስስር ባሻገር፤ የባሕል፤ የዘርና እምነት ልዩነቶችን ከሚያመለክቱ፤ ቀደም ሲልም በቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ካልተከሰቱ ከበጎ ፈቃድና ከመግባባት ስሜት ጋር የሕብረተሰብ እርቅ ለማድረግ ልምድ አላት።

ቤተክርስቲያን በግላዊ አካልነት ሳይሆን፤ የበላይ መሪዎችም ከአሁን የበለጠ ከቶ አልተለያዩም ነበር። በሌላ በኩል በእርግጥ፤ በካቶሊክ ቤተክርስቲያን ውስጥ፤ ጳጳሳት ሃምሳ ከመቶው የመጡት ከምሥራቁ ገፍቀ ዓለም በመሆኑ፤ አዲስ ሚዛናዊ የሆነ ቀንበር ፈጥረው፤ በቤተክርስቲያን መሪዎች በኩል የምሥራቁን ገፍቀ ዓለም አዲስ ሁኔታ ለመፍጠር የተሻለ ክስተት አጋጥሟታል።

እስቲ፤ የእዚህን አባባል ምንነት በጥንቃቄ ለማቅረብ እንሞክር። በእርግጥ፤ አበልጸጂ ክስተት ቢሆንም፤ ነገር ግን በዚሁ መጠን በጣም አደገኛም ነው። በተለያዩ የክልል አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የራሳቸውን ግንዛቤ ዕድገት አመለካከት፤ የባሕሎቻቸውን ጥንካሬ፤ የትውፊቶቻቸውን ብልጽግና፤ የሥነ ጽሑፎቻቸውን አግባብነት፤ የተረቶቻቸውንና በዘመናት ታሪኮቻቸው እንዴት መጠቀም ይችላሉ?

ታላቅና ፈጣን የባሕልና የቋንቋ ልዩነት ወደ ከፍተኛ አለመግባባትና የእርስ በርስን የመረዳዳት አግባብነት በማሳጣት አደጋን ሊያስከትል ይችላል።

በምዕራብ አብያተ ክርስቲያናት መካከል፣ በጥንት ጊዜ የታየ ትርጉሙ፣ እርስ በርስ የመግባቢያ ቋንቋ ስላልነበራቸው በዚሁ ምክንያት ተለያዩ። በእነዚሁ አለመግባባቶች ምክንያት የመለኮታዊ አቋማቸው ተቃውሞ ብቅ ማለትን ጀመረ። በዚሁ በጋራ እምነታቸውና ሥርዓታቸው ላይ የመስማማት ፍሬ ሐሳቦቻቸው የበለጠ እየተበላሹ ሄዱ።

በዛሬይቱ ቤተክርስቲያን፣ በተለያዩ ባሕሎች መካከል ከፍተኛ የውጥረት አደጋዎች አሉ። በአሁኑ ጊዜ በቤተክርስቲያን የነበረው የምዕራቡ የባሕል አንድነት እንደዚያው እየጠፋ ነው። በቅርብ ዘመናት በሚጠቀሱት አንዳንድ ቤተክርስቲያን ታሪክ ጥቅሶች ሁኔታዎች፣ ለእኛ ግልጽ ባይሆኑልንም የተለያዩ አመለካከት ካላቸው ክፍሎች ለመጡት ማስረጃዎች ናቸው።

እንግዲህ፣ ለዎች ረጅም ጊዜ እንዲባክን ከማድረጋቸው በፊት እርስ በርስ ካልተደማመጡ፣ እርስ በርስ ለመገናኘት ካልሞከሩ፣ በእነዚህ ሁኔታዎች ምክንያት ቤተክርስቲያን የጋራ የሆነውን እምነት አጥታ ትከፋፈላለች።

ሳያቋርጡ አንድ ላይ የመሆን ጥረት ማድረግ፣ እርስ በርስ በመነጋገርና በመደማመጥ፣ ሌላው ያለውን በማደስና የተሻለ ግንዛቤ በማድረግ በዚሁ መደበኛ የሆነ የእርቅን ምስጢር ማምጣት ይቻላል።

ይህ እይታ፣ ለጋራ ግንዛቤ፣ ሕብረተሰብ መደበኛና አጽናኝ የሚሆነው፣ በእርቅና እርቅ ለማድረግ አዘውትሮ መሠረት በመጣል፣ በለዎችና በቡድኖች መካከል፣ እንዲሁም በአስተሳሰባቸው መካከል ያሉ ልዩነቶችን በባሕሎችና በአቋሞች መስተካከል አማካይነት የወደፊቱ የግጭት ምንጮች መወገድ ያለባቸው ናቸው።

ለስሙ ካቶሊክ ነን ባዮችና የተለማማጅ ካቶሊኮች የእርቅ ጉዞ

ለብዙ ሰዎች፣ የቤተክርስቲያንን እውነታ እንደ ሥልጣን ፋክክር ሳይሆን፣ ቀረጥ ከፋይ እንደ ነበረውና፣ በሆነው መንገድ ራስን መከላከል ሳይሆን፣ እንደ ፍቅርና አገልግሎት እንዳንድ እርምጃዎችን መጨበጥ ያስችላቸዋል። ቤተክርስቲያን ውጫዊ እውነታ ሳትሆን ለብዙ ሰዎች ጠቃሚ ናት። ቤተክርስቲያን ፍጹም ውጫዊ እውነታ አይደለችም። የአገልግሎት ወዳጆችንም ናት እንጂ። በአካሎችዋ ዘንድና በተቋማትዋ በኩል፣ የስሕተት ተግባራት አይኖሩባትም ማለት ባይቻልም፣ ነገር ግን በአጠቃላይ ሁኔታዋ ስትወሰድ ሕያው አገልጋይ ናት።

ይህን ቀላል እውነታ በትክክል ከተረዳነው፣ ለራሳችን እንዲሆን የምንመኘውን ያህል መሥራት ይገባናል። በእርግጥ ለአስመሳይ ካቶሊኮች ኢየሱስን መቀበል ማለት እርሱ ወደ እኛ እንደመጣ አድርጎ ለመቀበል መለወጥ ያስፈልጋቸዋል።ይህም ከሐዋርያቱ፣ ከቤተክርስቲያኑና ከታሪካዊው እውነታ ጋር በማዛመድም ነው።

ኢየሱስ የመጣው እንደ አካላዊ እውነታ፣ እንደ ቤተሰብ በሆነው ሕይወት ለመኖር፣ ሕይወቱን እያንዳንዳችን የምንሰበስብበት እንደ ታላቁ «የወንጌል አዳራሽ» በመሆን በግል ምክንያትና ውስጣዊ ለመሆን ብቻ ሳይሆን፣ ነገር ግን ማሕበራዊ የመሆን እውነታም ነው።

ካቶሊክ ነን ባዮች፣ የኢየሱስን እውነተኛ ቅጥያ የሆኑትንና ከእርሱም ጋር ብቸኛ ትስስር ያላቸውን፣ ቅዱስ ቁርባናዊ አካሉን ወይም ቤተክርስቲያናዊ አካሉን የመቀበል ስሜት ሳይኖራቸው፣ ታሪካዊነቱን፣ ክርስቶሳዊ አካልነቱን ወይም የናዝሬቱን ኢየሱስ ታሪካዊ ሕይወቱን (ቅዱስ ቃሉን) መቀበል አይችሉም።

ይህ እውነታ ተለማማጅ ካቶሊኮችን በሕይወታቸው የእግር እጥበትን፣ የመንፈስ ቅዱስ (የጸሎተ ሐሙስን) ዕለት ድርጊት አድርገው መቁጠር ሳይሆን፣ ነገር ግን እንደ አገልግሎት እውነታን የበለጠ እንዲኖራቸው ያስፈልጋል። የእግር አጠባው ትርጉሙ የማረጋገጫው ምዕራፍ በቁምስናዬ አባላት መግቢያ በር

እጅታ ላይ እንዲለጠፍ ወስኛለሁ። በእርግጥ የእግሮች አጠባ ፍቅርን የሚገልጥ፤ ስለራሱ የራሱን ሕይወት በቤተክርስቲያኑ መካከል አያሱስን በመከተል ስለ ሰዎች እውነተኛ ደግነት፤ በማሕበራዊ ክልል እያንዳንዱ ውስጣዊና ሰብአዊ ዘርፍን ለማሳደግ፤ ከፍተኛ ሥነ-ምግባራዊ ጠቀሜታዎችን፤ ከፍተኛ ጥልቅ የሆነ በጋራ ማሕበራዊ ጉዳዮችን፤ እንደ ቤተክርስቲያን ተቋማት ዓለም አቀፋዊነት ጠቀሜታን ማሳደግ፤ የክርስቶስን ትህትናና አገልግሎት የመስጠት፤ የየዕለት እውነታ ነው። ይህ ሁሉ በዓለም አቀፋዊ ጠቀሜታቸው ምክንያት በብዙ ልዩነት እውነታዎችና፤ በችግሮች ሁሉ ልምዶች መካከልም ቢሆን እንኳ የመወያየት ችሎታንና፤ የሰላምን ልምድ ማሳደግ ያስችላል።

መስከረም 29 .

የእርቅ ምስጢራዊ እንቅስቃሴ

እርቅ የወንጌሎችን እንቅስቃሴ የመመሥረት እውነታ ሲሆን፤ ይህንንም በንስሐ ምስጢር ውስጥ ማግኘት ጠቃሚ ነው። ተናዛዥ እርሱ ወይም እርሷ ብዙ ጊዜ ይጠራጠራል፤ ምክንያቱም በጥልቀት እንዳልተለወጡ ይሰማቸዋል። በእርቅ ምስጢር እራሱን በመመርመር አመለካከት፤ በየሳምንቱ ወይም በየወሩ በመደጋገም መታየትን ያበሳጫቸዋል።

በእርግጥ፤ ተናዛዥ የተረከበው ሕይወት እንዲያው ከውጫዊ ትብብሮች ያገኘው እርዳታ ነው እንጂ፤ በግላዊ እንቅስቃሴ ዘልቆ ማየትን ስላልቻለ፤ ስለዚህም ምንም ዕድገት ማየት አልቻለም። ስለዚህም ለመሻሻል ምንም የተደረገ የፍላጎት እርምጃ የለም። ከኑዛዜ በኋላ የሚሰጡ ሰላም አንቺ ማርያም ሆይን ሶስት ጊዜያት ድገም የሚባለው ምስጢር፤ የተደጋገመና ምንም ውጤት ሳያመጣ ለብዙ ጊዜ እንደዚያ እንዲደገሙ የተነገሩ ናቸው። በኑዛዜ ለመሻሻል የሚደረግ የእርዳታ እርምጃ፤ ካሁንም ቢሆኑ የሚጋርዱ መስለው የሚያዩትን ወይም እንቅስቃሴ አልባ የሆኑትን ተደጋጋሚና ተመሳሳይ የሆኑ ሁኔታዎችን ሲያጋጥሙአቸው ተስፋ የሚያስቆርጡአቸው ሊሆኑ ይችላሉ። በሌላ በኩል ጉዳዮች በትክክል ሲፈጸሙ፤ ሁኔታዎች ሕያው ሆነው ሲገኙና፤ የሚመለከታቸው ግለሰቦች የሚሠሩዋቸው ሥራዎች በትክክል መሠራታቸውን ሲመለከቱ ካሁኑ የሚለማቸውን ደስታ ማሰብ ነው።

እያንዳንዱ ግለሰብና፤ እያንዳንዱ ማሕበረሰብ፤ ሕያው ወደ ሆነው በረከት ለመድረስ እንደሚችል እናምናለን። እራሳችን በእግዚአብሔር ላይ በመተማመን፤ በፍቅርም በመራመድ፤ ወደ እርሱ የሚያመጣን፤ ወደሚያድነን ውስጣዊ እንቅስቃሴያችንን ወደሚያነቃቃው፤ ዘወትርም ምሕረት ወደሚያደርግልንና በግማሽ መንገድ ሲደክመንም ወደሚገብኝን ያለድካም ወደ እርሱ መራመድ አለብን።

የእርቅ እንቅስቃሴ፤ በድካም የሚያቋርጡት ሳይሆን፤ አዝጋሚና የሚደጋገም እንቅስቃሴ ነው። ለእኔና ለሌሎችም የብርሃን ጸጋ ስላለን፤ በዚሁ የምሕረት ጸጋ ወደፊት እንቀጥላለን፤ የበለጠ እውነተኛና ትክክለኛ ለመሆን እንጥራለን።

መስከረም 30

የንስሐ ንግግር

እኔ የንስሐ ንግግር ስል ምን ማለቴ ነው? ለእኔ ቤተክርስቲያን ከሚወክለው ካህን ጋር በሚደረግ ውይይት ተሳታፊ መሆን ማለቴ ነው። በቀላሉ በአጭር ኑዛዜ ድክመቶቼን ከመዘርዘር የበለጠ በእርቅ ሁኔታ፤ በሰፊው መንገድ ለመኖር በሚደረግ ሙከራ ውይይት ማድረግ ነው። ይህ እንዴት ሊሆን እንደሚችል ለመግለጥ እጥከራለሁ። ቢቻል ውይይቱን በጥቂት ክቅዱሳት መጻሕፍት ለምሳሌ ከመዝሙረ ዳዊት በሚነበብ ጥቅስ መጀመር የተሻለ ነው። ከዚያም በኋላ ሶስት ፊርጅ ባለው ሂደት ውስጥ መከናወን እንደሚገባው አጭር የምስጋና ኑዛዜ (ኮንፌሰ በ.ቴኦ.) እና የእምነት ኑዛዜ (ኮንፌሰ ፊ.ዴ.) ብዬ የምጠራቸው ናቸው።

የዚህ ኑዛዜ ንግግር የመጀመሪያው መንደርደሪያ በሚቀርበው ጥያቄ መልስ ይጀመራል። በመጨረሻ ጊዜ ከተናዘዝሁ በኋላ በተለይም እግዚአብሔርን ለማመስገንና ለመወደስ ፈጽሜአለሁ ብዬ የምገምታቸው ጉዳዮች ምንድናቸው? በእነዚያ በፈጸምኳቸው ጉዳዮች ይልቁንም፤ እግዚአብሔር አጠገቤ መሆኑ በዚሁ የእርሱን እርዳታና እርሱ መገኘቱን ተስምቶኝ የለምን? በዚሁ በምስጋናና በውዳሴ አባባል፤ ሕይወትን በተስተካከለ ይዘትና ቅርጽ ባስተመጣቸው በእነዚህ ነገሮች ላይ አትኩር ወይም አስምር እላለሁ።

ከዚያም በኋላ፣ ተገቢ የሆነው ኑዛዜ ይቀጥላል። ትምህርተ ክርስቲያንን ስንማር፣ የኑዛዜ ሥርዓተ አፈጻጸም በተማርነው መሠረት፣ እኔም ከዚህ ጋር አብራ በመጓዝ፣ በሥርዓቱ ትዕዛዛት ውስጥ የተጣሰውን ወይም በዚህ መሠረት ምን እንደ ተፈጸመ ሕሊናን መመርመር ያስፈልጋል። ነገር ግን በትዕዛዙ መጣሰ ውስጥ ለረጅም ጊዜ የቆዩት እነዚህ ተከታታይ ጥያቄዎች ቢገናዘቡ፣ ከመጨረሻው ኑዛዜዬ በኋላ ይልቁንም፣ በእግዚአብሔር ፊት ሊሆን የማይገባውን ነገር የፈጸምኩት ምንድነው? የተጫነኝ ሽክም ምንድነው? ስለ ኃጢአታችን ዝርዝር ለማለባለብ የበለጠ ከመጨነቅ (ዋነኛው ምክንያት እርሱ ቢሆንም) እጅግ ከባድ የሆኑና የተለያዩ ጉዳዮችን ስለምናስተናግድ፣ እነዚህም በተከታታይ የሚታዩ ቢሆኑም፣ ሁኔታዎችን በመከለስ ስለምንናገር፣ በዚህ ላይ የኖርንና በእኛም ላይ የተጫነ በመሆናቸው እንደገና እንዲከሰቱብን ስለማንወድድ፣ ከእነዚህ ነገሮች ለመንጸትና ምሕረትም እናገኝ ዘንድ እኛነታችንን በእግዚአብሔር ፊት እናስቀምጣለን።

በዚህ መንገድ፣ ራሳችንን የመሆን ለሜት እንዲለማን፣ እራሳችንን በእርግጥ የትኩረት አቅጣጫ አድርገን እናስቀምጣለን። እንደገና እንዳይከሰትብኝ ምን ማድረግ አለብኝ? አሁን በእግዚአብሔር ፊት ዋነኛው ሽክም ምንድነው? እግዚአብሔር ሊገላግለኝ የሚፈልገው ከምን ጉዳይ ነው? የኃጢአትን ዝርዝር መመዝገብ ሁልጊዜ ቀላል ባይሆንም በዚህ መንገድ ቀስ በቀስ መለወጥ የሚፈልግ ሰው በሚያደርገው የተመሰገኑ ግንዛቤ እየተሻሻለና እየቀለለለት ይመጣል።

በመጨረሻም፣ ወዲያውኑ የእግዚአብሔርን ምሕረት ለማግኘት የሚያደርገው ዝግጅት በእምነት የሚደረግ ኑዛዜ ነው። በእግዚአብሔር ፊት የሚታወጅ ጉዳይ ነው። «ኒታ ሆይ፣ ደካማነቴን አውቃለሁ፣ ልክ አሁን እንደሆነሁት እኔን በማዳን ችሎታህ በሕይወቴ ላይ ያለህን ኃይልነት አምኛለሁ። ሁሉንም አጥቼ እኔ ኃጢአተኝነቴን ለአንተ አስረክቤለሁ። ሁሉንተናዬን በአንተ እጅ ላይ ስለጣልሁ ከእንግዲህ ወዲህ አልፈራም።» በቃሉ በእምነትና ልምድ በደስታ እግዚአብሔር ወደ ሕይወታችን ውስጥ ገዛቱ የምሥራቹን እንደሰጠን እምነን በመቀበል በደኅንነት አናኗር መኖር አለብን። «በሰላም ሃዱ፣ የኃጢአታችሁን ክብደት፣ ሽክማችሁን፣ ደካማችሁን፣ እምነት ማጣታችሁን፣ ውስጣዊ ለቃያችሁንና ሐዘናችሁን እኔ ወስጃለችኋለሁ። እናንተን ነጻ አደርጋችሁ ዘንድ የሁላችሁንም ሽክም ስለእናንተ እኔ እራሴ ተሸክሜለችኋለሁ» ይለናል።

የጥቅምት ወር

ጥቅምት 1

ኢየሱስ ፍጹም ቃል ስለመሆኑ

«በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ። ይህም ቃል እግዚአብሔር ነበረ፤ ጸጋንና እውነትንም ተሞልቶ በእኛ አደረ» (ዮሐ. 1፡1፤14)።

የኢየሱስ ድርጊቶችና ንግግሮቹ፣ በለው ላይ ያለው አመለካከቱ፣ ምስጢራቱ፣ ለአባቱ ምስጢር ራሱን የእርሱ መንገድ ማድረጉ፣ በድፍረት የተመላ ነፃነቱ፣ ከብሉይ ኪዳን ሰብእናዎች ጋር ያደረጋቸው ንጽጽሮች በደቀ መዛሙርቱ ላይ ያቀረባቸው ጥያቄዎቹ የወደፊቱን ሁኔታ በጥልቀት አትኩሮ መመልከቱ፣ በልዩ መንገድ እግዚአብሔር በእርሱ ውስጥ መገኘቱ ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ከእርሱም ጋር እንደ መሆኑን ይገልጣል። እግዚአብሔር በእርሱ አማካይነት ግንኙነት ያደረገው፣ ከሰው ልጅ ጋር ብቻ ሳይሆን ከራሱም ጋር ግንኙነት አድርጓል፤ «በቸርነቱና በጥበቡ እራሱን ገለጠ፤ እግዚአብሔርንም ደስ አሰኘው። መለኮታዊ መገለጥ ቁ. 2ን ተመልከት (ደዲ ቪርቡም ቁ. 2)። ልንጠባበቀው ወይም ልንጠይቀው የማንችለውን በመለኮት ርኅሩኅ ውሳኔ ምስጢር አማካኝነት በኢየሱስ ተፈጸመ። ይህ የናዝሬቱ ሰው ከአንድ አምላክ ጋር ፍጹም ራሱ የሆነው፣ በታሪክ ሂደት ውስጥም የእርሱን ስፍራ የወለደው፣ የሰው ቃል የሚናገረው እርሱ ኢየሱስ ነው።

ስለዚህ እርሱ ፍጹምና እውነተኛ ቃል ነው። እርሱ ሙሉ በሙሉ የሰው ልጅ መሆኑን አረጋገጠ። እያንዳንዱ ሌላው ሰው በእያንዳንዱ ሌላው ሰው ቃል እርሱን መልሶ ካደመጠና ከእርሱም ጋር ከጀመረ ትክክለኛ ሰው ነው። ይህም ማለት፣ የኢየሱስ ሕይወት ሥጋ ከለበሰ ጊዜ አንስቶ እስከ መንፈሱ ፋሲካ በረከት ድረስ የእግዚአብሔር ቃል ውሳኔ ነው። በዚህ እግዚአብሔር እርሱ ማን መሆኑን በትክክል ይነግረናል። እርሱ የሕይወት መገኛ ነው። እርሱ ሥላሴ ነው። እግዚአብሔር ለእኛም ማን መሆን እንደሚገባ ይነግረናል። ተወዳጅ አባታችን፣ ተቀባያችንና አዳኝ መንገዳችን፣ እስከሞት ድረስ ለባዊ ሁኔታዎቻችን

የተካፈለልን፤ ወዳጆችን፤ የመለኮታዊነቱ ተወካይ እንዲያደርገንም ይፈልጋል።

ጥቅምት 2

ቃሉ የሰውን ሕይወት ማሸጋገሩ

እኛ ባልተቋጨ ፍሰጋ፤ በመንፈሳዊ ተሳትፎአችን፤ እውነተኝነታችንና ተስፋችንን በድፍረት ተንቀሳቅስን፤ ሰባዊ ልማዳችንን ከተለያዩ አቅጣጫዎች፤ ባልተረጋገጡ ድሎች የነፃነታችንን ክብርና ሽክም ይዘን ወደ መጽሐፍ ቅዱስ እንመጣለን። ቀስ በቀስ የደበዘዘውን፤ የተተወውን፤ ነገር ግን ቀስ በቀስ እንደገና የተገለጠበትን፤ ተሰባሪና ትገቢ ያልሆነ እኛ፤ መጣበቂያችን፤ የማይቻለውን የእግዚአብሔርን ምስጢር ጠልቆ የመረዳት ችሎታ ሰጠን። እኛ እራሳችን የባደነት ስሜት የሚሰማን መሆኑን፤ ከማንኛውም ጥርጣሬና ጥፋት ነፃ መውጣታችንን ወስኖ እግዚአብሔር በቃሉ ያብራራልናል። እኛ ሙሉ በሙሉ እራሳችንን የምንሆነው በእምነት መንፈስ ተሞልተን፤ ለዘለዓለሙ ከላይ የሚወርድልንን የርኅፋትን ክብር፤ በእምነት መቀበላችንን ስንረዳ ብቻ ነው። እንግዲህ፤ ልክ ከዚህ ግንዛቤ የምንረዳው የሰው ልጅ በልዩ ልዩ ልምዶች ከፍተኛ ደረጃ በመድረስ፤ መንፈሳዊ ክስተት የሆነው የእግዚአብሔርን ቃል አጣምሮ በመገመትና በመደገፍም ነው።

የእግዚአብሔርን ቃል እያሰላሰልን በተጓዝን ቁጥር፤ የሰውን ታሪክ በሚመለከት፤ በቅዱስ ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ምስጢር መረዳት እንችላለን። በእግዚአብሔር ቃል የተብራራውና የዳነው፤ በሰባዊ ሁኔታዎች ባለማቋረጥ፤ ይልቁንም፤ እኛ እራሳችን በኢየሱስ ሕይወት ላይ ስናሰላሰል፤ እግዚአብሔር እንደ አንጻባራቂ ብርሃን እራሱን በመገለጥ ሕይወትን ከደኅንነትና ከእውነት ይዘቱ ጋር እንድንገናኝ ያደርገናል።

በአዲስ ተስፋና ብርሃን፤ በአዲስ ውሳኔ በዕለት ተግባራችን ለመመስከር፤ በተለመደው ጠባያችን የምሳሌነት ብቁ ካለመሆን፤ ሐሳብ፤ በጥርጣሬ ከመፈለግ፤ ልታይ ከማለት አጉል ጉራ፤ ተስፋ የመቁረጥ ነፃነታችንን በመጠበቅ በእግዚአብሔር ቃል የድል አድራጊነትን ኃይል እንመልሳለን።

ጥቅምት 3

ቃሉና ቤተክርስቲያን

መጽሐፍ ቅዱስ የሚገኘው በራስዋ በቤተክርስቲያን ውስጥ ነው። ቃሉ እምነትን የሚያነቃቃና የቤተክርስቲያንን እንድነት ጥሪ የያዘ ነው። በፈንታውም፤ የቤተክርስቲያን እምነት ቃሉን ተቀብሎ፤ ሳያሰልስ መልሶ በወቅቱ በማስተጋባት በከፍተኛ ጥንቃቄ መጠበቅና ማስተላለፍ ነው። ቤተክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን በሥልጣንዋ ለተለያዩ ተግባራትና አገልግሎት በማዋል ኢየሱስ ራሱ እንደመሠረተውና መንፈስ ቅዱስም ከስጦታው ጋር እንደ አንፃባረቀው ትተረጉማለች። መጽሐፍ ቅዱስ ወሳኝ ቅርጹና ይዘቱን ያገኘው በተለመደ ክልል ውስጥ ከቤተክርስቲያን ትውፊት ነው። ከዚህ ትውፊት መጽሐፍ ቅዱስ ባሕርያቱን ያገኛል፤ በዚህ መጽሐፍ ቅዱስ ወሳኝ ቅርጹንና ይዘቱን ያገኛል። መጽሐፍ ቅዱስ ከዚህ ትውፊት ከሌሎች የመለኮታዊ ነጻብራቅነት ከሌላቸው መጻሕፍት እንዲለይ የተደረገውና የሐዋርያትን ምስክርነት በነቃ ተሳትፎ የሚገናኘው፤ ለተለመደው የአሠራር ትርጉም መመሪያ ወሳኝ ምንጭ የመሆን ባሕርያት አሉት።

እንግዲህ፤ በቅዱስ መጽሐፍ ጥናት ውስጥ የአንድ ግለሰብ ጥንካሬዎቹን በጥልቀት በመጠቀም፤ ከመላዋ ቤተክርስቲያንም ጋር ከፍተኛ ትስስርና ልባዊነት ማድረግን ይሻል።

በመጀመሪያ፤ ይህ ሰላም ወሳኝ ከሆነው መመሪያ ጋር እንደ ተስማሚ ጥሪ ተደርጎ መሰማት አለበት። በእርግጥ፤ «የእግዚአብሔር ቃል እውነተኛ ትርጉም የመስጠት ተግባር፤ በጽሑፍም ይሁን በትውፊት የማስተማሩን አገልግሎት ሕያውነት፤ ለቤተክርስቲያን ብቻ የተሰጠ ድርሻ ነው። በዚህ ጉዳይ ላይ የሚፈጸመው ክንውን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ነው።» መለኮታዊ መገለጥ (ደዱ ቬርቡጽ)።

በዚህ ላይ መጨመር የምፈልገው ነጥብ፤ በደስታ የሚያኖር ገቢ፤ የአማኞችን ሁሉ ፍላጎትና ዕውቀት ማግኘትን ነው። «በቃላትና በእውነታዎች ሽግግር ውስጥ አትኩሮት በተገባቸው ጉዳዮች ላይ የታየውን ዕድገት በማስተዋል ነው። ይህ በብዙ መንገዶች ተከስቷል። ይህ የተከሰተው አማኞችን በማጥናትና በማሰብ፤ በልባቸውም ውስጥ አጥልቀው ያሰላስሉታል። (ሱቃ. 19፤51)። የሚከሰተውም፤ ባጋጠማቸው መንፈሳዊ ጥልቅ ስሜት

በመንፈሳዊ እውነታ መሠረት ነው። ከነዚያ ቃሉን ከተቀበሉት፤ ከሚያደርጉላቸው ስብከት ይመጣል፤ በዚሁ ይሰማመዱታል። መለኮታዊ መገለጥ ቁ. 8 (ዲዩ ቬርቡም ቁ.8)።

ስለዚህ ለዓለም ተስፋ ጠቃሚ መልዕክት የሚሰጡ በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ተግባራዊ ችሎታዎች ዋጋ ሳያገኙ የቀሩት፤ አብዛኛው ክርስቲያን የሆኑት ሰዎችን አቅመቢሶችና ቸልተኛ በመሆን፤ ወይም በግዴለሽነት፤ ወይም የመጽሐፍ ቅዱስ መጽሐፍን በተመለከተ ያደረጉት ዝግጅት ስለሌላቸው፤ ፍሬቢስና ያልተዳሰሱ መጻሕፍት አድርገው በመቁጠራቸው ነው።

ጥቅምት 4

ቃሉና ሥርዓተ አምልኮ

ልዩ በመሆን ሁኔታውና በተቀደሰው ሥርዓተ አምልኮ ውስጥ እዳች ቃል የሚያስተጋባበት «ስፍራ» አለ። በእርግጥ፤ ሥርዓተ አምልኮ፤ እራሱን እንዲያስተጋባ፤ የተጠራው በቃሉና በሰው ልጆች መካከል የማያቋርጥ ውይይት ነው። በእርግጥ፤ እባታችን ከሰማይ ወጥቶ፤ ከልጆቹ ጋር በፍቅር የሚነጋገርበት እዳች የመገናኛ ስፍራው ሥርዓተ አምልኮ ነው። ጌታ ኢየሱስ ተወዳጅ መሽራው ከሆነችው ቤተክርስቲያን ጋር በዘላለማዊ ውዳሴ ዜማ ተካፋይ በመሆን፤ የሚደረገው ንግግር፤ ይህ ሥጋ የሰበሰው ቃል፤ የእኛው ስደተኛውን ዓለም ያስተዋውቃል። ስለቤተክርስቲያን ሥርዓተ አምልኮ (ሳክሮ ሳንክቱም ኮንሊሊዩም ቁ. 83)።

ስለዚህ ቅዱስ ሥርዓተ አምልኮ፤ እራሱን በእግዚአብሔር ቃል ገበታ ማዕድ ላይ ተትረፍርፎ ይመገባል። ከመዝሙር ዳዊት ዜማና ከማሕሌት ቅንብርም፤ ከቅዱሳን መጻሕፍት ነጻብራቅን ያገኛል፤ ጸሎቶችን፤ የደስታ አቀባበሎችንና አቤቱታዎችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ምንባብ ይወስዳል። በተግባራዊ ዕድገቱም ልክ የቤተክርስቲያንን ሕይወት በመግለጥ የውይይት ዝግጅትን ወደፊት ያራምዳል። ልክ እንደ ብሉይ ኪዳን፤ የተለየ የእግዚአብሔር ሠራዊት ጥሪን በመቀበል በመጀመሪያ ደረጃ እግዚአብሔር የሚናገረውን ማዳመጥ ነው። «ዛሬ ቃሉን ስሙ» (ኢሳ. 94፡4)። እንግዲህ፤ በመጀመሪያ ደረጃ በሥርዓተ አምልኮ ጉባኤ እውነተኛ የእግዚአብሔር ልጅ የክርስቶስ ጌታን ቃል ለማዳመጥ፤ ከእርሱም ጋር ለመተሳሰርና በመንፈስ ቅዱስ

ተመርተው አብን ለማወደስና በትሕትናም ለመጸሰይ በአንድነት ይሰበሰባሉ።

በቅዱስ ሥርዐተ አምልኮ ውስጥ ቃሉ የተበሰረላቸው ሰዎች፤ የተገለሉ ግለሰቦች ሳይሆኑ የዳኑ ሰዎች በአንድነት የተጠሩበት ማዕከል መሆኑ በግልጽ ይታያል። የሚታወጀው ሕያው ድምፅ የሰው ልጅ ሰራሱ የተናገረው ቃል ሳይሆን፤ ነገር ግን የቤተክርስቲያንን ሰላም፤ በልዩ ልዩ ሥርዓቶች አማካኝነት ለጠቅላላ ጉባኤ የሚነገርበት ሁኔታ መሆኑ ግልጥ ነው። የሰውን ልብ በምስጢራዊ መለወጥና በመንፈስ ቅዱስ ንዝረት ውስጥ መኖር የተለመደ ውጤት ነው።

እንግዲህ፤ የቅዱስ መጽሐፍ ቃል በሥርዓተ አምልኮ ሥርያት ወቅት በሚታወጅበት ጊዜ፤ አንድ ዓይነት እውነትን በመተካት፤ ክርስቶስን እንደ እራሱ ምስጢርና የዘረጋውን እውነታ፤ እንደ እራሱ አድርጎ በቫቲካን ጉባኤ ሁለተኛ ሰነድ ትምህርቶች መካከል «እርሱ እራሱ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ በመገኘት፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ በሚነበቡበት ጊዜ እርሱ እራሱ ይናገራል»። የቤተክርስቲያን ሥርዓተ አምልኮ (የሳክሮ ሳንክቱም ቁ. 7)።

እግዚአብሔር በሚናገርበት ጊዜ እንዲመልሱለት ይጠይቃል። የቅዱስ ሥርዓት በምናከብርበት ጊዜ ሁሉ፤ የደጎንነታችንን ሁኔታዎችንና ለእኛ ስላለው የፍቅርን ምስጢር በማስታወስ ለእግዚአብሔር መልስ እንሰጣለን።

ጥቅምት 5

ቃሉ የጋራ ስጦታ ስለመሆኑ

በወትር፤ ቃሉ የራሳችን የግል ቃላትና ሕይወት ያለው አካል አድርገን እንድንፈቅድለት ይጠይቀናል። በጥቂት እንቅስቃሴዎችና ደረጃዎች አማካኝነት በእኛ ውስጥ ተገኝቶ እንድንመስክርለት ይፈልጋል። በመጀመሪያ ደረጃ በእኛ መካከል «የጋራ ስጦታ» ለመሆን፤ በትህትና ይጠይቀናል። የማሕበረሰቡ ግንኙነት የተጠናከረ እንዲሆን መደረግ አለበት። የእግዚአብሔርን ቃል እርስ በርሳችን መካፈል አለብን። (ቆላ. 3፡16)። መንፈስ ቅዱስ ያተጣጠለው፤ ቃሉን በአክብሮት ድርጊቶችንና መልሶች በእኛ ሙስጥ፤ እኛም እርስ በርሳችን በጋራ ከቃሉና በቃሉ እንገነባለን።

እርስ በርስ ተነቃቅፈንና ተራርመንም እንኳ ቢሆን እንደዚያው ይሆናል። በእምነት ላይ የተመሠረተ ወንድማዊ መተራረም፣ ጥልቅ የሆነ ወንጌላዊ እውነታ ነው። እያንዳንዳችን ስለላው ኃላፊ ነን። እያንዳንዳችን ቃሉን በትሕትና አድማጮች ስንሆን፣ በእምነት የመተሳሰብ ግንኙነት ማድረግ ያስፈልገናል። የጋራ ማሕበረሰብን መመስረት የምንችለው በዚህ መንገድ ስንጓዝ ብቻ ነው። ይህ ማሕበረሰብ የሚፈጠረው በእምነትን እውነታ ውስጥ ለእምነታችን በምንሰጠው ምስክርነትና ከዚህም ተነስተን ከተልዕኮአዊ መንፈስ ጋር ስንጓዝ ነው። «በእግዚአብሔር ዘንድ የሚሆን እምነታችሁ በሁሉም ስፍራ ተነግሮአል» (1 ተሰ. 118)፤ እናንተ እራሳችሁ የእኛ መልዕክት ናችሁ» (2 ቆሮ. 3፣2)።

እንደዚህ የመሰሉትን ጥልቅ ግንኙነቶችን ከተሰማመደ፣ ማሕበረሰባችን ጥበብን ተቀዳጅቶ በቃሉ ብርሃን የተለያዩ የሰውን ሁኔታዎች መተንተን ይችላል። በሥራ ዓለም ያጋጠሙዎቸውን አጣዳፊ ጥያቄዎች፣ ቤተሰብ ከሚኖርባቸው አዳዲስ ሁኔታዎች ውስጥ፣ የወጣት ወንድና ሴቶች አስመረጋጋት መንፈስ፣ አንዳንድ ትርጉም ያላቸውን ምክንያቶችን በመዘርዘር፣ ማሕበረሰባችን ራሳቸውን ዱዳና ግራ የተጋቡ ሆነው ተገኝተዋል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ካለው ውስብስብነትና እውነታው ጋር የተሳሰረ ነውና።

ቃሉ «እውነት» የመሆን ችሎታውን ፈጽሞ፣ ስለሰባዊ ሁኔታ ጥልቅ ትርጉምና ፍጹም የሆነ ደኅንነትን በመስጠት የሚገለጠው ከዚህ አመለካከት ብቻ ነው።

ጥቅምት 6

ቃሉ በቤተሰብ ውስጥ

ቤተሰብ በየሳምንቱ አሁኑድ በሚቀደሰው ቅዱሴ የሚታወጀውን፣ ወይም መጽሐፍ ቅዱስ በቀጥታና በጥበብ ደጋግሞ በማንበብ በእግዚአብሔር ቃል ዙሪያ በአንድነት ሲሰበሰብ፣ በቤተሰብ አኗኗር ውስጥ በተለያዩ ደረጃዎች በሚገኙ በቤተሰብ አባላት አማካኝነት የሚከናወኑ ድርጊቶች ሁሉ፣ በባራይቱ ዓለም የተከሰቱ ነገሮች፣ ጠቃሚ የሆኑ መልዕክቶችም ባልተቋረጠ ምንጭነት ያገኙባቸዋል።

ይህ የሚፈጸም ከሆነ፣ እውነታዎችና ሁኔታዎች በግርድፍ፣ አንዳንዴም በአደገኛ ይዘት ወደ ቤተሰብ ሊገቡ አይችሉም፤ ነገር ግን በጥበብና በእግዚአብሔር ቃል በሚገኝ ሰላም አማካኝነት ተጣርተው የሚያልፉ ይሆናሉ።

ከዕለታት አንድ ቀን፣ ፌዴራልን የተባሉ አንድ ካርዲናል፣ በሰበካቸው ክልል ውስጥ በሚገኙት ቁምስናዎች መካከል በአንዱ ተገኝተው ባደረጉት ጉብኝት፣ ያስተላለፉትን የክርስቲያናዊ ጥበብ፣ ስሙ ባልታወቀ ከተማ የሚኖረውና ለመዳር በዝግጅት ላይ የነበረው፣ መልካሙን ልብስ ሰፊ ለመመገብ ወደ ገበታ ቀርቦ ለነበረው ቤተሰቡ፣ ካርዲናሉ ያደረጉትን ማሳሰቢያ ነገራቸው። ሊቀ ጳጳሱ ለልጆቻቸው አስተያየት ሰጥተው ያደረጉዋቸውን ንግግሮች፣ በእርግጥ፣ ሰዎች በሌሎች ስቃዮች ውስጥ ተካፋዮች እንዲሆኑ ያደረጉዋቸው የእነዚያ ቃላት ትዝታዎች ናቸው፤ ይኸውም፣ በቀላሉ ምዕዋት የማድረግን ተግባርና የሌሎችን ድካምነት የአንዱ የግሉ የማድረግን ስሜት አስከተለ። በዚሁ መሠረት ልብስ ሰፊው ታናሽቱን እህቱን ምግብ አስይዞ በጉረቤታቸው ወደሚገኙት አንዲት ባልዋ ወደሞተባት ሴት ላከ። ሊቀ ጳጳሱ የተናገሩት ቃል ሕያው በመሆን በቤተሰቡ ውይይት አማካኝነት ተግባራዊ ሆነ።

ጥቅምት 7

ቃሉ የተቀበረ ሀብት ስለመሆኑ

በቃሉ ብዕዕና መኖር ይገባል። ባሁኑ ጊዜ ግን ይህ አልሆነም። በግምት መግለጥ እንደሚቻለው፣ ሕይወታችን ቃሉን አይመገብም፤ ወይም ለቃሉ አልተገዛም። መልካም የምናደርግ ቢሆን እንኳ፣ ተስማሚ በሆነ ልማድና በጥሩ አስተሳሰብ በመነጮ ሁኔታ፣ ተመርተን እንኖራለን እንጂ። የሃይማኖት እምነታችን ባሕላዊ ይዘቱን የተቀበልነው፣ ሞራላዊ ደረጃ ምን ማድረግ እንደሚገባን ሲመራ ነው። መጪያችን በተነቃቃበት ወቅት፣ በጥልቀት የሚሰማን እግዚአብሔር በእኛ መካከል መሆኑን፣ አያሱስም ዋና ረዳታችን መሆኑን ነው። ነገር ግን ከዚህ በተለይም ዘወትር በእጅጉ ትንሽነትን ይሰማናል። በእርግጥ፣ የእግዚአብሔር ቃል «ያነቃቃን ዘንድ» የእርሱ ምስክርነት ልባችንን በደስታ መሙላት ይችላል። በወንጌሎች የተጠቀሰው አያሱስ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ በኩል በማዳመጥና በማሰላስል የተጠቀሰውን በእርግጥም «የምሥራች» መሆን የሚችለው፣

በግላችንና በታሪካዊ ኑሮአችንም አሁን በዚህ ወቅት እንዴት ሊደርስልን እንደሚችል፣ ለምሳሌ በሕብረተሰብ ውስጥ ያለንን የሥራና የኃላፊነት ክፍተት እይታ፣ ስለ ጉዞአችንና ስለ ራሳችን የመሠረተናቸውን ክፋና ጠባብ አስተሳሰቦች፣ በትክክል መገለጻቸውን እንደሚችል በጥራቱም ቢሆን እናውቃለን።

በየአሁኑ የምንሰማው ቅዳሴ፣ ልባችንን ሳይሞላና ሕይወታችንን ሳይለውጥ፣ እንዲያው፣ ዘወትር ከራሳችን በላይ ያልፋል። የእግዚአብሔር ቃልና የየዕለት ዜናዎች ሁለቱም የተለያዩ ዓለሞች ናቸው የሚለውን ስሜት እንጠብቃለን። ሕይወታችን ከዓለም ጋር ለረጅም ጊዜና በልዩ ብርሃን ተሞልቶ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን በጨለማ ለመኖርና ይህንንም ኑሮ ለመለወጥ ፍላጎት ስለሌለን፣ ሰነፍ ሆነን ምንም አላደረግን ሊሆን ይችላል። እራሳችንን አነቃቅተን፣ ይህን ክፍተት ድክመትና ውድቀት ጥለን የያዝነውን ሀብት ለማዳበር የማንሠራው ለምንድነው?

ጥቅምት 8

ቃሉና የተስፋ ብርሃን

በአኗኗራችን ብስጭት በሮቻችንን ሲያንኳኩብን፣ የማያቋርጥ ስቃይ ሲከበንና የአቅራቢያ ዘመዶቻችን ተለይተውን ስናለቅስ፣ በማሕበራዊ አደጋ ስንገዛ፣ ከዚያም የለውን ቃላት ጠቃሚነት በጥንቃቄ ተገንዝቤ እንሆናለን፤ ጥንቃቄና ፈጥኖ መገኘት የትብብራችን ማረጋገጫ ቢሆኑም፣ በተስቃዩ ሰዎች ፊት የምንቸገረኝነት ጭምትነታችንን ጠብቀን እናልፋለን። ነገር ግን ደካማነት በእግዚአብሔር ቃል ያድማልን? በእግዚአብሔር ቃል፣ እውነተኛ የተስፋ ብርሃን፣ ያለሽንግላ ወይም በፍቅርና በትሕትና፣ ሳናስቸግር ምስክሮች መሆን እንችልምን? ቃሉን በሰጠን ጊዜ፣ በሕይወታችን በማንኛውም ወቅት እንደሚገኝ እግዚአብሔር ስላረጋገጠልን፣ በመጽናኛና በግዴታ ጉዞ ላይ ማስቀመጡ አርግጠኛ መሆን የለብንምን? ወይስ በእርግጥ የበለጠ የምንደሰተው፣ እንዲሰጠን በምንለምናቸው መልካም ጉዳዮች እንጂ በእግዚአብሔር አንደሰትምን? የአጭር ጊዜ ፍላጎታችን ዓላማ የሆኑ ነገሮችን የሚሰጠን እግዚአብሔር ቢሆንም ይሁን እንጂ፣ ከግምታችን ባሻገር የበለጠ በመሄድ፣ የእኛን ጉዳዮች አብልጦ ማዘጋጀት የሚችለው እግዚአብሔር መሆኑን መገንዘብ አለብን። ይልቁንም፣ እንዲኖሩን የምንፈልጋቸው መልካም ነገሮች

ለራሳችን እንዲሆኑ ያቀድናቸውን፣ እንዳንዴ ከእግዚአብሔር ይልቅ እነርሱን ፈላጊዎች እንሆናለን። ይህን የሚያረጋግጠው፣ እነዚህ የምንፈልጋቸውን የሕይወት ስጦታዎች፣ ጤና፣ የግልና፣ የቤተሰብ፣ የማሕበረሰብ ሰላም ባላገኘን ጊዜ፣ እምነተቤስነታችንን ወይም እግዚአብሔርን አሻፈረኝ በማለታችን መሆን ይችላል። በእርግጥ፣ እነዚህ ጠቃሚዎቻችን ናቸው፣ ይሁን እንጂ፣ በእርሱ ለማመን፣ ጥያቄዎቻችንን እንዲያሟላልን ምክንያት እንዲሆኑልን ስናደርግ፣ ስለ እነርሱ ወይም እነርሱን ለማግኘት እግዚአብሔርን በትሕትና እንለምናለን።

በሐዘናችን ወቅት፣ የእግዚአብሔር ቃል ስለ ተፈላጊው ነገር እውነተኛ አጽናኝ ነው። ይህ ብቻ በቂያችን መሆን በተገባው ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ስለሆነ፣ በማንኛውም የሕይወት ወቅታችን አበረታችና አጽናኛችን ነው። ነገር ግን ይዘቱ ደግሞ የተስፋ ጭራን ያቀጣጥላል። እራሳቸውን በእግዚአብሔር ላይ የሚጥሉትን ለማሾች ምሳሌ በመሆን፣ ከሁሉም በላይ እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ታማኝ ሆኖ የቆየው ኢየሱስ፣ ምሳሌውን ከምንፈልጋቸው መልካም ነገሮች የበለጠ የሚልቀው እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ የበለጠ አቀጣጣይ ነዳጅ እርሱን በማድረግ ነው።

በተጨማሪም፣ የእግዚአብሔር ቃል የሚያሳየን፣ እንዳንድ ለእኛ ያለተፈቀዱ ነገሮች፣ ወይም በበለጠ ጥልቅ በሆኑ መልካም ጉዳዮች ለማካኝነት ይገለጣሉ። ድፍረት፣ ጥልቅ ሰብአዊ አንድነት፣ የተለባሪነታችን ትሕት ስሜት፣ ጥልቀት በሌላቸው ፍላጎቶቻችን ላይ ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግና ለተግባራችንም የበለጠ ታማኝ የሆነ ፍላጎት እንዲኖረን በማድረግ፣ ይልቁንም፣ ከሁሉም በላይ በአጭር ጊዜ ፍላጎቶች ላይ ያተኩራል። በመጨረሻም የእግዚአብሔር ቃል በእኛ ውስጥ በልዩ ምስጢሩ፣ ነገር ግን አብ በትክክልና በሚያስደንቅ ሁኔታ፣ ከልጁ ከኢየሱስ ጋር፣ ራሳቸውን በፍቅር ከእርሱ ጋር ያስተሳሰሩትን፣ እነዚያን በዚህ በአዲሱ ዓለም ውስጥ እንዲከተሉት ያነሳሳቸዋል።

ጥቅምት 9

አዲስ የእግዚአብሔር ሰዎች

በ«በዕዕናዎች አዋጅ የመጀመሪያዎቹ አምስቱ ከፍተኛ የኢየሱስ ንግግሮችን በመክፈት፣ የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል የተመሠረተበት ይህ ነው። እነዚህ ንግግሮች፣ ሙሴ ለብሉይ ኪዳን ሰዎች የተናገራቸውን ያስተጋባሉ። ለእኛም በአዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር የሆንን ሰዎች ባሕርያት መሆናቸውን ይገልጻልናል።

በድኻነትና በትሕትና፣ ፍትሕንና ሰላምን በሚወድዱ፣ በሚያለቅሱና በተሰደዱ ሰዎች ላይ የተመሠረተ ዕድል ፈንታ ነው። እግዚአብሔርን በሚፈልጉና፣ እርሱን በድኻነትና በርኅሩኅ ልብ በሚያምኑ ሰዎች ውስጥ የተመሠረቱ ጉዳዮች ናቸው። የእግዚአብሔር ቃል የበለጠ በግልጽ ይታይ ዘንድ፣ ተራ ወይም ክብር ባልተሰጣቸው ሰዎች የጥበብና የጥበብን ኃይል ይገልጣል።

እነዚህን ባሕርያት በበለጠ ለመረዳት፣ ከኢየሱስ ስብከትና ከመሲሐዊ ተግባሩ ጋር፣ ማለትም የእግዚአብሔርን መንግሥት በኢየሱስ ውስጥ ካለው ከእግዚአብሔር አባታዊ ጌትነት ማዕከል ጋር ማያያዝ አለብን። እግዚአብሔር የክፋት ባርነትን፣ የኃጢአትና የሞትን ሁኔታ በርኅሩኅ ቸርነቱ በማጠፍ፣ አሳዛኝ ሁኔታን በነፃ ወደ አስደሳች ሁኔታ በመለወጥ፣ እርቅና ተወዳጅነትን ያተርፍናል።

የክርስቶስ ደቀመዛሙርት፣ ለዘላቂው ፍቅር፣ በፍጹም ደግነቱ፣ የሁሉም አኗኗር ወደ ተጠቃለለ የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲያመራ ያደርጉታል። እግዚአብሔር ጥቂት በጥቂት በኢየሱስ ቃላትና ተግባር እንደገለጠው፣ የተለወጡና ያመኑ ደቀመዛሙርት የእርሱ ወይም የእርሷ አስተሳሰብ ለውጦና ሀብትን እንደ ደሃነት መለኪያ ማየቱን አስቀርቶ፣ የሕይወትንና የነፃነትን ዕቅድ በትሕትናና በድፍረት እንድንቀዳጅ ያደርገናል።

ይሁን እንጂ፣ መሠረታዊ የሆኑ የሰው ፍላጎቶች ሕይወት፣ ጤና፣ ልብስ፣ ቤትና ምግብ የመሳሰሉትን ሁሉ ማስወገድ ማለት አለመሆኑ ግልጽ መሆን አለበት።

ምስጢራቱን በምንፈጽምበት ጊዜ፣ ስለተራቡት፣ ስለታረዙት፣ ስለእንግዶች፣ ስለሕመማችንና ስለእስረኞች የማሰብ አስፈላጊነት ኢየሱስ እነዚህን መልካም ተግባሮች ትርጉም ያላቸው መሆናቸውን ያስተምረናል። እነርሱም፣ የእግዚአብሔር መንግሥት ምልክቶች ናቸውና። እነዚህ በሙሉ ጊዜያዊ መልካም ተግባሮች ስለሆኑ በቀላሉ የእግዚአብሔር መንግሥት የሚገለጥባቸው ናቸው። ከእግዚአብሔር እጅ መገኘት የሚገባቸው ስጦታዎች አብ ስለታደሰው ዓለም ያዘጋጃቸው፣ የሚቆዩ ምስጢራዊና ወሳኝ የደሃነት ሁኔታዎች ሲሆኑ፣ አንዱ ከሌላው ወንድሙ ጋር መካፈል የሚገባቸው ጉዳዮች ናቸው።

ለቁሳዊ ጥቅሞች ብለን፣ ልባችንን ፍጹም ተስገብጋቢ አድርገን መያዝ የለብንም፣ ወይም ስለእነርሱም ብለን ከሌሎች ጋር ጦርነት ገጥመን መታገል የለብንም፤ ወይም በእነርሱም ላይ ተስፋ መጣል የለብንም። እነዚህን በሚመለከት፣ የኢየሱስ ደቀመዛሙር የፈጸመው ድኻነትን በንጽህና ባልተበከለ ልብ ሊሰጠን፣ ስለመከዳት፣ መከራን የመቻል ባሕርይ፣ በሰላማዊ መንገድ በግል ተከታትሎ ማከናወኑን ተገንዝበን፣ እኛም በበኩላችን የእነርሱን መንገድ መከተልና እነርሱን መምሰል ይገባናል።

ጥቅምት 10

«... የሚያለቅሱ ይደሰታሉ።»

እስቲ ለጥቂት ጊዜ በሁለተኛው ብዕዕና ላይ እናሰላስል፣ «የዋሆች ምድርን ስለሚወርሱ ደስ ይበላቸው» (ማቴ. 5፣5)። አንዳንድ ቅዱሳን መጻሕፍት የሚያለቅሱ ብለው ይናገራሉ። ነገር ግን እንደዓለማዊቶች (ኩላዊት) ቤተክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም፣ «የሚያዝኑ» እያለ ይናገራል። በተመሳሳይ መልኩ የሉቃስ ወንጌል የሚያስነብበው፣ «እናንተ አሁን የምታለቅሱ ብዙአን ናችሁ፤ ትስቃላችሁና» (ሉቃ. 5፣21) ይላል።

በዚህ ምንባብ ውስጥ ማስወገድ ያለብንን ሁኔታ ያጋጥመናል፣ ይኸውም፣ ማልቀስንና ማዘንን ነው። ሁለቱም የሚያመለክቱት መሆን የሌለበትን ሁኔታ ነው። ስለ ሁለቱም አለማውራት የተሻለ ነው። እንዲያውም እንደሌሉ አድርገን መገመት አለብን።

ነገር ግን በእርግጥ፤ በዚህ ዓለም ብዙ ወንዶችና ሴቶች በሐዘን የሚያለቅሱ አሉ፤ በፈንታውም ለቅሶና ሐዘን እንዳሉ ተደርገው በኢየሱስ ከተነገሩ፤ ብፅዕና ዛሬ ለኛ በዚህ አቀራረብ ቤተክርስቲያን እንደ ዓለም ቅዱሳን ባሕርይ አድርጋ ብታቀርብልን፤ ለዚህም የተለየ ግምት መስጠቱ ጠቃሚ ነው፤ ስለዚህ ጌታ በዚህ አባባሉ ምን ማለቱ መሆኑን በበለጠ መረዳት አንችላለን።

እስቲ ከመዝገበ ቃላት እንጀምር፤ ከግሪክ ጽሑፎች መካከል ሁለት አማራጭ ትርጉሞችን ቀደም ሲል ወስጆ ተመልክቻቸዋለሁ፤ «እነርሱም ማልቀስና» ሌላው ደግሞ ስለ «ሐዘን» የሚናገሩት ናቸው። በግሪክ ማልቀስ የተባለውን ቃል ያመለክተው በቀጥታ ማልቀስን ሲሆን፤ አንዱ ወዳጁን ሲያጣ ከውስጥ በተቀሰቀሰ ስሜት ልቡ ተነክቶ በውጫዊ በሚታይ ሁኔታ በእንባና በለቀቀን ሲገልጠው ነው።

ከዚያም የቃላትን ትርጉም መረዳት የማይቻለውና በሰው ዘንድም ተቀባይነት የሌለው ለለቆቃና ለሐዘን ምክንያት ወደ ሆነው ሁኔታ ይራዘማል።

እነዚህ አልቃሽ ሐዘነተኞች እነማን ናቸው? የአእምሮአቸውን ውስጣዊ ስሜት ሁኔታ የሚወስነው ምንድነው?

ኢየሱስ በራሱ ከተማ ላይ ወይም ወዳጁ አልዓዛር በሞተ ጊዜ ያለቀለውን አስታውሱ። ይህ ለቅሶ የሚባለው ነገር ከውስጣዊ ስሜት፤ ከውስጣዊ ልዩነት መሸበር የሚፈጠር ትርኢት ነው። በአጠቃላይም፤ የሕይወትን ሙላትና ሰላምን በሞት እይታ ልዩነት ንጽጽር፤ አራሱን የሚገልጥ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ፍለጋና ውስጣዊ እይታ መካከል ተከፋፍሎበት የሚኖር ሰው ነው። እዚህ ላይ እኛ ልንገለጥ የምንፈልገው አነስ ያለውን ነው፤ አንዱ ባጣው ወዳጁ ምክንያት የሚፈጠረውን አሉታዊ ስሜት ማለታችን አይደለም። እኛ መግለጥ የምንፈልገው የእግዚአብሔርን ፍጹም ደኅንነትና የእርሱን የወዳጅነት ስጦታ ባለመቀበል፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር አሻፈረኝ በማለት የሚፈጠረው፤ የማይሸከሙት የሥቃይና የሞት ሁኔታ ማለታችን ነው እንጂ።

የሚለቃዩ እንደ ብፅዕን ናቸው ተብሎ የታወጀላቸው፤ የእግዚአብሔር ማለቂያ የሌለውን ምስጢር በማለላለልና ዞሮ በመመልከት፤ እንዲሁም፤ የሰባዊ ሁኔታን በርኅራኄና በትሕትና የተሞላውን ፍቅር በመገንዘብ ነው።

በዚሁ ምክንያት፤ እነዚያ ሰዎች እውነታንና ፍቅርን፤ በንጽሕናና በርኅራኄ የተመለከቱት፤ የእግዚአብሔርን እይታ አትኩረው በመመልከትና በመከተል የጸደቁና መልስ የሰጡ ቅዱሳን ተስማሚ ባሕርያቸው ነው። እንግዲህ፤ ቅድስና በምንም ባሕርይ የሰውን ሁኔታ አያስወግደውም። በሕልም ውስጥ ተመስጦ መጥፋትም አይደለም።

በንጹሕ አመለካከት፤ ቅድስና የኛን ሰብአዊ ትርኢት፤ በሰባዊ ሥቃይና በታሪካዊ ሰብአዊ ሁኔታ የወረሰናቸውን ቅራኔዎች የመጨበጥ ችሎታ ነው።

ጥቅምት 11

«... እንዲጽናኑ ይደረጋሉ።»

መጽሐፍ ቅዱስ የቅዱሳን ሥቃይንና የቤተክርስቲያንን ሐዘን እውነተኛነት እንድንረዳ እራሱን አልገታም። የሚነግረን ደግሞ የተለቃዩ ይጽናናሉ በማለት ነው።

የእግዚአብሔር ቃል የሚያረጋግጥልን እግዚአብሔር እራሱ አጽናኝ መሆኑን ነው። እርሱ ከተሰቃዩ ዐይኖች የሚፈሱ እንባዎችን ሁሉ በትሕትና ይዳበሳል የሚለው አባባል፤ በመጀመሪያ እይታ የማይታመን ይመስላል። ዘወትር እኛ በሰው ድጋፍ፤ በወዳጅነት መንፈስ መታቀፍና በመጽናናት እንደሰታለን። ይሁን እንጂ፤ ብዙ ጊዜ / መጽሐፍ ቅዱስ በመደጋገም እግዚአብሔር እራሱ እግዚአብሔር ከኛ ጋር ነው፤ የኛ አማኑኤል እያለ ይደጋግማል። እያንዳንዱን የእንባ ጠብታ ከዐይኖችን ይጠርጋል (ኢሳ. 25፡8)። እናት ልጅዋን እንደምታጽናና እኛንም እግዚአብሔር ያጽናናል (ኢሳ. 66፡13)።

ቅዱሳን ከሕይወትና ከቃል ኪዳን አምላክ ጋር ምስጢራዊ ግንኙነት ማድረግን ስለተለማመዱ፤ የሰላም አምላክ ዐይኖቻቸውን ወደሚመጣው መንግሥቱ በመምራት፤ በዚሁ ፍጹም ሰላም በሆነው አኗኗር ውስጥ እንዲኖሩ ያደርጋቸዋል። ቅዱሳን

የሆኑትም ስለሰላም የሚሠራውን በሙሉ ልባቸው ተቀብለው፤ እንዴት ማፍቀር እንደሚገባ በማወቃቸው ነው። በዚህ ምድር፣ በነበሩ ጊዜ በርኅራኄና በሥቃይ ስለነበሩ፤ አሁን በገነት ከመለኮታዊ መጽናናት ጋር አብረው ይደሰታሉ።

በወቅቱ የዓለም ሰላም ለብዙ ስጋቶችና አደጋዎች የተጋለጠ ቢሆንም፤ በሰማይ ውስጥ የምናሰላስላቸው ቅዱሳን ነጸብራቅና በዓለም የሚገኙ የመልካም ሰዎች ጋላፊነትና ስምምነት ተፈላጊነት አላቸው። ቅዱሳን «ሥቃያችንን በመካፈልና፤ በዚህ በዓለም ክፋቶች ሳንበከልና ሳንፈራ፤ ልባችንን እንድንከፍትላቸው እናንተ የእግዚአብሔርን ሰላም ተካፋይ ትሆኑ ዘንድ እኛ ስለዚያች ሰላም ሠራተኞች እንሆናለን» እያሉ ይጋብዙናል።

ጥቅምት 12

ኢየሱስና የተከተሉት ሰዎች

እዚህ ላይ ስለእንጀራው ማበራከት በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል የተጠቀሰውን ጥቅስ ላተኩርበት እፈልጋለሁ፤ (ሉቃ. 9፡11-17) ለሚቀርበው ጥያቄ መልስ እንዲሆን ኢየሱስ በባረከው እንጀራ ማበራከት ምስጢር ተጠቃሚዎች እነማን ናቸው?

እዚያ የተሰበሰበው ሕዝብ ብዛት አምስት ሺህ ነበር። ወንጌሉን በጥንቃቄና አተኩሮት በተመለከት ሁኔታ ደጋግመን ስናነበው፤ የኢየሱስን ቃላት ለማዳመጥ የተሰበሰበው ሕዝብ በእያንዳንዱ አንቀጽ ውስጥ ፍላጎቱን ማየት እንችላለን። እርዳታን ይለምናል፤ ይህ የተሰበሰበው ሕዝብ፤ በዚያ በብቸኛ ሥፍራ፤ ፈጽሞ የሚቀምጠው አንዳችም ነገር የሌለው ሕዝብ ነው። ኢየሱስም የተሰበሰበውን ሕዝብ ተቀበለ። የሕዝቡን ፍላጎት ለመፈጸምም አሳሰበው። በወንድማማችነትና በማሕበረሰብ ምልክትነት መንፈስ መመገብን በሚያስችል ሁኔታ በሃምሳ ሃምሳ ቡድን ተከፋፍለው እንዲቀመጡ አስደረገ።

ስለዚህ፤ መላው ትረካ የተስፋፋው በኢየሱስ ዙሪያ በአንድነት ስለተሰበሰበው ሕዝብ ጠቀሜታ ነው። የሌሎችን ወንጌሎች ገጾችን ስንከልስ፤ በእነሱ ውስጥ ያለውን ጥቅስ ስናገናዝብ፤ ኢየሱስን ለማየትና እርሱን የፈለጉ፤ ቃሉን ማዳመጥ ይችሉ ዘንድ እርሱ ወደሚገኝበት የተጠጋጉ፤ በሩጫ የተከታተሉት፤ ወደ ሐይቅ በሄደ ጊዜም ቀድመውት የሄዱት፤

ወደ ጠረፍ ማዶ በተሻገረ ጊዜም እዚያ ተገኝተው የጠበቁት፤ በእሥር ሺህዎች የሚቆጠሩ ነበሩ። የኢየሱስን እገልግሎት በጠየቀው፤ በዚያ እስተዋጽኦ የተሰበሰበው ሕዝብ ሁሉ የትብብሩ አስደናቂነት በእርግጥ የተለዩ ሁኔታዎች ነበሩት።

እኛ የእነዚያን ጊዜያቶች እውነታ ይዘት ልዩነት ወዲያውኑ አረጋግጠናል። ኢየሱስም በተሰበሰበው ሕዝብ መካከል በቀላሉ የመደላደል ስሜት ተሰምቶት ነበር። ኢየሱስም የተሰበሰበውን ሕዝብ አይፈራውም፤ ይልቁንም ተቀብሎታል እንጂ! አወያይቶታል፤ አዳምጦታለም፤ በዚሁ ሕዝብ እንዲከበብ እሱም ፈቅዶ ተመቻቸላቸው። ለሰዎቹ ስለቁሳዊ ደኅንነታቸውንም ጭምር መጨነቅን ይፈልግ ነበር። ከሁሉም በላይ ይመግባቸዋል፤ ያድናቸዋል፤ ያስተምራቸዋልም። የኢየሱስ ባሕርይ የሁላችንም ማበረታቻ ተግባር ነው።

ሁል ጊዜ «የብዙንን ሥልጣኔ» መለኪያ ደረጃ፤ የዘወትር ቅርጽና ይዘት የሌላቸውን፤ ስማቸው የማይጠቀሰውን፤ ያልተደራጁትን፤ ቁጡ የሆኑትን፤ ስዶችን ነው። ልክ በቅዱስ መጽሐፍ ቃላት «እንደገና ከመወለዳቸው» በፊት በሰው ልብ የተወለደውን መልዕክት ለመቀበል ስምምነት እንደሌለው ብዙንን ነበሩ።

ኢየሱስ ራሱን ለሕዝቡ የሰጠበትን ወቅት እንደባከነ ጊዜ አይቆጥረውም። እርሱ 'ብዙንንን በወንድማዊ መንፈስና በወዳጅነት ወደ ታወቀ ሕዝብነት የሚለወጥ ትምህርት መሆኑንና የሰውንም ልብ ማስተማር መቻሉን ያምናል።

ጥቅምት 13

ዕውር ሆኖ የተወለደው ሰው የእምነቱ ጉዞ

ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊው ንብወንጌሉ ምዕራፍ ዘጠኝ) ዕውሩ ሰውዬ ኢየሱስን ይገናኝ ዘንድ ተስፋ ሳይቆርጥ እስከ ጽንፍ ለመሄድ ያደረገውን ጉዞ አትኩሮበታል። ቅዱስ ዮሐንስ በዚሁ ምንባብ፤ ኢየሱስ በታምራት የማዳኑን ትረካ በመጀመር፤ ትርኢቱንና ውይይቱን በተቀነባበረ ድርሰት፤ በተዋበ የለዋሰው አሰካክ፤ የሰው ልጆች ከጌታ ጋር ለመገናኘት በሚያደርጉት የእምነት ጉዞ፤ ጥሩ ምሳሌ እንዲሆን ደህና እድርጎ አቅርቦታል።

ከዚህ ትርኢት ጀርባ ውስጥ የሚገኙት፣ ጥቂት አይሁድና ፈሪሳውያን ናቸው። ቀድሞውኑ እግዚአብሔር የሚሠራውን ሁሉ ስለሚያውቁ ራሱ እግዚአብሔር በሚገልጥላቸው ምክንያቶች እራሳቸውን አላነሳሉም። እነርሱ በሐሳባቸው ከቀረጹት እግዚአብሔር መሲህ፣ ከተቀበለው ጋር ሰለማይስማማ፣ ኢየሱስን ኃጢአተኛ አድርገው ይገምቱታል። ሁሉንም ነገር በትክክል የምናየውና የምናውቀው እኛ ነን ብለው የሚገምቱ እነሱ ናቸው፤ ስለዚህም፣ በኢየሱስና በሥራዎቹ ውስጥ የሚገለጠውን የእግዚአብሔርን እውነተኛ ክብር ማየት አልቻሉም።

በሌላ በኩል፣ ዕውሩ ለውዬ ለመታደስ ዝግጁ ነው። የእርሱ የአካል ለውጥ በከፍተኛ የእውነት ለውጥ ስለተለወጠ በራሱም። ምናልባትም፣ ስለ አካሉ ፍላጎቱ ተቀስቆሶ ይሆናል፤ በሌሎች ድካሞችን ለማወቅ ይመጣል። እሱም አንድ ጉዳይ እንዲፈጸምለት ይፈልጋል፤ ወይም የሕይወቱን መላት እንዲያገኝና እንደገናም ሙሉ ስብዕና እንዲኖረው ይፈልጋል። እራሱን ለአንድ አዲስ ነገር ለመግለጽ አሮጌውን ሂደት ወደኋላው አድርጎ ለመተው ዝግጁ ነው። የአካል ክፍሉ የሆኑ ዓይኖቹ እንዲበሩለት ከመፈለጉ በፊትም ቢሆን፣ እግዚአብሔር በልቡ ያቀጣጠለትን ሕይወት አዲስነት ተካፋይ መሆን እስከቻለ ድረስ፣ ወደ ጎን ገለል እንዲል ቢደረግና ቢሳቅበትም፣ እርሱ ግን በአዲሱ ሕይወት ተካፋይ ለመሆን ተዘጋጅቷል።

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ወንጌሉ አስደናቂ የሆነ ዕድገትን ይተነትናል። መጀመሪያ ዕውሩ ለውዬ እርሱን የረዳው ኢየሱስ መሆኑን አውቋል። ከዚያም እርሱን በመጨረሻም ኢየሱስን እንደ መሢህና አዳኝ አድርጎ ተቀብሎታል፤ አወድሶታልም።

ጥቅምት 14

ሶስት መቃተቶች፣ የአፈጣጠር መቃተት

ቅዱስ ጳውሎስ ለሮማውያን ባስተላለፈው ድንቅ መጽሐፉ ውስጥ (ሮማ. 8፡18-27)። ሐዋርያው «የሶስቱን መቃተቶች ቀኖና» ብለን መጥራት ያለብንን ያስረዳናል። መቃተት ምንድነው? በጨኸት ሊመሰል ይችላል፤ ከአንድ ዓይነት ሥቃይ ሁኔታ ጋር የተያያዘ ግንኙነት ያለው ጉዳይ ነው። መጮህ የሚፈልግ ውስጣዊ ስሜትን ያዘለ ነገር ነው፤ ግን አየሩ የታፈነና

የማያስተነፍስ ዓይነት አድርገን የምንገምተው ሲሆን ጨኸቱም የተዋጠና በከፊል ብቻ ብቅ ያለ ይመስላል።

የመቃተት ባሕርይ፣ ይህ የተገለጠው ዓይነት ሲሆን፣ ጨኸት ኃይለኛ ምክንያት ያለው ነገር ሳይሆን፣ ውሱን የስሜት መግለጫም ነው።

እንግዲህ፣ ቅዱስ ጳውሎስ ለሮማውያን ባስተላለፈው መልዕክቱ የተናገራቸው መቃተቶች ምንድናቸው?

የመጀመሪያው መቃተት ለፍጡር ሁሉ ነው፤ «የሰው ፍጡር በሙሉ በናፍቆት የሚጠብቀውን እግዚአብሔር ልጁን እንዲገልጥለት ነው።

ከመጀመሪያ ጀምሮ እስካሁን ድረስ፣ ፍጥረት በሙሉ እንደ ምጥ ጭንቀት ተይዞ በመቃተት ላይ ማሆኑን እናውቃለን» (ሮሜ 8፡19፣22)።

እርሱም የለውን ታሪክ እንቅስቃሴ የሚገልጥ ግዙፍ ማስረጃ ነው። የሰው ታሪክ እንደ ግዙፍ የሥራ ሥቃዮች፣ ተከታታይ የሆኑ መቃተቶች ናቸው።

በግሪክኛ የቃሉ ትክክለኛ ትርጉም፣ «ከመቃተት ጋር» ማለት ነው። እናት ልጅ ለመውለድ ስታምጥ እንደሚለማት ሥቃይ ዓይነት ማለት ሲሆን ዓለም በሙሉ በአንድነት ይቃትታል። የሰው ታሪክና አፈጣጠር፣ ከደረሱበት ደረጃ መጥተው የተለዩትና በጥልቀትም የሚናጡት ለዚህ ነው። ይህ በዓለም ማዕከል ውስጥ ለነፃነት የሚደረግ ጨኸት ነው፤ ይሁን እንጂ፣ ስለጥልቀቱም ሁሉ እራሱን በትክክል መግለጥ ያልቻለው የመቃተቱ ውጤት ብቻ ነው።

እስቲ የአባባሉን ማራኪነት እንገነዘብ፤ «ከመጀመሪያው ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ እቅደምናውቀው፣ ፍጥረት በሙሉ በአንድ በከፍተኛ ምጥ እንደተያዘ መቃተት ላይ ነበር።» እንግዲህ፣ ሕይወት በሥቃይና በመከራ አማካኝነት እራሱን ለመግለጥ የተዘጋጀበት ወቅት ነው። ሁላችንም እንደምናውቀው፣ የመወለድን ድንገተኛ ሕመምና ቅርጽ፣ የአዲስ ሕይወት አጣጥሞነት ትኩረትን መሳብ ይችላል፤ በዚህ ሁኔታዎች፣ በታላቅ ሥቃይ ውስጥ ቢሆንም እንኳ፣ የለው ሕይወትም ትርጉም ያለው ይሆናል።

ዛሬ፣ የሰው ልጅ፣ ራሱን የእስራኤል ሕዝብ፣ በግብፅ ውስጥ የፈርዖን ባሪያዎች እንደነበሩበት ጊዜ ተመሳሳይ የሆኑ ሁኔታዎች እንደ እጋጠሙት አድርጎ ይመለከተዋል። እኛ በብልጭልጭ ነገሮች፣ በትርኪምርኪ ጉዳዮች፣ ስለደነቆርን፣ የእነዚህ ጉዳዮች ባሪያዎች ሆነናል። ባሪያዎች የሀዘናቸውና የድካማቸውን ትርጉም ምን ያስገኛልን ይሆን በሚል በምድራዊ እኗኗር ለራሳቸው መልካም የሆነውን የሚጠይቁ ናቸው። ሀሳቦቢሶች፣ ወይም ዓላማ የሌላቸው፣ ወይም በቁጡነትና በተስፋ ቆራጭነት ፈጥነው ወደ አሳባቢነትና ብቸኝነት የሚተላለፉ ናቸው።

መቃተት፣ የጉዳዮችን ጥቅም በጥልቀት ለመረዳት፣ የሚኖር ፈቃድና ስለፍላጎት ትርጉም ይገልጣል። ስለዚህ፣ የሰው ልጅ ከብቸኝነት ስሜት (ከሚያሰክሩ ዕዎች፣ ከፍላጎት፣ የተለያዩ ይዘቶች ካለው ሽብር፣ ከቁጣ፣ ጽንሰን ከማስወረድ፣ ከብዝሃነት፣ ከማጭበርበርና ከስስት) ከጣኦታት ባሕርያት፣ በማናቸውም መንገድ ለመሆን ባለው ፍላጎት ምክንያት ይቃተታል።

መቃተት፣ ዘወትር እራስን ስለማይገለጥ፣ ክርስቲያን እንደክርስቲያንነቱ፣ የአፈጣጠርና እርሱንም በጥንቃቄ በማድመጥ መቃተትን እንዲገነዘብ ተጠርቷል።

የሌሊት ተረኛ አስታማሚ ነርስ፣ የታመመ ሰው ለመጮኽ አቅም እንሰት ሲያቃትት እንደሚሰማት ስሜት ዓይነት መሆን አለበት።

ጥቅምት 15

ሶስቱ መቃተቶች፣ የእኛና በእኛ ውስጥ ያለው መንፈስ

«እኛም የእግዚአብሔር ልጆች እንድንሆንና ሁለንተናችን ነፃ እንዲሆን በተስፋ እየተጠባበቅን በውስጣዊ ሰውነታችን መቃተት ላይ እንገኛለን።» (ሮሜ 8፡23)።

እኛ በመጀመሪያ ደረጃ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ያሳን ብንሆንም፣ በእርግጥ ልክ በዚሁ ምክንያት እኛ ራሳችን ያልረባ ከመሆን፣ ተስፋ ከመቁረጥና በክንቲነት መዳን ምን ማለት እንደሆነ፣ አንድ ለየት ያለ ስሜት አለን። እኛ እራሳችን እንደ

ክርስቲያኖች እንቃትታለን፣ ምክንያቱም ደኅንነታችን ገና ፍጹም አለመሆኑን እናምናለን። የኛ መቃተቶች ጥልቅና ወደ ነፃነት የመውጣት ዝንባሌ ያዘነበሉ እውነተኛ ፍላጎቶች ናቸው። እኛ እራሳችን ወደመሆን አቅጣጫ ያዘነበልን ነን። እኛ የእግዚአብሔር ልጆች ነን፣ ይሁን እንጂ ገና በድንቁርና፣ ባልተስተካከለ ግንዛቤ፣ በስንፍናና ለዘብተኛ በሆነ ሁኔታ ውስጥ እንኖራለን። እኛ በድክመታችንና በድንቁርናችን ውስጥ ተጠቅልለን የምንኖር ነን። እኛ ቅዱስ ጳውሎስ እንዳለው፣ «አንተ የወደድኸንና የአዳንኸን አካላቶቻችንም የዋጀህ» በእውነቱ እንደ አባታችን የምናነጋግርህ፣ እኛ እራሳችን እንደ ልጆቻህ እንድናነጋግርህ እንፈልጋለን።

እኛ እንደ አንድ ስጦታ፣ በአካላዊ ሁኔታችን መኖር እንችል ዘንድ፣ ከሥጋ መልበስ ክብደታችን ነፃ መሆን እንፈልጋለን። ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ጳውሎስ ዳግማዊ ስለ ሰባዊነት እንደ አርነት፣ እንደ እጮኛ ምልክትነት፣ ብዙ ድንቅ ነገሮችን ተናግረዋል። ነገር ግን ማንም በትክክል በዚህ ነገሮች መኖር የሚችል አለን? እኛ እንግዲህ የሥጋ ለባሽነት ክብደት ስሜት እንደተሰማን እንደዚያው እንቃትታለን። እኛ የሌሎችን አገልግሎት በኛ ላይ ለማስቀመጥ የምንረሳ፣ የማንችል፣ ከንቱ፣ ንክ፣ ተሳሳችና ደካማ ነን።

ከኛ አጠገብ የተጠጉ፣ እነዚህ መቃተቶች ጠቃሚዎቻችን ናቸው፣ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ ከኛ ጋር በኛ መካከል እየኖረ፣ ገና ወደ ሌላ አቅጣጫ የሚመራን፣ ነገር ግን የረዥሙና የአስቸጋሪው ጉዞአችንን ትርጉም የሚሰጡ ምልክቶች ናቸው። «... መንፈስ ቅዱስ በድካማችን ጊዜ ይረዳናል፣ በቃል ሊገለጥ በማይችል መቃተት ስለ እኛ ይጸልያል» (ሮሜ 8፡26)።

በጥቂቱም ቢሆን፣ ስለ እኛ መቃተት በግል መግለጥ ይቻላል፤ ስለይዘታቸውም አንዳንድ ነገሮችን መጠቃቀስ ሞክረናል። ነገር ግን ይህን የመንፈስ ቅዱስ ድምፅ መረዳት ከቻልን፣ የኛ መቃተቶች ደግሞ ግልጽና ፍጹም ይሆናሉ፤ እጹምም ያደርጉናል።

እኛ የፍጥረታችንና የሕዝባችን መቃተቶች፣ በቃላት መግለጥን ከማይችሉት ከመንፈስ ቅዱስ የማስተሳሰሩን ነጥብ ማግኘት ይገባናል።

እነርሱም እጅግ ከፍተኛ፡ ወይም እጅግ ልሰልስ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ነገር ግን በመሠረቱ ሊጠቃለሉ ይችላሉ፤ ቅዱስ ጳውሎስ በ«አብ» ቃል ውስጥ መረዳት እንችላለን፤ ዘንድ እንደመራችሁ ሁሉ፤ ልክ ከመንፈስ ቅዱስ ኃይል ጋር እምነት፤ ሰላም፤ ምሕረት፤ ርኅራኄና እምነት ጨምሮልናል ማለትም እንችላለን።

ጥቅምት 16

የመታመን መዝሙር

በዘማሪው መዝሙር በመጨረሻው ገጽ፤ ወይም በሰቆቃ መዝሙሮች ሥር አርዕስት አድርገን የሰየምነው፤ የመታመን መዝሙር የሚል ነው። አፍቃሪዎች ለፍቅረኞቻቸው የሚገልጡትን የፍቅር ማረጋገጫ እንዲህ ብለው ይጀምራሉ። «በእጅሽ ውስጥ እንደጨበጥሽው ማኅተም በልብሽም ውስጥ አስቀምጫችኋለሁ።» ይልቁንም፤ ማኅተሙ ከሰው ጋር ካመሳሰለነው የማይለቅ የኔነት ምልክት ነው። ይህ ምልክት፤ ልክ በተጻፈ ሰነድ ውስጥ ሳይሆን በልብ ውስጥ የታተመ ከሆነ፤ ልክ ከግለሰቡ ማዕከል ጋር የሚሠራ ፍጹም የሆነ የግልነትን የሚያሳይ ይሆናል።

በግለሰቡ ላይ የተቀረጸውና የማይለቀው ማኅተም፤ በክርስቶስ ልብ ላይ እንደታተመው ማኅተም ዓይነት እንዲሆን የተጠየቀው ለምንድነው? እንግዲህ፤ ለምምነቱ እንዳይፈርስ ታስቦ ይሆናል፤ በመዝሙሩ ውስጥ ፍቅርን በማይበጠስ ባሕርዩ፤ በጥቂት እጅግ አስፈላጊ ከሆኑ ምሳሌዎች ጋር ተገልጧል።

«ፍቅር እንደሞት ብርቱ ስለሆነ፤ ሞትን መቋቋም እንደማይቻል ሁሉ፤ ፍቅርንም ማንም ሊያቆመው የማይችል ኃይል የተጐናጸፈ ነው። ስለዚህ ሞትም ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆኑ፤ ባለሥልጣኖችም ቢሆኑ፤ አሁን ያለውም ቢሆን፤ በኋላ የሚመጣውም ቢሆን፤ ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን፤ ማንኛውም ፍጥረት ቢሆን፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከተገለጠልን ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን የሚችል ምንም ነገር እንደሌለ እርግጠኛ ነኝ።» (ሮሜ 8፡38-39)።

«ፍቅር የያዘውን ስለማይለቅ፤ ቅናቱ ግን እንደሊከለል ምሕረት የሌለው ጨካኝ ነው።» ይህም ማለት፤ ፍቅር ተፈላጊ ሳቅረኞችን የሚያስናክል አይደለም፤ ወይም በሌላው ፍላጎት አይጠሰድም። ይህ የያዘውን የማይለቅ የፍቅር ኃይል ቀናተኛ መሆኑን ይችላል፤ ዓመታት ቢያልፉም፤ ተለዋዋጭ ሁኔታዎች ቢያልፉም፤ ፍቅር ግን ለዘለዓለም ይኖራል።

«የእርሱ ብልጭታው፤ እንደ እሳት ብልጭታ ነው፤ የመለኮታዊው አምላክ ብልጭታ ነው።» ከምድር ወደ ሰማይ የአረገና ዓለምን ያቀፈ እንደ እሳት ላንቃ ነው።

ፍቅር ነገሮችን እንዲግሉ ያደርጋቸዋል። ፍቅር ያቃጥላል። ፍቅር ነበልባሎቹ የተከፋፈሉና የሚያቃጥሉ ናቸው። ፍቅር ይሞቃል፤ ብርሃንንም ይሰጣል። ፍቅር ከአምላክ የተለከሰ ከሆነ፤ ሊያዳፍነው የሚችል ከቶ ምንም ኃይል የለም።

«ፍቅርን ማዕበል አያበርደውም፤ ጐርፍም አያወርደውም። የእርሱ ፍቅር እጅግ ታላቅ በመሆኑ፤ ነበልባሎቹን ማዕበልም ሆነ የውሃ ሙላት ሊያዳፍኑት ከቶ አይችሉም።

በእግዚአብሔር ፈቃድ ተዋድደው፤ እርስ በርሳቸው የተሳሰሩ (ሁለት ወጣቶች ምንም ነገር ሊያለያያቸው አይችልም። በኢየሱስና በነፃስ መካከል የሚገኝ ትሑት ፍቅር ሊያለያየው የሚችል ምንም ነገር የለም።

«ስው ቤቱ ባፈራለት ሀብት ሁሉ፤ ፍቅርን ለመግዛት ቢያስብ፤ ሊገዛ የሚችለው ፌዝን ብቻ ነው።» መዝሙር ማነጻጸሪያ የሌለው የፍቅርን ባሕርይ መግለጫ፤ የመጨረሻው ምላሴ አድርጎ ያቀረበው ፍቅርን ነው። ፍቅር ከፍተኛ ዋጋ ካለው ከማንኛውም ነገር በእኩልነት ማየት የማይቻል፤ እንደ ነገር በሌላው መለዋወጥ የማይቻልና የማይገባም ሊሆን፤ ውድ ዋጋ ያለው ዕንቁ መሆኑን ይገልጣል።

5

ጥቅምት 17

ጸጥታን መቀበል

በመጀመሪያ ቃል ነበረ። የአግዚአብሔር ቃል በኛ መካከል በሚኖርበት ጊዜ፣ የኛ መዋጀት እውነተኛ መሆን የጀመረ ከሆነ፣ ከኛ የግል ደኅንነት ታሪክ ጀምሮ፣ በኛ በኩል መደማመጥ የሚያስችል ፀጥታ፣ አንደገና ራሱን ወደ ሕይወት መመለስና መቀበል የሚያስችልና ፀጥታ አንዲሰፍን ማድረግ ግልጽ ነው። የኛ መልስ አራሱን ሰጧልጠው ቃል፣ በእርግጥ በውዳሴ ቃላት፣ በአምልኮና በችሕትና የሚመለስ መሆን አለበት። ነገር ግን በመጀመሪያ ፀጥታ መስፈን አለበት።

እኛ እውነተኛ አማኞች፣ ከማንም ጋር በሰላም የመኖርን ችሎታ ማግኘት፣ የእውነተኛ ክርስቲያንና ክዳሎም የመለየት ምልክት መሆን አለበት እንላለን።

አሸናፊ የሆነው ባሕሉን የሚከተል ሰው፣ እርሱ ብቻ ሁሉንም ሥፍራ የሚሞላውን፣ ሕያው የሆነውን አግዚአብሔርን ከአእምሮው ያስወገደ ከሆነ ፀጥታን ማስፈን አይችልም። እርሱ አራሱም በባዶነት ጠርዝና አስደንጋጭ በሆነ ብቸኝነት ይኖራል። ጨፍጋጋና የሚያበላጭ ቢሆንም እንኳ፣ እንደማንኛውም ጫጫታ በበለጠ ይደስትበታል። ስምምነት ከተደረገበት ድንጋጌ በፊት፣ ማንኛውም ነገር ያለምሕረት የተቀመጠ ከመሆን ይመረጣል። አንዳንዴ አንዳችም የማይጠቅም ንግግር፣ ማንኛውም ንትርክ፣ ማንኛውም ጨካኝነት፣ የብቸኝነትን ዓለም ፍርሃት የሌለውንና የተዘበራረቀውን አእምሮ መማረክ ይችላል።

እምነቱን ከትርኢቱ ባሻገር አትኩሮ ለመመልከት፣ ማስተዋል የተሰጠው «አዲስ» ሰው፣ የማይታየውን አምላክ ለመውደድ የሚያስችል ልብ፣ በቸርነት የተሰጠው ያ ሰው፣ በእርሱ ውስጥ ባዶነት እንደሌለ ያውቃል፤ ባዶነቱንም ውጫዊ ስለሆነ፣ በመለኮት ፍጹምነት ድልን ይቀዳል። ዓለም በደስተኛ ፍጥረታት የተሞላች መሆንንም ያውቃል፤ እርሱም የትርኢቱ ተመልካች ነው። በሆነው መንገድ በሶስቱ ሥላሴ፣ ማለቂያ በሌለው አምላክ፣ የተሰጠውን የብርሃን ምስጢር፣ የፍቅርንና የደስታን ዐለማዊ ታላቅነትን ያስተጋባል።

ልክ እንደዚሁ፣ ጌታ ኢየሱስ ብቻውን ጠዋት በማለዳ ወደ ተራራ ጫፍ ይወጣ እንደነበረው (ማር. 1፡35 ፤ ሉቃ. 4፡26 ፤ ሩ፡12 ፤ ያ፡28) አዲሱ ሰውም፣ በጥንቃቄ ማዳመጥና የአብንም ዘላለማዊ በዓል መረዳት ወደሚያስችለው፣ ከማንኛውም ዓይነት ሁካታ ነፃ የሆነ አንድ ብቸኛ ቦታ እንዲኖረው ይናፍቃል።

ነገር ግን በዚህ ጉዳይ፣ አራሴን ግልጽ ማድረግ አፈልጋለሁ። በአጠቃላይ፣ «ሽማግሌ ሰውና አዲስ ሰው» የተለያዩ ደረጃዎች ይኖራቸውም፣ ከእኛ ጋር በአንድነት ይኖራሉ። እያንዳንዳችን የእያንዳንዳችን የቀንና የማታ ውጫዊ ጭንቀታችን በቃላት ብዛት፣ በድምጾችና፣ በጨካኝነት መደንቆር ውስጥ እንገኛለን። የእያንዳንዳችን ውስጣዊ ማባበል፣ ወደ ዓለም ትርኪያም ንግግር በማዘንበል፣ ኃይላችን በሺዎች በሚቆጠሩ እርባና ከሌላቸው ጋር ይባክናል።

በዚህ አስቀያሚ ጫጫታ፣ አዲሱ ሰው በኛ ውስጥ «ለማንኛውም ሰው ያህል በአስደናቂው የመንግሥተ ሰማይ ፀጥታ»፣ ነፍሱ ተመንግሥተ ሰማይ እንዳይርቅ መታገል አለበት። የአምላክን ቃል ለማስተጋባት፣ በማድመጥና ለቅዱስ ቁርባንም ግልጽ በመሆን በአግዚአብሔር መገኘት ተሞልተን እውነተኛ ጸጋ ይሁንልን።

ጥቅምት 18

የአኗኗር ልምድ

ኢየሱስ ከጸሎት በተመለሰ ጊዜ ተደስቶና ተዝናንቶ በማየታቸው ደቀመዛሙርቱ «ጌታ ሆይ፣ ጸሎት አስተምረን» አሉት (ሉቃ. 11፡1)። ኢየሱስ እውነተኛ የጸሎት አስተማሪ ስለሆነ ከደቀመዛሙርቱ አጠገብ ተቀምጦን ቃሉን እናዳምጣለን።

የአግዚአብሔር ቃል የሚያስተጋባውን ማግኘት አንችል ዘንድ፣ ከጫጫታና ከሁከት አራሳችንን በማራቅ፣ ጸሎት የማድረግን ልማድ በዋናነት በራሳችን ውስጥ ፀጥታን ከማስፈን ጋር የተሳሰረ ነው። ለምሳሌ በማርታና በማርያም ቤት በቤታኒ ይሆነውን እንመልከት፤ ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ ያልተጠበቀ ጉብኝት ባደረገበት ጊዜ፣ ማርታ የሚበሉትን በምታብጋጅበት ጊዜ ታከተች። ይልቁንም፣ አህቷ ማርያም በኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጣ የእርሱን እያንዳንዱን ቃል ታዳምጥ ነበር። ማርታ አቅርባ ለነበረው ጥያቄ ኢየሱስም እንዲህ በማለት ተቃውሞውን

አለማ «ማርታ፣ ማርታ፣ በብዙ ነገር ትጨነቂያለሽ፤ ትታወክምማለሽ፤ የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው፤ ማርያም መልካሙን ዕድል መርጣለች፤ ከእርስዋ አይወለድባትም አላት» (ሉቃ. 10፡41-42)።

ማርያም እንዳደረገችው በቀን ውስጥ ጸሎት ለማድረግ ተለማሚ የሆነውን ጊዜ መርጦ መወለን አስፈላጊ ነው። እጅግ በጣም አስፈላጊና ትርጉም ባለው ዜና በየዕለቱ እግዚአብሔርን አግኝተን ጨብጠናል ማለት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን መሪ ከሙሴ ጋር «ፊት ለፊት» ይናገር እንደነበረ እናነባለን (ዘፀ. 33፡11)። በጸሎታችን የዚህን ዓይነት ወሳኝ ወዳጅነት እንዲለማን፣ የጌታን እስትንፋስ በግቢያችን ውስጥ፣ የእርሱን እርምጃዎች ድምፅ መስማት ለኛ እንዴት የሚያስደንቅ ጉዳይ ነው። ጉዳዮችን፣ አድልዎ በሌለባቸው ዓይኖች፣ በጥልቀት ማለላለልን ስንማር፣ ጸሎት ማድረግም እንማራለን። በጸሎት ጊዜውን «ለማጥፋት» ድፍረት ያለው ሰው፣ የመለኮትን ማግኘት ምስጢር በሱ ወይ በሷ ውስጥ የመግባት ዕድል ይኖራቸዋል። ይህ በሚፈጸምበት ጊዜ መገረምን ወደ ደስታ ይለወጣል። ዳዊትም በመዝሙሩ «ከንፈሮቻችን የሚበቃ ያህል ይናገራሉ፤ ጌታችን ቅዱስ እግዚአብሔር ሆይ፤ ስምህ እንዴት በዓለም ሁሉ የተመሰገነ ነው።» አለ። (መዝ. 8፡8)። እራሳችን የእግዚአብሔርን ኃይልነት ለማለላለል ስንፈቅድ ወዲያውኑ ክልባችን የሚፈልቀው መልስ እርሱን ማወደስ ነው።

መጸለይ ማለት እራስን ከዓለም አቆራርጦ ማስቀረት ማለት አይደለም። በየዕለቱ ከሚከናወኑ ኃላፊነቶች እራስን ማግለል ማለት አይደለም። ጌታን በምናወድስበትና በምናከብርበት ጊዜ በልባችን ውስጥ ወሳኝ የሆነ ጥያቄ ይከለታል። እግዚአብሔር ከኛ የሚፈልገው ምንድነው? ከቤተሰባችንና ከሰበካችን የሚፈልገው ምንድነው?

እዚህ ላይ የጌታን ተግባር ተቀብሎ ለኛ እንደቤተሰብ፣ ወይም እንደልጆች፣ ለኔም እንደጳጳስ፣ ለቀላውስትም እንደቆሞስ፣ ለክርስቲያኖችም እንደተቀደሰ ሰው፣ ለምእመናንም እንደ ዓለም ከተማ ገንቢ መሆን ይችላል። ኢየሱስ በጌተሰማኒ በአትክልት ቦታ «አባት ሆይ የእኔ ፈቃድ አይሁን የአንተ እንጂ» (ሉቃ. 22፡42) ሲል ጸለየ። ወደ እግዚአብሔር መገንድ ለመግባትና ለጉረቤታችን እርዳታ ፍላጎት መድረስ፣ ውሱን ፍላጎታችንን በመተው ከእግዚአብሔር ጋር ለመወያየት መገናኘታችንን ይጨምርልናል።

ጥቅምት 19

ጸሎትና የእውነት ግንዛቤ

ጸሎት ጥልቅ ባሕርይንና አመጣጡን አጠናክሮ ከሕዝብ ጉን ለጉን የሚሄድ ጉዳይ ሳይሆን፣ ነገር ግን በእውነት ማዕከልነት ራስን በመሆን ከውስጥ በመፍለቅ ቀስ ብሎ የሚንጠባጠብና የሚፈስ ድርጊት ነው።

ጸሎት ለዎች ራሳቸውን እጅግ ተፈላጊ በሆነ ሁኔታ በእግዚአብሔር ብርሃን በግልጽ ሲያስቀምጡ፣ ማንነታቸውን የሚገነዘቡበት፣ ተገንዝበውም የእግዚአብሔርን ታላቅነት፣ የእርሱን ቅድስና፣ የእርሱን ፍቅር፣ የእርሱን በምሕረት የተሞላ ፈቃድ ያውቃሉ። ቃሉ ሞቶ ስለተነሣው ጌታ ደገንነት ሲገልጥላቸው መለኮታዊ እውነታውንና መለኮታዊ እቅድን ያውቃሉ።

ጸሎት ቃል ከመሆኑ በፊት፣ የተቀነባበረ ሀሳብ ከመሆኑ በፊት፣ ወዲያውኑ እውነታውን በማገናከብ፣ በማወደስ፣ በማድነቅ፣ በማመስገንና እርሱ የሁሉንም ነገር ምንጭ ስለሆነ ከእርሱ ምሕረትን መጠየቅ ነው። ከዚህ ዓለም አቀፍ ይዘቱ፣ ካብበተው ጠንካራ መንፈሳዊ ልምዱ፣ የሚከተሉት መሠረታዊ ነጥቦች በተገቢው ቦታቸው ብቅ ይላሉ።

- ከእግዚአብሔር እቅድ የሚያርቁ፣ በከንቱ አመለካከቶች ከመገፋፋት፣ ዋጋቢስና ባዶ ከሆኑ ነገሮች እራሳችንን በመለወጥ እንድንዘንድ፣ መለመን እንዳለብን መገንዘብ ያስፈልጋል።

- ማነኛውም ነገር በእርግጥ ሲከለት፣ የእርሱ ምላትና መቼም የማይለየን ወይም እንደማይርቀን ማስተዋል ተገቢ ነው።

- በሕያው ክርስቶስ ውስጥ እነዚህ መለኮታዊ እቅዶች ሁሉ፣ በእርሱ ውስጥ የተጠቃለሉና የተለዩም ናቸው። ቅዱስ አምብሮስ «ከክርስቶስ ባለበት ቦታ ሁሉ የእግዚአብሔር መንግሥት አለ።» እንዳለው፤ ሁለቱም ጌታና አዳኝ ከሆነው ቁርባኑ ጋር ያለን ግንኙነት፣ እውነተኛ አመሠራረት ማወቂያና ማረጋገጫችን መሆኑን መገንዘብና ማስተዋል አለብን።

- የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ውስጥ መሆኑን በመገንዘብ፤ ፍጹም ሆኖ የተለመደውን የአኗኗር ይዘትና፤ ከእንግዲህ ወዲያም የመለኮት ፈቃድ ወደ እኛ ፈቃድ እንዲታጠብ፤ አለመሞከር፤ ነገር ግን ከአብ ፈቃድ ጋር ዘወትር የእኛም ፈቃድ አጠናክረን በማደስና ከአብ ፈቃድ ጋር እንዲሰማማ በመጣር ነው (ማቴ. 10፡26፤39-42)

- የቤተክርስቲያን ሕይወት ምንጭ ሁሉ ለእኛም የሚጸልየው የመንፈስ ቅዱስ እውነት (ሮሜ 8፡19-27) ፀሎትም በእኛ ልቦችና በሰዎች መካከል የተመሠረተው፤ ለቤተክርስቲያንና ለእግዚአብሔር መንግሥትም ራሳችንን የበለጠ ለመግለጥ የምንጠይቀውና ከተዘጋብን የብቸኝነት ሁኔታና ከብቸኝነት የሚያወጣውም እርሱ የሚናፈቅ መሆኑን መገንዘብ፤ አስፈላጊ ነው።

- መስቀል በእኛ ውስጥ ከእኛም ውጪ በሚገኘው ክፋት ላይ፤ የኃጢአትን፤ የፍትሕ አልባነትን መንገድ በማነጻጸር ሁሉም ነገር በተቀደሰው የሰማያዊ ኢየሩሳሌም ትውስታ፤ «ዓለምን» ድል የሚያደርግ መሆኑን መገንዘብ እጅግ አስፈላጊና ተገቢም ነው።

ጥቅምት 20

መላው ጸሎት በክርስቶስ

እግዚአብሔር በሳታቱ ሥነ አምልኮ ውስጥ የምንሰጠውን መልስ ማዳመጡንና፤ የምንመልሳቸውንም ቃላት እንኳ እንደሚያማርጠን ደጋግሞ ይነግረናል።

ሞቶ የተነሣው ኢየሱስ፤ የመላው ፍጥረታት ራስ ነው። ከእርሱ አካል ጋር የተሳሰሩት እነዚያ ሁሉ ፈጣሪያቸውን ያመለክታሉ። እንዲሁም ስለማይለካ ምስሥጋናው፤ ስለምሕረቱም ፀሐይ ስትወጣና ስትገባ፤ በጊዜ ሽግግር ላይ፤ ዓለማዊ ድምፁን ያድሳል።

እያንዳንዱ ፍጡር፤ በሆነው መንገድ፤ መላውን ዓለም ባስተሳሰረው ጸሎት፤ ይልቁንም ማለዳ ፀሐይ ሲወጣና ማታ ፀሐይ ሲጠልቅ፤ በሁለቱ ወሳኝ ወቅቶች፤ «ከዳዊት መዝሙር ወደ እግዚአብሔር በመጸልይ፤ ዕለቱን የማያጠናቅቁ በስሜኑቸው እንዴት አያፍሩበትም? እስቲ ታናናሽ ወፎችን እንመልከታቸው፤

ዘቡን መጀመሪያና በቀን ማጠናቀቂያ በእምነት ልማዳዊ ተግባራቸው፤ ካማረ ዜማቸው ጋር እነርሱ እንኳ ዕለቱን አብረው ይገዙታል።» (ቅዱስ አብርሰ ሔክሳሜሮን አት. 12፡36)።

«ለቤተክርስቲያን በተሰጣት ያን ያህል ፀጋ፤ በእምነት የተሰጣት ክፍተኛ ሽልማት፤ ከሚወጣው ፀሐይ ጋር ተሳታፊ እንድትሆን ተጋብዛለች። «እኔ እዚህ ነኝ» ብሎ ከመማለዱ በፊት እስቲ እንገናኘው፤ በፍትሕ የተሞላው ልጁም እንድንጠበቀው ይፈልጋል፤ ከእርሱም ጋር መሳተፋችንን ይመለከታል።» (መዝ. 118፡19፤30)።

የሁለተኛው ቫቲካን ጉባኤ ሰነድ፤ የዚህን ጸሎት ክብርና ጥንትም ያስታውሰናል። «ስለዚህ ይህ አስደናቂ የውዳሌ መዝሙር በዘመናትና ቤተክርስቲያን በፈቀደችላቸው በሌሎች አማካኝነት በሚዚያምበት ጊዜ፤ በትክክል ከተከበረ ወይም በተፈቀደው ይዘት ከዘመናት ጋር በአንድነት የሚጸልዩ ክርስቲያኖች፤ በእርግጥ ሙሽራት ራስዎ ሙሽራው ራሱን እንደምታነጋግርበት ድምፅ ዘይነት ልስልስ ነው። ራሱ ክርስቶስ ከአካሉ ጋር በአንድነት አብን ያነጋገረበት ይህ ጸሎት ነው።» (ሳክሮላንቲኖም ከንሲሊዩም .84)።

ጥቅምት 21

ጌታን በእርቅ መገናኘት

ጌታን መገናኘት በምትፈልግበት ወቅት፤ «ወደ እልፍኝህ ግባ፤ መዝጊያህንም ዘግተህ በስውር ላለው አባትህ ጸልይ፤ በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል» (ማቴ. 6፡6)።

በእነዚህ እጅግ ልስልስ በሆኑ ቃላቱ፤ ኢየሱስ አንድ ዘዴ ያስተምረናል፤ ይኸውም፤ የማስታወሱ ምስጢርን ነው፤ በብዙ ጊዜያት ልምድ እንደተረዳነው፤ በትክክል የመጸለያ ወቅት እንዲኖረን ከፈለግን፤ አንድ ተስማሚ የሆነ አካባቢ ያስፈልገናል። በከፍተኛ ውስጥ ተለይተን መከሰል አስብን፤ ሌሎችን ማነጋገርና ማዳመጥ የለብንም፤ ቃሉንም አስታዋሽ መሆን ይገባናል።

ይህ አባባል ጥልቅ ሥነ-ልቦናዊ ጠቀሜታ አለው፤ ምክንያቱም ጋይሎቶችን የተከፋፈሉ ናቸው የሚለውን እውነታ ያተኩርበታል። እንናገራለን፤ እናዳምጣለን፤ እንስቃለን፤ ወዲያና ወዲህ በመንቀሳቀስ በሺዎች በሚቆጠሩ ነገሮች እንባከናለን።

በምሥራቅ መንፈሳዊነት ባሕል መሠረት፤ ይልቁንም፤ ቤተክርስቲያን የማስታወስን ትምህርት በጥልቀት ትመረምራለች። እንደተለመደው፤ ምሥራቃውያን የማንነታቸው ምሳሌ አድርገው የሚገልጡት ልክ ያለ የሌለ ኃይሉን በሙሉ አሰባስቦ በማያድነው ነገር ላይ በኃይል እንደሚወረወር ነብር ወይም ግሥላ መስለው ነው።

እግዚአብሔርን ለመገናኘት ኃይላችንን በሙሉ አሰባስቦን በትኩረት ማለብ አለብን። እንደዚያ ለመናገር እራሳችንን ከውጪ ከሚያጋጥሙን እንቅፋቶች ገለል ማድረግ አለብን። በእርግጥ አትኩሮ ለማለብ ብቸኛ የሆነ ማዕከል ማግኘትን ይመለከታል። እራሳችንን በጌታ ፊት ማስቀመጥ ከቻልን፤ በኛ ውስጥ የሚደነቅ ችሎታ እንዲታይ ተደርጓል ማለት ነው። ለእኛም ቢሆን የተለየን ሆነን መታየትና ግልጽነትም እንዲኖረን መደረጉ፤ ከቶም ቀድሞ ያልታየ ልምድ ነው። «አኔ ማን ነኝ?» የሚለውን ጥያቄ የበለጠ መረዳት እንችላለን።

ጥቅምት 22

ለእኛ ጸሎት ክርስቶስን መግለጡ

በእኛ ውስጥ፤ በትክክል፤ እጅግ ጥልቅ በሆነ ሁኔታ፤ በጸሎት አማካኝነትና በማሰላለል ፀጥታ፤ ሁሉም ነገር ከእግዚአብሔር ጋር በመግጠም፤ በኛ ውስጥ ወደ በጎ ተግባር ማዘንበሉንና፤ ለኛ የተደረገልን በጎ ተግባርም በጸሎት እግዚአብሔርን የማፍቀር ወዳጅነት መሆኑን እንረዳለን።

«በጎ ተግባር» በሚለው ቃል የተጠቀምሁ ቢሆንም ነገሩ ግን ግንዛቤ እንዳላገኘ አውቃለሁ። ብዙ ለዎች ይህን ቃል ሲለሙ፤ ጉረቤታቸውን ለመርዳት፤ ወዲያውኑ ወደ ተግባር አገልግሎት በማዘንበል ድጋፍ ወይም እርዳታ ማድረግን ያስባሉ። በጎ ተግባር ይህን ሁሉ ያጠቃልላል። ነገር ግን ከዚህ ወደበለጠም ያልፋል። የሚከናወነውም፤ በመላው በለው ባሕርይ ላይ ሊሆን፤ ስለፍቅር ብለው ራሳቸውን ለዚህ ተግባር ባዋሉ ለዎች አማካኝነት የሚሠራና የሚፈጸም ጉዳይ ነው። በዚህ መንገድ ራስን በመስጠትና፤ ስለእንዱም ሲባል ራስ ወዳድነትን ወይም በግል ፍላጎት ስለሌሎች የራስን ሕይወት መስዋዕት ማድረግ፤ (ልክ በእንድ ቦታ ተገሎ መኖርን ሳይሆን) የእያንዳንዳችን ፍቅር

በሆነው እግዚአብሔር አምላክ (ዮሐ. 4፡8) ለኛ ሲል ፍጹም በሆነ ፍላጎት እራሱን እንደገለጠው ክርስቶስን በመምለል ነው።

ይህ እውነት፤ እጅግ ጥልቅና ምስጢራዊም ነው። መረዳትን ለመጀመር እንኳ ረጅም ጊዜ ይፈጃል። ይልቁንም እስካልጨበጥነው ድረስ፤ ራሳችን እንኳ ሊገባን አይችልም። እንደዚሁም በዚህ ዓለም የሌሎች ወንዶችና ሴቶች ሕይወትም እንደዚያው ይቆያል።

በጸጥታና በጥልቀት የምናደርገው ጸሎት፤ እኛንና እውነት ከሆነው አምላክ ጋር ፊት ለፊት ያስቀምጠናል። በኛ በኩል ያለው እውነታ እንድንወደድና፤ መወደድም አስፈላጊያችን መሆኑን ነው። (ሬዴምቶር ሆሚኒ ቁ. 10)። ስለ እግዚአብሔር እውነታ እግዚአብሔር ፍቅር ነው። እግዚአብሔር ምስጢራዊና ትክክለኛ ፍቅር ነው። እንደዚሁ በጣም ርኅሩኅና በምሕረት የተሞላ ፍቅርም ነው። ይህ በእግዚአብሔር እንድንታቀፍ የሚያደርገን ፍቅር የሕይወታችንና የተግባራችን ምስጢራዊ ቁልፍ ነው። ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን ሕይወታችንን እንድንለጥ የተጠራንበት የተግባር ፍቅር ነው። ስለ ሌሎች አገልግሎቶች ዕውቀታችንን እያስተባበርን የመፍጠር ችሎታችንን እንድናሳይ ጭምረ ነው (ዮሐ. 4፡7-21)።

ጥቅምት 23

ጸሎት የበጎ ተግባር ልምምድነቱ

እውነተኛ የመሆን ፍላጎትና በበጎ እድራጎት ልምምድ ውስጥ ለመላተፍ፤ እንደገና የቅዱስ ማቴዎስን ወንጌል ምዕራፍ 4 ያለ አምስትን እንዳነብ ይመራኛል። እንዳንድ ጊዜ አስቸጋሪ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል እዚህ በጣም ቀላል፤ መሠረታዊና ትክክለኛ ነጥብ ሆኖ ይገኛል።

የመጨረሻው ዳኝነት የተገለጠበትም ነው። እንደ ብቸኛው ማመዛዘኛ፤ የበጎ ተግባር ልምምድ እውነተኛ ፍላጎት ይኖረዋል። እንዲሁ ስለዚህ ጉዳይ ሊናገር፤ እንደ «ሥጋዊ» አድርጎ ተናግሮታል፤ ምክንያቱም በእርሱ ሃይማኖት፤ ለመጸለይ ወይም ለማምለክ የሚጠቀሙ ነገሮች የሉምና። ትክክለኛ ሰው ግን እነዚህ ጌታን በትክክል የሚረዱ መሆኑን አያውቁትም፤ «ጌታ ሆይ ተርበህ አይተን መቼ አበላንህ? ወይስ ተጠምተህ አይተን

መቼ አጠግኑ? እንግዳ ሆነህስ አይተን መቼ ተቀበልን? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለበስን? ታመህ ወይም ታስረህ አይተን መቼ ወደ እንተ መጥተን ጠየቅን? (ማቴ. 25:37-39) ይላል።

እዚህ ላይ ተፈላጊው ጉዳይ የተራቡትን፣ የተጠሙትን፣ እንግዶችን፣ የታረዙትን፣ የታመሙትንና የታሰሩትን ለመርዳት በሚደረግ እንቅስቃሴ ላይ የተመለከተ ይመስላል። ይህን ምንግብ ለመረዳት አጠቃላይ የትምህርቱን ተግባር ከክርስቲያኖቹ አኗኗር ጋር ማገናዘብ ያስፈልጋል። ቅዱሱ ማቴዎስ ወንጌሉን የጻፈው፣ በባዶ ቃላት ፈተና ለደረሰባቸው፣ ፀዋቂ መሳይ ጥራዝ ነጠቅ ሞቾች፣ ለማላቸው ነገር ግን የሰጠ ተግባር ሥራን አጥብቀው ለማከናወን ፍላጎት ላልነበራቸው ማሕበረሰቦች ነበር። ይህም «ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ ማለት አጥጋቢ አለመሆኑን፣ ነገር ግን በትክክል የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸምና የጌታንም ቃል ወደ ተግባር መለወጥ እንደሚገባ መረዳት እንዳለብን ይጋብዛል። የመጨረሻውን ዳኝነት ከሚጠቀሰው ከዚህ ምንግብ አውነተኛ፣ ጠንካራ፣ ተገቢ አመለካከት እንዳለው ተደርጎ መነበብ አለበት።

በዚህ አመለካከት፣ በበጎ አድራጎትና አምልኮን በመለማመድ መካከል ቅራኔ የለም። ዋናው ነገር የበጎ ተግባርን ልምምድ ጥልቅ እውነታ፣ በተግባር የሚከናወን ጥሩ ሥራ፣ ጠንካራ ፍላጎት እንዳለው የሚታሰብ ከሆነ ክርስቲያን በቅንነት ከሚፈጽመው ከአምልኮ ሕይወት ጋር አብሮ ይቀበላል። ክርስቲያን እምነቱን በትክክል ሲያረጋግጥና የሥነ-አምልኮአዊ ተግባራቱን ሲያከብር፣ ስለእሱ ወይም ስለእሷ ወይም ስለእያንዳንዱ የክርስቶስን ጥልቅ ፍቅር የሚገነዘብ ይሆናል፤ ያ ክርስቲያንም ግድየለሽ ሆኖ መቆየት አይችልም።

በእምነት የተንጸባረቀው፣ ይህ ፍላጎት ከሌላ ድንገተኛ ወይም ተንጸባራቂ ሆነው ከሚከሰቱ፣ ከጉረቤቶቻችን ፍላጎቶችና ችግሮች ጋር ይስማማሉ።

የእነሱ ፍላጎቶች እኛን ያንቀሳቅሳሉ። የእነሱ ድካነት እነሱን በአንድ ነገር መርዳት እንችል ዘንድ ራሳችንን እንድንክድ ይገፋፋናል። በእነሱ ላይ የሚደርስባቸውን ስሕተቶችና ጭቆናዎች ስንመለከት የሐዘን ስሜታችንን እየቀሰቀሰ ሥቃይ ያሳደረባቸውን ነገር ለማውገዝ ቁጣችን ይነሳላል። ቁጣን ለማብረድ ከፍተኛ ጥረት እንድናደርግ እራሳችን በግዴታ ውስጥ

እስገብተን ኅብረተሰብን በጥልቀት ማደስ እንችል ዘንድ ይገፋፋናል።

በእምነት በሚፈጠረው ስሜታችን አማካኝነት በሚመጡት ነገሮች በኩል፣ የሚገፋፉን ምክንያቶች፣ እርስ በእርስ በፍቅር እንድንጠናከርና፣ ወደ በለጠና ተከታታይነት ወደ አላቸው ተግባራት ይመሩናል።

ጥቅምት 24

የእምነት ጸሎት

በክርስቲያን ውስጥ፣ ጸሎት፣ የተለያየ ደረጃ ያላቸውን ሰዎች በአንድ ላይ የማያሰባስብና፣ ይልቁንም፣ በአንዳንድ ሁኔታዎች ለተለያዩ ተልዕኮ በተጠሩ ሰዎች መካከል በግልጽ መዳበር ለሚያስፈልግ ጉዳይ ነው። እነዚህም የእምነት ጸሎት፣ የወንጌላውያን ጸሎትና የሐዋርያዊ ተልዕኮ ጸሎት ናቸው።

«የእምነት ጸሎት» የተባለው ሐረግ የሚገኘው በያዕቆብ መልዕክት ነው (ያዕ. 3:15)። የእምነት ጸሎት በታመመ ሰው ላይ በሚደገምበት/በሚጸለይበት ጊዜ እሱን ወይም እሷን ያድናቸዋል። ቃሉን ወደሚጸልዩ ሰዎች ሁሉ ዘንድ እንዲራዘም አፈልጋለሁ፤ ይኸውም፣ አብዛኛዎቹ፣ በክርስቲያኖች በሚደገሙ ጸሎቶች ይመሠረታሉ። የእምነት ጸሎት፣ የጸሎት ቤታችን ኮሪዶሮችና ስንጥቆች ድረስ ዘልቆ ይሞላል። በዓለም በሚገኙ ቤተክርስቲያኖች ውስጥ የሚበሩ ሻማዎች ሁሉ የእምነት ብርሃን ምሳሌዎች ናቸው። በቅድሚያ እምነት ልዩ ጸጋ የሚያሻው የእምነት ጸሎት ነው።

እየሰሱ መዳን ለማፈልግ ሰው ሁሉ «እንተ ታምናለህ?» እያለ ይጠይቅ ነበር። በአጠቃላይ እኛ በእግዚአብሔር ስለማመን መናገራችን ሳይሆን፣ ነገር ግን በእምነት አስተሳሰብ፣ በአስቸጋሪ ሁኔታዎች፣ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጥበቃ ለአገልግሎታችን መምጣት ይችላል ማለታችን ነው። የእምነት ጸሎት፣ ስለራሳችን፣ ስለ ሕመምተኛ፣ ስለ ሥራችን፣ ስለ ቤተሰባችን ሰላም፣ ስለ ልጆቻችን ሰላም ወዘተ... ጸጋን ለማግኘት የሚደረግ ጸሎት ነው። እሁን በዚህ ወቅት ይልቁንም፣ ልዩ የእግዚአብሔር ኃይል በነፃ እንድንጠስድ የተፈቀደበት ጸሎት ነው።